

പുത്തൻ പാന



Printed At The St. Joseph's Press,
Mannanam.
1957.



പുത്തൻ പാന

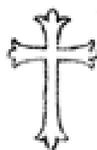


PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS,
MANNANAM.
1957.

REIMPRIMATUR

† MATHEW KAVUKATT,
Abp. of Changanacherry.

Changanacherry,
8—3—'57.

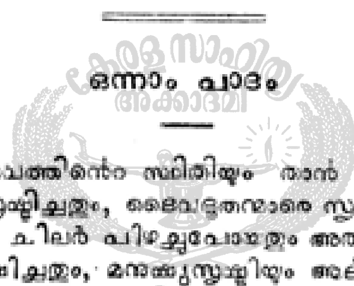


പുത്തൻപാന

അഥവാ

രക്ഷാകരവേദകീർത്തനം

ഒന്നാം പാദം



ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും താൻ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതും, ദൈവദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അവരിൽ ചിലർ പിഴച്ചുപോയതും അതിനാൽ അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും, മനുഷ്യസൃഷ്ടിയും ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരെ ചതിപ്പാൻ പിശാചു സർപ്പത്തിന്റെ വേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഹവ്വായുടെ പക്കൽ ചെന്നതും...

ആദം ചെയ്ത പിഴയാലെ വന്നതും,
ഖേദനാശവും രക്ഷയുണ്ടായതും, 1
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ചൊല്ലുന്ന സത്വരം,
സൂക്ഷ്മമാംകഥ കേൾക്കേണമേവരും. 2
എല്ലാ മംഗളകാരണ ദൈവമേ!
നല്ല ചിന്തകളുദിപ്പിക്കേണമേ. 3
ജന്മദോഷമൊഴിച്ചു രക്ഷിപ്പാന
നിർമ്മലനീശോ കാരുണ്യമേകേണം. 4
അമ്മകന്യകേ! ശുദ്ധ ശോഭാനിധേ,
എന്മനസ്സുമാലൊക്കെ നീക്കേണമേ. 5

ഭാരതാൻ നിധിയെന്നാർ ശ്രീപദാരം,
ഭാരതത്തിൽ വിളങ്ങും പുണ്യപാദം 6
പിന്നിനിക്ക സഹായമാരുമില്ലല്ലൊ,
മലം നീക്കി വെളിവുദിപ്പിക്കേണം. 7
സത്യമിങ്ങറിയിച്ച ഗുരുവരൻ,
മാർത്തോമ്മായേ! സഹായമേകണമേ! 8
ഇന്നും കേരളസത്യവേദികളെ
നിത്യം ചിന്തയാൽപ്പാലനം ചെയ്യുന്ന 9
റമ്പാന്മാരെ സന്തോഷശോഭനൻ,
മേല്പട്ടത്തിനലങ്കാര വർദ്ധനൻ, 10
മെത്രാന്മാരിലഗ്രസരോത്തമൻ,
ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലാദ്യൻ തപോനിധി, 11
കാരുണ്യ ഗുണമാനിത ശീലൻ,
മാറാനീശോയോടു കല്പിച്ചനാൾ 12
അന്തിമാശീർവ്വാദത്തിന്നനുഗ്രഹം,
മംഗലം വരുത്തുമാറാക്കിയോൻ. 13
സാരവാക്കുകൾ ചൊന്ന ഇടയന്റെ
സാദരമിതു കേട്ടുകൊള്ളേണമെ. 14
ആദിക്കു മുമ്പിൽ സർവ്വഗുണങ്ങളാൽ
സാധകനായ സമ്പൂർണ്ണമംഗലൻ, 15
ആദിയാമനാദിയാമനന്ത്യനാൻ,
ലോകനാശനാം സാധനനാഥൻ, 16
ഇടമൊക്കെയും വ്യാപിച്ച സ്വാമിയും,
ഇടതിങ്ങാത്ത മഹത്ത്വവും, 17
സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കാദിയുമന്തവും,
സർവ്വവസ്തുക്കൾക്കാധാരനാഥനും. 18
എല്ലാ രൂപത്തിന്നരൂപരൂപവും,
എല്ലാം തൃപ്തി നിരന്തരപ്രാപ്തിയും. 19
എല്ലാം ബുദ്ധിയാൽ കണ്ടറിയുന്നവൻ,
എല്ലാം സാധിപ്പാനും വശമുള്ളവൻ, 20
ഒന്നിനാലൊരു മുട്ടു വരാത്തവൻ,
ഒന്നും തികതിയില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാൻ. 21

തന്റെ മുഷ്കരം കാട്ടുവാൻ കാരണം
മറ്റും സൃഷ്ടികൾ നിർമ്മിച്ചാരംഭിച്ചു. 22
ആകാശമുടൻ ഭൂമിയുമാലിയായ്
വാക്കിൻ ശക്തിയാൽ ഭൂതമായ് വന്നിതു്. 23
എത്ര ഭാരമായുള്ള ലോകങ്ങളെ
ചിത്രമല്പക്ഷണംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു. 24
എത്രയത്ഭുതമായതിൽ നിർമ്മിച്ച
ചിത്രകൗശലമെത്ര മനോഹരം! 25
മാലാഖമാരാം പ്രതാപമേറിയ
സ്വർല്ലോകപ്രഭു സമൂഹവും തദാ. 26
സൂക്ഷ്മ, മരണയം, ശീഘ്രി, ലാഘവവും,
രക്ഷകൻ നല്കി ഭൃത്യവൃന്ദത്തിന്. 27
ധീ, സ്മരണ, മനസ്സിവ ത്രിവശം
വിസ്മയനാഥൻ നല്കി സ്വാതന്ത്ര്യവും. 28
തൽപ്രതാപപ്പെരുമയറിവാനും,
തല്പരനെ സ്തുതിച്ചാരാധിപ്പാനും, 29
ഇപ്രകാരമായി സമൂഹത്തെ
താൻ പ്രിയത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചനാദി. 30
അവർക്കനന്ത മോക്ഷത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ
ദേവൻ കല്പിച്ചു ന്യായപ്രമാണവും. 31
അത്രപാത്രമായവനിയതിൽ
നരവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കും മാനസരായ് 32
ഭൂനരകത്തിലായ് വലയുംവിധൗ
ഭൂനരത്രാണത്തിനു മമ സുതൻ 33
ഭൂതലേ നരനായവതരിക്കും
ഭൂതനാഥനെ വന്ദിച്ചാരാധിച്ചു 34
നീതിസമ്മതമെല്ലാം കൃപാഫലം
സന്തതാനന്ദമോക്ഷത്തെ നേടുവിൻ. 35
മേ വിധിയിതു സമ്മതമല്ലെങ്കിൽ
ശപിക്കും സദാ സങ്കടം നിശ്ചയം.. 36
പരീക്ഷിപ്പതിന്നായൊരു കല്പന
പരമദേവൻ കല്പിച്ചനന്തരം. 37

സ്വാമിതന്നുടെ ന്യായമായവിധി
സുമനസ്സുകളെ സമ്മതിച്ചു പലർ 38
അസമേശനെക്കണ്ടോരക്ഷണേ
അസമഭാഗ്യപ്രാപ്തിയെ നേടിനാർ. 39
മോക്ഷഭാഗ്യം ഭവിച്ച മാലാഖമാർ
അക്ഷയസുഖം വാഴ്‌വാനാനന്ദമായ്. 40
ശേഷിച്ച മഹാ മുഖ്യസ്വരൂപികൾ,
ദോഷതാപം നിരൂപിച്ചുമഹിച്ചുടൻ. 41
അവർക്കു ദേവൻ നൽകിയ ഭാഗ്യങ്ങൾ
അവർ കണ്ടു നിഗളിച്ചനേകവും. 42
ദൈവത്തോടു സമമെന്നു ഭാവിച്ച്,
ദൈവകല്പന ലംഘനം ചെയ്തവർ. 43
നിന്ദ ചെയ്തു കണ്ടപ്പോളീശ്വരൻ
നിന്ദാദൂഷണ നിരൂപണത്തിനെ 44
സ്വരൂപശോഭ നീക്കി വിരൂപവും
അരൂപികൾക്കു നൽകി നിർദ്ദയം. 45
ദേവകോപമഹാശാപവും ചെയ്ത്,
അവനിയുടെ ഉള്ളിലധോലോകേ, 46
നിഷ്ഠൂരികളെത്തള്ളിക്കളഞ്ഞുടൻ,
കഷ്ടമായ മഹാ നരകാഗ്നിയിൽ 47
ദുഷ്ടരായ പിശാചുക്കളെല്ലാരും
നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽവീണു നശിക്കിലും: 48
ദുഷ്ടത, ദുർബ്ബോധം, ദൈവദ്രോഹവും
ഒട്ടുമേ കുറച്ചില്ലവർക്കിന്നുമേ. 49
മൂന്നാമിദ്ദിനം സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ
പിന്നെ മന്നിലുണ്ടാക്കി പലതരം. 50
ആറാംനാളതിൽ മർത്ത്യരിൽ മുമ്പനെ
ആരാധ്യതായിൽ സൃഷ്ടിച്ചു തമ്പുരാൻ. 51
മണ്ണുകൊണ്ടൊരു യോഗ്യശരീരത്തെ-
യുണ്ടാക്കിയതിൽ ജീവനെ പൂകിച്ചു. 52
ബുദ്ധി ചിത്തവും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും
ആത്മമെന്നൊരു ബോധം കൊടുത്തിതു. 53

പറുദീസായിലിരുത്തിയാദത്തെ
ഏറെസ്സൗഖ്യമുള്ള സ്ഥലമായത്. 54
സ്വപ്നത്തിലവൻ്റെയൊരു വാരിയാൽ
തമ്പുരാൻ സ്ത്രീയെ നിർമ്മിച്ചു തൽക്ഷണം. 55
ആദിനാഥൻ്റെ പുത്രരിതെന്നപോൽ
ആദം ഹാവായും നരപിതാക്കളായ്. 56
തൽബുദ്ധിയും മനസ്സുമതുപോലെ
നൽകി ദൈവമവർക്കു കരുണയാൽ. 57
നേരുബുദ്ധിയിൽ തോന്നീടും നേരിന്ന
വൈരസ്യമവർക്കിച്ഛയായ് വന്നിടാ. 58
ന്യായംപോൽ നടപ്പാൻ വിഷമമില്ല
മായമെന്നതു ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിടാ. 59
ദൃഷ്ടിക്കെത്തുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും,
സൂക്ഷ്മമായവർഭൂമിയും വ്യോമവും 60
അവർക്കുപകാരത്തിന്ന തമ്പുരാൻ
കീഴടക്കിക്കൊടുത്തു ഭയംവാടെ. 61
സിംഹവ്യാഘ്രങ്ങൾ പക്ഷിനാല്ക്കാലികൾ
അങ്ങനെയൊക്കെ മാനുഷർക്ക് നൽകിനാൻ. 62
മൃഗങ്ങൾ വിധിയായവരുള്ളുടൻ
വർഗ്ഗത്താദ്യനാഥനെ ശങ്കിക്കും. 63
നക്രചക്രം മകരാദിമത്സ്യങ്ങൾ,
ഭക്ഷ്യകാകനിക്കൂടെയുമെല്ലാം. 64
വൃക്ഷങ്ങൾ പുല്ലും പുഷ്പാദിവർഗ്ഗവും
ഒക്കെയാദത്തിൻ കല്പന കേൾക്കുമേ. 65
കണ്ടതെല്ലാമനുഭവിപ്പാൻ വശം
ദണ്ഡത്തിന്നൊരു പോരമില്ല സദാ. 66
കേടും ക്ലേശവും ഏതെന്നറിവില്ലാ,
പേടിക്കുമൊരു ശങ്കയുമില്ലാ. 67
ദൈന്യം ദാഹവും തീർപ്പതിന്നൊക്കവേ
വിയർപ്പെന്നിയേ ഭൂമി കൊടുത്തിടും! 68
ചിന്തിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അന്തമില്ലാത്തൊരീശൻ മഹാപരൻ. 69

തൻപിതാവു തനയന്മാർക്കെന്നപോൽ
താൻ പ്രിയത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിനാൻ. 70
പിൻപവർക്കൊരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു
അൻപിനോടിതു കാക്കേണം പത്ഥ്യമായ്. 71
തല്പരനൊന്നൊരുൾക്കടമെപ്പോഴും
ഉൾപ്പൂവിലവരോർക്കേണമെന്നിട്ട്. 72
വൃക്ഷമൊന്നു വിലക്കി സർവ്വേശ്വരൻ,
അക്ഷിഗോചരമൊക്കെയും ഭക്ഷ്യമായ്. 73
ഒന്നുമാത്രമതരുതാത്ത കാകനി,
തിന്നാൽ മോക്ഷവും നാശവുമാകുമ്. 74
എപ്പോഴുമതനെയോർത്തു പ്രിയത്താലെ
ഇപ്രമാണം വഴിപോലെ കാക്കേണം. 75
ഇക്കല്പനയ്ക്കുള്ളിൽ വർത്തിക്കിൽ
എല്ലാ ഭാഗ്യവുമൊടുങ്ങില്ല. 76
അവർക്കുമവർക്കുള്ള ജനത്തിനും
നിസ്സീമമോക്ഷസൗഖ്യം രസിക്കാം സദാ. 77
കല്പനയ്ക്കൊരു വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ
അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗതിയതിൽ താണുപോം. 78
അനർത്ഥങ്ങളനേകമുണ്ടായ് വരും
സന്തതിയും നശിക്കുമനന്തരം. 79
ഇഗ്ഗുണ ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യവും നാസ്തിയാം,
നിർഗ്ഗുണതാപാരതിയിൽ വീണുപോം. 80
ഇപ്പടി ഗുണദോഷഫലങ്ങളും
തല്പുരന്മാരിലുപദേശിച്ചിതാൻ. 81
ചൊല്ലെഴിയവൻ കല്പിച്ചപോലെ
ഉൾപ്രസാദിച്ചുവർത്തിക്കും വിധൌ, 82
അപ്പോഴെ നരകത്തിലസുരകൾ
ഉൾപ്പൂവിലതി ദോഷം കലർന്നവർ 83
മൂന്നാം ഭാഗത്തിലാളുകളായിനാം
ഉന്നതപ്രഭയോടെ വിളങ്ങുന്നോർ. 84
അന്നു ദേവതിരുള്ളക്കേടിനാൽ
വൻ നരകത്തിൽ പോന്നതിവർമൂലം. 85

മർത്ത്യദേവനെ വന്ദിപ്പതായിപ്പാൻ
കീർത്തിഹീനം നമുക്കു വിധിച്ചത്. 86
പണ്ടു നമ്മതിൽപ്പിറ്റുന്ന കാരണാൽ
കർത്താവു നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചുവെന്നോർക്ക 87
ഒന്നു നാശം നമുക്കു ഭവിച്ചതു–
മിന്നരകത്തിനിതിന്റെ കാരണം. 88
എന്നതുകൊണ്ടിമ്മാനുഷവർഗ്ഗത്തെ
ഇന്നരകത്തിൽക്കൂടെ മുടിക്കേണം. 89
ദേവൻ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചതിനന്തരം
ദേവസേവകരെ നശിപ്പിക്കേണം. 90
ദേവനോടും മാലാഖവൃന്ദത്തോടും
അവരല്ലിവരോടെ പകച്ചീടു. 91
എന്നതിനൊന്നുപായം നമുക്കുണ്ടു
വന്നരകപിശാചുക്കൾ ചിന്തിച്ചു. 92
ദേവനിഷ്ടരവരു കാരണം
അവരില്ല നമുക്കവരോടിപ്പോൾ 93
അവരിൽ തിരുവുള്ളം കുറയുമ്പോൾ
അവരോടു പകയ്ക്കം നമുക്കുമോ 94
തിരുവുള്ളം കുറയണമെങ്കിലോ
അതിരുപ്പാടവരു കടക്കേണം. 95
ദേവകല്പന ലംഘിക്കിലാരെയും
ദേവൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചല്ലോ. 96
എങ്കിലോയിവർക്കൊരു പ്രമാണം
സകലേശ്വരൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 97
എന്നാലാവിധിലംഘനം ചെയ്യിപ്പാൻ
ചെന്നു വേല ചെയ്യിടേണം നാമിപ്പോൾ. 98
എന്നെല്ലാ പിശാചു പറഞ്ഞു
അന്നു വഞ്ചകൻ തൻ വ്യാജക്രിയയ്ക്ക്. 99
തക്ക വാഹനമായുള്ളൊരു സർപ്പത്തെ
എക്കാലത്തും മർത്ത്യർക്കു രിപു സർപ്പം 100
അറപ്പാൻ യോഗ്യൻ വിഷം പൂണ്ടനാഗൻ,
മറഞ്ഞിരുന്നു ഭൂമിയിൽ മേവുന്നോൻ. 101

നീചൻ ഘാതകൻ ജാത്യാദിപ്രസാദത്താൽ
നീചസ്ഥ്യത്തിൽചെന്ന നരക കുണ്ടിൽ. 102

ഒന്നാംപാഠം സമാപ്തം.

രണ്ടാം പാഠം

—:o:—

ഹൗവായോടു പിശാചു ചൊല്ലിയ വഞ്ചനയും, അവൾ അതിനെ വിശ്വസിച്ചു കനി തിന്നതും, ഭാൎയ്യയുടെ വാക്കും സ്നേഹവും നിമിത്തം ആദവും ആ കനി തിന്ന ഇരുവരും പിഴച്ചതും, ദൈവനാദം കേട്ടു അനുതപിച്ചതും, ആ പാപം കാരണത്താൽ വന്നുകൂടിയ ചേതനാശവും അവരുടെ മനസ്താപത്താൽ സർവ്വേശ്വരൻ അനുഗ്രഹിച്ചു പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ രക്ഷ കല്പിച്ചാശ്വസിപ്പിച്ചതും, മിശിഹായുടെ അവതാരത്തെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നതും.

മാനുഷരെ പിഴപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
മാനസമോഹമോടു പിശാചവൻ, 1
തൻകരുത്തു മറച്ചിട്ടുപായമായ്
ശങ്കകൂടാതെ ഹൗവായോടോതിനാൻ. 2
മങ്കമാർമണി മാണിക്യരത്നമേ,
പെൺകുലമൌലേ കേൾ മമ വാക്കു നീ 3
നല്ല കായ്കനിയും വെടിഞ്ഞിങ്ങനെ
അല്ലലായിരിപ്പാനെന്തവകാശം? 4
എന്നസുരൻ മധുരം പറഞ്ഞപ്പോൾ
ചൊന്നവനോടു നേരായ വാർത്തകൾ. 5
കണ്ടതെല്ലാമടക്കി വാണിടുവാൻ
ഉണ്ടാമെന്നിയെ കല്പിച്ചു തമ്പുരാൻ. 6

വേണ്ടുന്നതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
വേണ്ടുന്ന വരവും തന്നു ഞങ്ങൾക്ക്. 7
പിന്നെയീമരത്തിന്റെ കനിയിത്
തിന്നരുതെന്ന പ്രമാണം കല്പിച്ചു. 8
ദൈവകല്പന കാത്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ
ദേവസേവികളായിരിക്കുന്നിതാ. 9
ഹാവായിങ്ങനെ ചൊന്നതിനുത്തരം
അവൾ സമ്മതിപ്പാനസുരേശനും. 10
വഞ്ചനയായ വൻചതിവാക്കുകൾ
നെഞ്ചകം തെളിവാനുരചെയ്യുവൻ. 11
കണ്ട കാഴ്ചനിവുണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങനെ
കഷ്ടരായ് നിങ്ങൾ വാഴ്‌വതെന്തഹോ? 12
സാരമായ കനി ഭുജിച്ചിടാതെ,
സാരഹീനഫലങ്ങളും ഭക്ഷിച്ച്, 13
നേരറിയാതെ സാരരഹിതരായി,
പാരിൽ മൃഗസമാനമെന്തിങ്ങനെ. 14
എത്ര വിസ്മയമായ കനിയിത്!
ഭദ്രമാണെന്റെ വാക്കറിഞ്ഞാലും. 15
നന്മയേറും വളർത്തുമിതിൻകനി
തിന്മാനും രുചിയുണ്ടതിനേറവും. 16
ഭാഗ്യമായ കനിയിതു തിന്നുവാൻ
യോഗ്യരോ നിങ്ങളെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ. 17
അറ്റമില്ലിതു തിന്നാലതിൻഗുണം
കാറമവർക്കറിയാമെന്നതേ വേണ്ടൂ. 18
ദിവ്യമായ കനിയിതു തിന്നുകിൽ
ദേവനു സമമായ് വരും നിങ്ങളും. 19
അസൂയകൊണ്ടു ദേവൻ വിരോധിച്ചു
ആയുപായത്തിപ്പു ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ. 20
സ്നേഹം നിങ്ങളിലുണ്ടെന്നതുകൊണ്ടു
മഹാസാരരഹസ്യം പറഞ്ഞു ഞാൻ. 21
ചൊന്ന സാരം ഗ്രഹിച്ചിതു തിന്നുകിൽ
വന്നിടുമഹാഭാഗ്യമറിഞ്ഞാലും. 22

ദുഷ്ടനിഷ്ടം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
കഷ്ടമാകുന്നിതിന്നു പിഴച്ചഹോ. 23
നഷ്ടമായെന്നറിയാതെ പിന്നെയും
ഇഷ്ടഭക്ഷ്യമായ് നൽകി ഭർത്താവിന്നും. 24
ഹവ്വാതൻ മനോജ്ഞമായാകയാൽ
അവൾക്കിമ്പം വരുത്തുവതിന്നായും, 25
ദേവകല്പന ശങ്കിച്ചിടാതന്ന്
അവൾ ചൊന്നതു സമ്മതിച്ചുകനി 26
തിന്നവൻ പിഴപെട്ടോരനന്തരം
പിന്നെയും ദൈവഭീതി ധരിച്ചില്ല. 27
ഉന്നതനായ ദൈവനാഥൻകണ്ടു
തന്നുടെ നീതിലംഘനം ചെയ്കയാൽ, 28
താതൻ തന്നുടെ തനയരോടെന്നപോൽ
നീതിമാനായീശ്വരൻ കോപിച്ചു. 29
ആദമേ! നീയെവിടെയെന്നരുൾചെയ്തു
നാഥൻകേട്ടു കല്പിച്ചു പറുദീസാ. 30
ആദവുമവളേറിയ ലജ്ജയും
ഭീതിപൂണ്ടു ഒളിച്ചു നിന്നുടൻ. 31
ദൈവമംഗലനാമങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ
ദൈവികങ്ങളിൽ പ്രകടനാദവും. 32
ദൈവന്യായം കടന്നു ചിന്തിച്ചു
ദൈവമേ പിഴച്ചെന്നവൻ തേറിനാൻ. 33
നാണമെന്തെന്നറിയാത്ത മാനുഷർ
നാണിച്ചു പത്രവസ്ത്രം ധരിച്ചുടൻ. 34
ചെയ്ത ദോഷത്തിനുത്തരമപ്പോഴേ
സ്വതാപത്തോടുരചെയ്താരവർ. 35
അതൊഴിഞ്ഞു പിശാചിനോടൊന്നിച്ചു
പാമ്പു ദോഷത്തെ ചെയ്യിപ്പിച്ചതാൽ. 36
നിൻ്റെ വായാൽ നീ വഞ്ചിച്ചതുകൊണ്ടു
നിൻ്റെ ദോഷം നിൻവായിൽ വിഷമെന്നും 37
പൂണ്ടു മണ്ണിലിഴഞ്ഞു വലഞ്ഞെന്നും,
കണ്ടോർ കൊല്ലുകെന്നും ശപിച്ചുടൻ. 38

സർവ്വനാഥനെയോർമ്മറകയാൽ
സർവ്വജന്തുക്കളും മറന്നാദരത്ത 39
തമ്പുരാൻ മുമ്പവർക്കു കൊടുത്തൊരു
വമ്പുകൾ വരം നീക്കി വിധിച്ചിത്, 40
പൈയും ദാഹം ക്ഷമിക്കേണമെന്നതും,
വിയർപ്പോടു പൊറുക്കണമെന്നതും, 41
വ്യാധി ദുഃഖങ്ങളാൽ വലയ്ക്കെന്നതും,
ആധിയോടെ മരിക്കണമെന്നതും, 42
ഈററു സങ്കടംകൊണ്ടു പ്രസൂതിയും,
ഏററമായുള്ള മണ്ഡസമ്പാദനവും, 43
മുള്ളുകൾ ഭൂമി തന്നിൽ മുളച്ചിത്
പള്ളക്കാട്ട പരന്ന ധരിത്രിയിൽ. 44
സൈബാരവാസത്തിൽ നിന്നവരെയുടൻ
ന്യായം കല്പിച്ചു തള്ളി സർവ്വേശ്വരൻ. 45
മൃഗതുല്യമവർ ചെയ്ത ദോഷത്താൽ
മൃഗവാസത്തിൽ വാഴുവാൻ യോഗ്യരായ്. 46
ഡംബമോട്ട പിഴച്ചതിന്റെ ഫലം
പിമ്പിൽ കണ്ടുതുടങ്ങി പിതാക്കന്മാർ 47
നല്ലതെന്നറിഞ്ഞീടിലും നല്ലതിൽ.
ചെല്ലുവാൻ മടി പ്രാപിച്ചു മാനസം. 48
വ്യാപിച്ചു ഭുവി തിന്മയെന്നുള്ളതും,
മുമ്പിൽ തിന്മയറിയാത്ത മാനുഷർ. 49
തിന്മ ചെയ്യുവർ തിന്മയിലായപ്പോൾ
നന്മ പോയതിനാൽ തപിച്ചേറവും. 50
ഉള്ള നന്മയറിഞ്ഞീടുവാൻ പണി
ഉള്ള തിന്മയറിയായ്‌വാനും പണി. 51
അജ്ഞത്തിലെ വിരസം കണ്ടവ–
രാശുമുങ്ങീടു ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ. 52
വീണരാണതി ഭീതിമഹാധിയാൽ
കേണപജയമെല്ലാളുകരയുന്നു. 53
ജന്മപര്യന്തം കല്പിച്ച നരകൾ
ദുർഗ്ഗോരംകൊണ്ടശേഷം കുളങ്ങളിലും. 54

നല്ല കാര്യമി തോന്നിയതൊട്ടുമേ
നല്ലതല്ലതു മോക്ഷമനാമയി. 55
സ്വാമിതന്നുടെ ശ്രീപാദ കല്പന
ഭക്ത്യാദരത്തിനാൽ ലംഘനം ചെയ്തു്, 56
കഷ്ടമെത്രയും സ്വർല്ലോക നാഥനെ
ദുഷ്ടരായ നാം മാനമൊടുക്കിനേ! 57
സത്യം ദൈവവും തന്നെ സ്രഷ്ടാവിനെ
എന്തുകൊണ്ടു നാം നിന്ദനം ചെയ്തല്ലോ. 58
ആപത്തെല്ലാം വരുത്തിച്ചുകൊണ്ടു നാം
താപവാരിയിൽ വീണു മുഴുകിയേ. 59
വീണ്ടുമോടി നാശവും വന്നു നാം
താഴ്മയേറും കുഴിയതിൽ വീണിതു്. 60
പൊയ്പോയ ഗുണം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
താപത്തിന്നു മറുകര കാണാതെ 61
പേർത്തുപേർത്തു കരഞ്ഞവർ മാനസേ
ഓർത്തു ചിന്തിച്ചു പിന്നെപ്പലവിധം. 62
ശിക്ഷയായുള്ള നന്മ കളഞ്ഞു നാം
രക്ഷകനൊരുപായം നൽകിനി. 63
ഇഷ്ടവാരിധി സർവ്വേശനായകനെ
സാഷ്ടാംഗ സ്തുതി ചെയ്തു സേവിക്കണം. 64
അവിടെന്നിനി മംഗലമേ വരൂ
അവിടെ മഹാലാഭമുണ്ടാകും. 65
ആറുമാറ മഹാനിധി സ്വാമിയെ—
ഇന്നേ പാദത്തിനോടു സേവിപ്പവർ. 66
സർവ്വേക ഗുണസമ്പൂർണ്ണ ദൈവമേ!
അവധി തവ കരുണയ്ക്കില്ലല്ലോ. 67
പാപം ചെയ്തു നാമിതാ പീഡിക്കുന്നു
താപം നീക്കുക സർവ്വ മഹാനിധേ! 68
ന്യായം കല്പിച്ചു ദൈവമേ നിന്നുടെ
ന്യായം നീതിച്ചു ഞങ്ങൾ പാപികൾ. 69
ന്യായലംഘനം കാരണം നിന്നുടെ
ന്യായശിക്ഷ തികച്ചല്ലോ നായകാ! 70

കണ്ണില്ലാതെ പിഴകയാൽ ഞങ്ങൾക്ക
ഭണ്ഡമിപ്പോൾ ഒഴിച്ചു പരാപരാ. 71
ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്റെ തിരുപുണ്യംകൊണ്ടാൽ
ഭണ്ഡാരമാം നമുക്കല്ലോ കൈവശമേ! 72
ഉണ്ണിക്കിരുന്നാമാർത്തിയരുത്തുവാൻ
പെറ്റു നീയൊഴിഞ്ഞതെ മാതാവേ! 73
സർവ്വേശൻ നിന്റെ കാരുണ്യശീലവും
സർവ്വത്രവ്യാപി സുഖം സകലത്തിനും 74
ദേവശീലം ഞങ്ങൾക്ക കൂടകയാൽ
അവധിയറ്റ സംഭ്രമ യോഗന, 75
അത്യുഗ്ര പാപം നിറഞ്ഞ മാതാവേ,
അമ്മേ വ്യാധികനയതും ദുർഭാഗ്യമെ. 76
നിൻ തിരുമകൻ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലോ
ഗതിയെന്തിനിയേ മുടിഞ്ഞു നാം സദാ 77
ഇപ്രകാരമെന്നാം വിലാപമായ്
സ്വപ്നീയമോദമാരതിരിക്കും വിധിയെ. 78
കണ്ണുനീരെ തുകർന്നുപാർത്തു നായകൻ
ത്രാണം കല്പിച്ചനുഗ്രഹിച്ചു പുനർ. 79
സ്ത്രീ, പാമ്പതിനെ കേട വന്നിടാതെ
സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർത്തിടും. 80
ആ മോക്ഷത്തിന്റെ നാശമേല്ലാതെ ക-
ണ്ടാരത്തിന്റെ ജനനിയതായ്. 81
കറകൂടാതെ നിർമ്മല കന്യകാ
സർവ്വപാലന ജനനിയായ് വരും. 82
പുത്രൻതന്നുയരാൻ നരാവതാരത്തിൽ
ധാത്രിദോഷ വിനാശമൊഴിച്ചിടും. 83
ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടോരനന്തരം
ഉൾവ്യാധി കളഞ്ഞാശ്വസിച്ചവർ. 84
രക്ഷകനെയും വരാതിരിപ്പോനായ്
ശിക്ഷയേറെയുള്ളതിന്ന സന്തതം. 85
അവർകളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ട്
അപജയമൊഴിക്കും പ്രകാരങ്ങൾ. 86

തുമ്പിലൊരത്ഭുതമൊടുതളിർച്ചപ്പോൾ
തമ്പുരാൻ പിന്നെ അഹറോനതിനോടും, 87
ദാവീദാകുന്ന പുണ്യരാജാവോടും,
അവർക്കാത്മജനിശ്ചിതമായ പത്രം 88
എന്നുള്ള മുദ്രപോലറിയിച്ച്,
മാനസാശ്ചര്യമേകം വരിച്ചു. 89
ലോകമനുഷ്യരായ മഹാജനം
ലോകനായകനെ സ്തുതിച്ചീടിനാർ. 90
ലോകൈകനാഥ! സർവ്വ ദയാനിധേ!
ലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നുകൊള്ളേണമേ. 91
മേഘം പെയ്യുന്ന മഴതതിയെങ്കിലും
ശീഘ്രം നീയും വരാഞ്ഞതിതെന്തയ്യോ. 92
ആകാശം പൊട്ടിത്തകർന്നാലും കരാ,
ആകെ നിൻ കൃപയില്ലാതെന്തുഗതി! 93
നീക്കു താമസം പാർക്കാതെ വേഗം
പോക്കിക്കൊള്ളുക വേഗമെന്നാരവർ. 94

രണ്ടാംപാദം സമാപ്തം.

മൂന്നാം പാദം

ജന്മദോഷം കൂടാതെ ദേവമാതാവുത്ഭവിച്ചു പിറന്നതും താൻ പള്ളിയിൽ പാർത്തു കന്യാവ്രതവും നേർന്നുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെ എത്രയും ആശയോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചതും ഈ കന്യാസ്ത്രീയുടെ വിവാഹനിശ്ചയത്തിനുവേണ്ടി ദൈവനിയോഗത്താൽ യൗസേപ്പുപുണ്യവാന്റെ വടി കിളിർത്തതും അവരുടെ പുണ്യവിവാഹവും കന്യാസ്ത്രീ തന്റെ ഉത്തമ ഭർത്താവോടുകൂടെ നസറസ്സിൽ പോയതും.

പുഷ്പം മുമ്പിൽ പിന്നെയുണ്ടാകും ഫലം
വൃഷ്ടിക്കു മുമ്പിൽ മേഘമുണ്ടായ് വരും. 1
സൂര്യാഗ്രേസര പ്രത്യൂഷ നക്ഷത്രം
വരുംനേരമഹസ്സുദിക്കും ദ്രുതം 2
കാലാന്തിരത്തെ മദ്ധ്യമദ്ധ്യത്തപ്പോൾ
ഭൂലോകത്തിന്റെ രക്ഷയുദിപ്പാനായ് 3
വെളിച്ചമേറും നക്ഷത്രമെന്നപോൽ
തെളിവൊടിങ്ങുദിച്ചു കന്യാമണി. 4
വെന്ത ഭൂമിക്കു ശീതവർഷത്തിന്നായ്
അത്യന്ത ഗുണവാരിമേഘമിത് 5
ഉത്തമഫലം പൂവിന്നുണ്ടാകുവാൻ
ചിത്താപഹര സുപുഷ്പമിതേ. 6
ദേവസൂര്യനുദിപ്പാനവനിയിൽ
ദേവാനുഗ്രഹ താരമുദിച്ചിത്. 7
രാജരാജൻ ധരയെഴുന്നള്ളുവാൻ
രാജസിംഹാസനം പണിയിച്ചിത്. 8
രാജപുത്രവാസത്തിന്നുത്തമ
രാജധാനി പണിതല്ലൊ ശോഭയിൽ. 9
സർവ്വദോഷത്തിൻ മലവും മറ്റുമെ
സർവ്വദോഷമകററി രക്ഷിച്ചിതോൻ. 10
സർവ്വേശൻ നരനാവാൻ ജനനിയായി
സർവ്വ നിർമ്മല കന്നി പിറന്നിത്. 11
മാനുഷകുലശ്രേഷ്ഠതമമിത്,
തീരയററ ഗുണഗണശാലിനി. 12
ഭൂർല്ലോകത്തിനാശ്രയ കാരണം,
സ്വർല്ലോകത്തിന്ന മാന്യമാം സ്ത്രീവര; 13
കറയററ നൈർമ്മല്യം ധരിച്ചവൾ,
നിറവുള്ള ധർമ്മങ്ങളെ ദർപ്പണം. 14
ജനിച്ചനേ സമ്പൂർണ്ണചന്ദ്രൻപോലെ,
മനോജ്ഞപ്രഭ വീശി ഉടനിവൾ. 15
പാപത്തിന്റെ നിഴലും തൊട്ടില്ല
തന്മയാനിവൾ പുണ്യമെല്ലാമുണ്ട്. 16

ജന്മദോഷം നിഴൽപോലും തീണ്ടാതെ
നന്മയിൽ മുളച്ചുണ്ടായ നിർമ്മലാ 17
ദേഹാത്മാക്കളശേഷമവളെയുടൻ
മഹാ സ്നേഹത്താലലംകരിച്ചിതു്. 18
ആത്മാവിന്റെ സാമർത്ഥ്യമായവ
സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു പ്രിയത്തോടെ. 19
മാലാഖമാർക്കും മനുഷ്യർക്കുമുള്ള
ആത്മപുഷ്ടിയിതിനോടൊത്തുവരാ. 20
പുത്രൻതമ്പുരാൻ ജനനിയാകുവാൻ
മർത്ത്യരത്നത്തെ വരിച്ചു കൈക്കൊണ്ടു 21
ബാവാ പുത്രിയിവളെന്നതുപോലെ
സർവ്വത്തെക്കാളുമേറെ സ്നേഹിച്ചിതു. 22
മാലാഖമാരിൽ പ്രധാനികളവർ
വേലയ്ക്കു നിൽപ്പാനായാഗ്രഹിച്ചു. 23
ശൗരിയേലിനെ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു
സാന്നിധ്യമറിയത്തെ കാപ്പാനായി. 24
സൽഗുണമാലിപ്പുണ്യയ്
മറിയമെന്ന നാമധേയമിതു്. 25
ത്രിലോകത്തിലും പൂജ്യമാം നാമത്തെ
കല്പിച്ചു പേരതിട്ടു സർവ്വേശ്വരൻ. 26
ജനിച്ചനേരം തികഞ്ഞു ബുദ്ധിപ്രാ
മാനസത്തെ നടത്തും യഥോചിതം. 27
അജ്ഞപൈതങ്ങളുപോലാക്കീതു തമ്പുരാൻ
അങ്ങേകല്പിച്ചിതത്രേ പ്രമാണമാം 28
ബുദ്ധിപൂർണ്ണയും ചിത്തരസങ്ങളും
പ്രധാനഗുണമിതുമതിക്കും നേരം. 29
ഭൂലോകം പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഒരിക്കലും
ഉള്ളിൽ പൂകാതെ വാണു തപസ്വിനി. 30
മൂന്നു വയസ്സിൻ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
അന്നാരാധനം പള്ളിയിൽ പാർത്തവൾ. 31
പിതാക്കന്മാരെ ചിന്തിക്കാതെ സദാ
ശാസ്ത്രത്തിലുറപ്പിച്ചു മാനസം. 32

അല്പഭക്ഷണം മൌനജപം തപ-
സ്സെപ്പോഴുമിവ വൃത്തികളയാതെ 33
ഉറക്കത്തിലും മനസ്സും ബുദ്ധിയും
ഉറക്കത്തിന്റെ സുഖമറിയാതെ 34
ദൈവമംഗലം ചിന്തിച്ചും സ്തോത്രിച്ചും
ജീവിതം കഴിച്ചീടുമാറാവതു്. 35
പുണ്യവാസത്തിന്റെ മാലാഖമാരുടെ
ശ്രേണിനിയതം കന്നിയെ സേവിക്കും. 36
ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൊരുൾ തിരിച്ചീടും
ഉത്തമലോകർ വാർത്തയറിയിക്കും. 37
ജഗത്തിന്റെ ദോഷമൊഴിപ്പാനായ്
സ്ത്രീജനനത്തിൽ ജനിപ്പാൻ തമ്പുരാൻ 38
കല്പിച്ച കാലമെത്ര തികഞ്ഞതു്
തമ്പുരാനെ ഭൂമിയിൽ കാൺമതി- 39
നുപായമത്രെ വന്നിവളെന്നതും
മുൻപിൽ നിബിയന്മാരൊക്കെയും ചൊല്ലുപോൽ 40
സത്യവാർത്തകളറിയിക്കും പിന്നെ
ചേതസി മാറാതുജ്ജ്വലിക്കും സദാ. 41
ശക്തിയേറിയ തീയിലനന്തരം
വല്ലതും വീഴ്കിയാൽ കത്തുമതുപോലെ 42
വന്നരുളുക ദൈവമേ! താമസം
നീക്കുവാനനുഗ്രഹിക്ക സന്തതം 43
ഗുണമെന്നും നീയല്ലാതെയില്ലല്ലോ,
പുണ്യം കൂട്ടുവാൻ വന്നരുളേണമേ! 44
പ്രാണപ്രാണൻ നീ സർവ്വമംഗല്യമേ!
പ്രാണേശാ എന്നെ വന്നാശ്വസിപ്പിക്ക. 45
കണ്ണിന്റെ വെളിവേറിക്ക നീതന്നെ
ഉള്ളന്ധതയിതൾ പോവാനരുൾക നീ 46
പണ്ടു കാരണവർ ചെയ്തതോർക്കുമ്പോൾ
കണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ വന്ദിച്ചുകൊള്ളുവാൻ. 47
ഭാഗ്യത്തിന്റെ യോഗ്യമുണ്ടാകുമോ?
അഗതിക്കു സഹായമുണ്ടാകകിൽ. 48

അന്നിനിക്കുള്ള ഭാഗ്യവിനാശമാം
അന്ന തൽപരം ഭാഗ്യം വേണ്ട ഭുവി. 49
നീയിളമയിൽ ജനിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
പ്രിയത്താലപ്പോൾ മാനിയല്ല ഞാൻ 50
കൃപിവേണ്ട സമ്മാനവും ചെയ്യേണ്ട
വേലയേറെയുള്ളൂ ഞാൻ നിശ്ചയം. 51
നിന്നെക്കാപ്പാനും നിന്നെയെടുപ്പാനും
എന്നിലേതും മടിയില്ല ദൈവമേ! 52
ഉറങ്ങുന്നേരം നിന്നെ ഭയമോടെ
ഉറങ്ങാതെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടീടുവാൻ 53
ഉറക്കത്തിന്റെ ഭംഗം വരുത്താതെ
വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കും തൃക്കാൽക്കൽ ഞാൻ. 54
തൃക്കാൽമലരതിൽ പാർത്തിരിക്കാതെ
ഭക്തിയോടു ഞാൻ മുത്തമിടുന്നേരം. 55
ഉയർന്നിട്ടിമയാതെയും സാധിപ്പാൻ
തണുപ്പിച്ചീടും പൂട്ടുള്ള കാലത്തിൽ 56
ശീതം പോക്കുവാൻ കമ്പിളിയിടുമ്പോൾ
അതുപോൽ സദാ ഉണർന്നിരിക്കേണ്ടു ഞാൻ. 57
നടപ്പാൻ കാത്തുകാലിളക്കുമ്പോൾ
പിടിച്ചുണ്ണിയെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ. 58
പ്രേമത്തിന്റെ കൃത്യം ദൈവമേ!
എന്തിനോടുപമിക്കുന്നു് 59
കന്യകാത്തമിയെന്നെ ചിന്തിച്ചു
പിന്നെയൊന്നിൽ വിചാരിച്ചുപോകില്ല. 60
ഇക്കൃമിയായ ഞാനിതു ചിന്തിച്ചാൽ
ഇക്രിയകൾക്കു യോഗ്യമിനിക്കുണ്ടോ. 61
നീയനന്തനാം സകലാധിപതി
നിർമ്മലപ്രഭ സമ്പൂർണ്ണരാം 62
ഒൻപതുവൃന്ദം മാലാഖമാർ നിന്റെ
മുൻപിലാരാധിച്ചെപ്പോഴും നിൽക്കുന്നു. 63
ദേവാ നിന്റെ ശുശ്രൂഷയാനന്ദമായ്
സേവിച്ചുകൊണ്ടവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. 64

മൺപാത്രം കിഴിഞ്ഞുള്ളവൾ താനല്ലോ
ഇപ്രകാരം ഓരോന്നു മോഹിക്കുന്നു. 65
കാരുണ്യത്തിന്റെ വിസ്താരത്താലെ നി
പരിപൂർണ്ണമിനിക്ക വരേണ്ടുക 66
സൂര്യശോഭത്തെ നോക്കുന്നപോലെ
ഉരമയെങ്കിലും കണ്ടാവൂ നിൻപുത്രാ. 67
ഈവണ്ണം നിത്യമാനസേ ചിന്തിച്ചു
ദൈവാനുഗ്രഹം പാർത്തിട്ടു കന്യക. 68
അന്യരാരുമറിയാതെതന്നെ
മാനസത്തിലുറപ്പിച്ചു നിശ്ചയം. 69
മാംസമോഹങ്ങളെല്ലാതെയപ്പോൾ
കന്യാത്വം നേർന്നു സർവ്വേശസാക്ഷിണി 70
പന്തിരണ്ടു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ
ഭർത്താവാലവർക്കൊന്നു വിചാരമായി 71
വിവാഹംചെയ്യു കന്യക പുത്രനായ്
ദേവൻജനിപ്പാൻ കല്പിച്ച കാരണം 72
സ്ത്രീവർഗ്ഗമെല്ലാം ചേർക്കണമെന്നു്
പൂർവ്വകല്പനയാലതറിഞ്ഞാലും 73
ഈവണ്ണം നാരീജനത്തിലാരുമേ
ഭൂമിയിലുണ്ടായില്ലെന്ന നിശ്ചയം 74
രൂപസൗന്ദര്യം മഹാ വിരക്തിയും
ഉപേക്ഷാപേക്ഷ സുക്രമ നീതിയും. 75
ദൈവഭയവും ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും
ഇവയൊത്തൊന്നു കണ്ടവരാരുള്ളൂ. 76
ഈകന്യയുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ
ശങ്കാചാരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൂടുമോ? 77
ദേവിയില്ലെന്ന ശാസ്ത്രത്തിൽ കണ്ടു നാം
ഇവൾ ദേവിയെന്നോർത്തു പോമല്ലെങ്കിൽ 78
ഇവൾക്ക തുണയാകുവാൻ യോഗ്യനെ
ഭൂവിൽനിന്നെങ്ങു വരുത്തിക്കൂടുമോ 79
പട്ടക്കാരിതിനൊന്നൊത്തുനേരം
കൂടുന്നില്ല വിചാരത്തിൽ പലവും. 80

ദൈവഭാവമനോപേക്ഷിക്കയെന്നത്
നിത്യേച്ഛയാ മുറപ്പെടുത്തു തദാ. 81
ദൈവധ്യാനസമേതരിലൊരുത്തം
ദൈവസേവാധ്യാനം ചെയ്യപേക്ഷിച്ചു. 82
ദൈവൻതാനറിയിച്ചിതു വാർത്തകൾ
സേവകരറിഞ്ഞതൊട്ടും കല്പിച്ചു. 83
വിവാഹം ചെയ്യാത്തുള്ള പുരുഷന്മാർ
വിവാഹത്തിന്നു പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ 84
കൈവടിയാൽ വരുവാനറിയിച്ചു
കൈവടിയുമെടുത്തുകൊണ്ടാരവർ. 85
കല്പിച്ചപോലെ വേഗം പുറപ്പെട്ടു
ശില്പമായൊക്കെ ഭൂഷണവേഷത്തിൽ 86
വന്നു പള്ളിയകം പുക്കനന്തരം
പിന്നാലെ വന്നു ധന്യൻ യൗസേപ്പും 87
ചിൽപുരുഷന്നു കൈവടിയില്ലാഞ്ഞു
കോപിച്ചു പട്ടക്കാരനയാളോടു 88
ദൈവഭക്തൻ മനോഭീതി പൂണ്ടപ്പോൾ
കൈവടിയൊന്നു നൽകിയൊരു സഖി 89
മർത്ത്യരാജനാം പുണ്യവാന്റെ കൈയിൽ
ചേർത്ത ബന്ധു വരണ്ടതറിഞ്ഞാലും 90
പുണ്യശാലയിൽ കൈവടി വച്ചുടൻ
വീണു കുമ്പിട്ടപേക്ഷിച്ചു സാദ്ധ്യമായ്. 91
കന്യകായിനിക്കാകണം ഭാര്യയായ്
എന്നപേക്ഷിച്ചു ബാലരെല്ലാവരും. 92
കന്യാത്വക്ഷയം വരാതിരിപ്പാനായ്
ധന്യനാം യൗസേപ്പുമപേക്ഷിച്ചു. 93
ഒട്ടുനേരം കഴിഞ്ഞോരനന്തരം
എടുത്തു വടി നോക്കിയനേരത്ത് 94
ആശ്ചര്യമൊരു പുഷ്പമായ വടി
പച്ചവെച്ചു കിളിർത്തു ചിത്രമഹോ. 95
ശാഖാപത്രവും പുഷ്പഫലങ്ങളും
ശാഖാതന്മേലിറങ്ങിതു പ്രാവായും. 96

മണ്ഡലമാവതും നോക്കിയ നേരത്ത്
പുണ്യനാം യൗസേപ്പെന്നറിഞ്ഞവൻ 97
ദാവീദിനുടെ രാജജന്മമുള്ള
സ്വപിനീതൻ യൗസേപ്പു കന്യയെ 98
അക്കാലം യൂദരുടെ മര്യാദപ്പ്
തക്കപോലെ വിവാഹവും ചെയ്തവൻ. 99
ഭാര്യസ്വവ്രതം നേർന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
വാഴ്വാൻ യൗസേപ്പു തെളിഞ്ഞവൻ. 100
ധർമ്മത്തിന്നു സഹായമുണ്ടായെന്നു
ബ്രഹ്മചാരിപ്രധാനി സ്തുതിചെയ്തു 101
ഭാര്യയുള്ള മുഖപ്രഭ നോക്കുമ്പോൾ
സൂര്യൻപോലെ തെളിഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നു. 102
പുണ്യഭാവമുദിച്ചു ശോഭിക്കുന്നു,
ഗുണത്തിന്നു ചെലുത്തീടും മാനസം. 103
ആയതുകൊണ്ടു യൗസേപ്പു ഭാഗ്യവാൻ
ഭാര്യയും കൊണ്ടുപോയി നസ്രസിൽ. 104

മൂന്നാംപാദം സമാപ്തം.

നാലാം പാദം

മാതാവും തന്റെ ഭർത്താവുംകൂടി എത്രയും ഉന്നത പുണ്യവ്യാപാരത്തോടുകൂടെ നസ്രസ്സിൽ പാർത്തുവരുമ്പോൾ ഗബ്രിയേൽ മാലാഖാ മാതാവിനോടു മംഗലവാർത്ത ചൊന്നതും, ഉദരത്തിൽ പുത്രൻതമ്പുരാൻ അവതരിച്ചതും ഇരുവരുംകൂടെ ഗ്ലീലായിൽ പോയതും, മാതാവിന്റെ സലാമ്മ കേട്ടപ്പോൾ എലീശബായിൽ റൂഹാദക്കുദശാ നിറഞ്ഞു മാതാവിനെ സ്തുതിച്ചതും മാതാവ് കർത്താവിനെ പുകഴ്ത്തി പാട്ടു വാക്കും ചൊല്ലിയതും, പിന്നെയും തിരികെ ഇരുവരും നസ്രസിൽ വന്നു പാർ

മ്പോൾ ഭാൎയ്യയുടെ ഗർഭത്തിൻ രഹസ്യമറിയാതെ യൌസേപ്പുപുണ്യവാനുണ്ടായ ദുഃഖം മാലാഖാ കാണപ്പെട്ടു തീൎത്തതും ദൈവമാതാവു് തന്റെ പുത്രന്റെ ദർശനം ഏറ്റവും അനുഗ്രഹിച്ചുവന്നതും.

ഉമ്മകന്യക നസ്രസിൽ പോയപ്പോൾ
നാഥകം ഗുണെപ്പുത്തി തപസ്സിനും 1
ഇമ്പമേറും വരത്താതെ നിശ്ശബ്ദമായ്,
മുൻപിൽ പള്ളിയിൽ പാൎത്തിരിക്കുംവണ്ണം 2
സ്വാമിതന്നരികെയിരുന്നുപോലെ
ശ്രമിച്ചു പുണ്യത്താവും താനമായ് 3
ഏകമാനസായ് പുണ്യകാൎയ്യത്തിനു
സങ്കല്പിച്ചു പുറപ്പെട്ടു സന്തതം. 4
ഒട്ടൊഴിയാതെ ധൎമ്മഗുണത്തിനും
കൂടെ ക്ലേശിച്ചു വിഘ്നം വന്നീടാതെ 5
അവർകളുടെ മംഗലവൃത്തിയെ
നാവിനാലുരത്തൊപ്പിച്ചുകൂടുമോ? 6
യൌസേപ്പു ഗുണപൂൎണ്ണൻ നടിയേയിൽ
ആ സ്ത്രീരത്നമല്ലോ വിശേഷപമിതാം. 7
ആയാൾ ദ്രവ്യത്തെക്കൊണ്ടുളിയെങ്കിലോ
അയ്യമ്മാമലരുകളുന്ന നന്നം 8
മാണിക്യംകൊണ്ടയാൾ പൊന്നാകിലോ
മണിനായകകല്പാശ്ശമ്മാതന്നെ 9
ഭൂതലത്തിലും സംഭവനത്തിലും
ആ സ്ത്രീരത്നത്തോടൊപ്പമില്ലാതമേ 10
സൃഷ്ടിചെയ്ത കൎത്താവിന്റെ ദൈവ്യത
സൃഷ്ടിമഹിമയിതെന്നു സ്തുതിക്കുന്നു. 11
സന്നിധികളാൽ വ്യാപ്തമംഗലാകൃതം
തമ്പുരാൻറയിരിപ്പിനു പാത്രമായ് 12
എന്ന തോന്നിയ സമയം തമ്പുരാൻ
തന്നുടെ മനിഷ്പാദത്തെയാക്കിത്തു്. 13
കന്യകയുടെ സമ്മതം കേട്ടിട്ടു
കന്യകയ്ക്കു സ്വാഗതാകവാൻ തമ്പുരാൻ 14

ഭൃത്യത്തിനേറെ യോഗ്യമാകും യഥാ
ഭൂതരിൽ ബഹുമാന്യനെ കല്പിച്ചു. 15
രാത്രി പാതി ചെന്നെത്തിയ നേരത്തു
ഉത്തമധ്യാനയുക്തയുമായ് 16
രഹസ്യനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ
മഹാ ഭക്തനാം ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ 17
സ്വനാഥയിതെന്നറിഞ്ഞും ഭക്തിയാൽ
ചെന്നു വന്ദിച്ചു കുമ്പിട്ടണഞ്ഞിവൻ. 18
“സ്വസ്തി നിന്നിൽ സർവ്വേശ തിരുവുള്ളം
ഉത്തമാം ഗുണംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞോളേ, 19
നിന്നോടുകൂടെ നാഥനാം തമ്പുരാൻ
നീ വധുക്കളിലാശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടു.” 20
ഇത്യാദി വാക്കു കേട്ടുടൻ കന്യകാ
അത്യന്തം പരിഭ്രമിച്ചു ശങ്കിച്ചു. 21
സ്തുതിരൂപമാം വാക്കിതെന്തിങ്ങനെ
ചിന്തിച്ചു മഹാ വിചാരം പൂണ്ടവൾ 22
മാനസത്തിലെ ശങ്ക മാറ്റുംവിധൗ
വന്ന ദൂതനറിയിച്ചു നേരം. 23
“ചിന്ത നീക്കിൻ മറിയം, പേടിക്കേണ്ട
തമ്പുരാന്റെ പ്രസാദം നിനക്കുണ്ട്” 24
നിനക്കുദരേ ഗർഭമായ്‌വരും
സൂനുവെ പ്രസവിക്കുമെന്നതും 25
“അവനെയീശോ പേർ നീ വിളിക്കേണം
ഭുവനങ്ങളിൽ വലിയവനാകും 26
“ഉന്നതപ്പെട്ടവനാം പുത്രനിവൻ
“സകലേശനനന്ത ദയാപരൻ. 27
“ജനകനാകും ദാവീദുരാജന്റെ
തനയനീയാൾ വാഴും സിംഹാസനേ 28
അന്നേരമതു കേട്ടു കന്യക
എങ്ങനെ ഭവിച്ചീടുമിതൊക്കവേ? 29
പുരുഷസംഗമറിയുന്നില്ല ഞാൻ
നരസംമോഹ വ്യത്യാസമില്ലമേ. 30

നിഷ്കളനായ സർവ്വേശസാക്ഷിണി
നിർമ്മല കന്യാവ്രതവും നേർന്ന ഞാൻ. 31
ഉത്തരമുണർത്തിച്ചിതു മാലാഖ
സത്വരമീ വചനങ്ങൾ പിന്നെയും 32
"റൂഹാദക്കുദശായിട്ടും നിന്നിൽ
സിംഹാസനമാമൽക്കേ നീയാകുമേ, 33
പൂർണ്ണത്തമാം വിസ്മയവൃത്തിയാൽ
നിൻവയറ്റിൽ ജനിച്ചീടും സുപ്രജ 34
കന്യാത്വത്തിന്ന് ക്ഷയമുണ്ടാകാതെ
കന്യകേ! ദേവമാതാവാകും നീയെ 35
ആലാഹാ പുത്രൻ നിന്മകനായ് വരും
അലസി നരകത്താളൊഴിച്ചീടും 36
എന്നതിനൊയ്യുമല്ല വിശേഷിപ്പും
നിന്നുടെയിളയമ്മയാമേലിശബാ 37
വൃദ്ധാ പുകിതിയെന്നറിവില്ലേ?
വാർദ്ധക്യത്തിങ്കൽ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ട് 38
മാസമാറായി മച്ചിയെന്നാകിലും
അസാദ്ധ്യകാര്യം സർവ്വേശനില്ലല്ലോ, 39
മാലാഖയുണർത്തിച്ചുള്ള നേരം
കാലം കളയാതെ കന്യകയൾ ചൊല്ലി. 40
ദേവൻ്റെ ദാസിയാകുന്നു ഞാനിതാ!
ദേവനിഷ്ടംപോലെയെനിക്കാകട്ടെ" 41
അൻപോടിതെന്നെ കന്യക ചൊന്നപ്പോൾ
തമ്പുരാൻ റൂഹാകന്യാമണിയുടെ 42
ഉദരത്തിലതിശുദ്ധ ചോരയാൽ
സുദേഹം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി സത്വരം 43
സൽഗുണം നിറഞ്ഞൊരാത്മാവിനെ
സർവ്വേശൻ നിർമ്മിച്ചാദേഹം പൂകിച്ചു 44
പുത്രൻതമ്പുരാൻ കന്യാമണിയുടെ
പുത്രനായിരുന്നു മനുഷ്യനാം 45
ആത്മാവുദേഹമൊന്നായ് വാഴിച്ചു
ആത്മനാഥനാമീശൻ മർത്ത്യനായ് 46

പുത്രൻതമ്പുരാൻ തന്റെമേട്ടത്തിന്നു
പുത്രരായ നാരിയെ കല്പിച്ചാൻ 47
ദേവമനുഷ്യസ്വഭാവമെടുത്തിട്ട
ദേവമാനുഷനായി വാഴുവതിന്ന 48
സ്വഭാവഭേദമില്ലാതെകൊൺമാനായ്
സദ്ദേവമാതൃകന്യക ഗാത്രമായ് 49
ഗ്ലീലാപ്പർവ്വതം കടന്നെഴുന്നെള്ളി
ഗ്ലീലാനാടതിൽ നസ്രത്ത്പുരത്തെ 50
ആമകന്നി, ഇളയമെകണ്ടവൻ
“ശ്ലോമ്മോ ചൊല്ലിയണഞ്ഞു വഴങ്ങിനാൻ 51
സ്വാതന്ത്രമൊന്നു കേട്ടോലീശുവാ
സന്തോഷത്താൽ പാടിപ്പുകഴ്ത്ത പ്രാപിച്ചു 52
റൂഹാദക്കുദശായുമിന്നോടു
രഹസ്യവിധമല്ലാമറിയിച്ചു 53
സത്യമേലീശോ ഗർഭത്തിലുണ്ടാ
അത്യന്തം തെളിഞ്ഞാവൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ട്” 54
കന്നിതന്നുദരത്തിലെ നാഥനെ
വന്ദിച്ചേലീശാവാൻ പുത്രൻ കണ്ടിട്ട 55
ഈശോനാഥനാം കന്യൂദരഫലം
ആശീർവ്വാദംകൊടുത്തു യോഹന്നാനെ. 56
ഉദരമാകിയ ഭരണിയിൽവച്ചു താൻ
ജന്മദോഷത്തിനെ സർവ്വം മായ്ച്ചവൻ 57
അന്നേരം കന്നിതന്നോടെലീശുവാ
വന്ദിച്ചാനന്ദത്തോടവൾ ചൊല്ലിനാൾ 58
“നീ വധുക്കളിലാശീർവ്വാദപ്പെട്ട
നിൻവയറ്റിലെ പുത്രനാശീർവ്വാദം 59
എന്റെ നാഥന്റെ മാതാവായുള്ളവൾ
എന്നെക്കാൺമതിന്നായെഴുന്നെള്ളുവാൻ 60
എനിക്ക യോഗ്യതയെന്തെന്തിനോ?
നിനക്കുള്ള പ്രിയമെന്നതേ വേണ്ടൂ 61
നിന്നോടു ദേവൻ കല്പിച്ചവയെല്ലാം
നിന്നിലിന്ന് തികഞ്ഞിടും നിശ്ചയം. 62

വിശ്വസിച്ച നിനക്കു ഭാഗ്യമേറെ
നിശ്വാസം നൽകാതിരിക്കപോകില്ല നീ 63
നിൻനാഥനെന്റെ കുറ്റത്തിലൊട്ടുടൻ
എന്നുള്ളിൽ പ്രേമ ചാടി സന്തോഷിച്ചു.” 64
അനന്തരം ദേവമാതാവരുൾചെയ്തു:–
എന്നുടെ ജീവൻ ദേവം സ്തുതിക്കുന്നു. 65
എന്നുടെയാത്മം സത്യസർവ്വേശനിൽ
ആനന്ദം ധരിച്ചേറെ സ്തുതിക്കുന്നു. 66
തനിക്കുള്ള ദാസിയുടെ താഴ്മയെ
അനുഗ്രഹമായ് തൃക്കൺ പാർത്തുലം 67
എന്നതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യമിനിക്കെന്നു
ജന്മംതോറും പറയുമെല്ലാവരും 68
മുഷ്കരനെന്നെ സല്ക്കരിച്ചൊരവും
ശ്രേഷ്ഠതമമെന്ന നാമമതുകൊണ്ടു 69
നിഷ്കളൻതന്നെ പേടിയുള്ളോർകളെ
ജന്മന്തോറുമതെനല്കുന്നനുഗ്രഹം 70
തൻതൃക്കൈ ബലമതിനെ കാട്ടുടൻ
ചിതറിച്ചഹങ്കാരമുള്ളോർകളെ 71
മുഷ്കരന്മാരെത്താഴ്ത്തി, താഴ്ന്നോർകളെ
സല്ക്കരിച്ചുയർത്തി സർവ്വേശരൻ 72
ക്ഷുത്തുള്ളോർകൾക്കു സമ്പൂർണ്ണം നൽകി താൻ
വിത്തമുള്ളോരെ ശൂന്യരായും വിട്ട് 73
മുൻപിതാക്കളോടരുൾചെയ്തപോൽ,
അന്യൂനൻ തന്റെ വിശ്വാസകനാം 74
താതനാകുമബ്രാഹമിനും തന്റെ
സന്തതിക്കുമേകം മനോഗുണം 75
ഭാവിച്ചു തൻ ദയവിനെയോർത്തു
ദാസനാമിസ്രായേലെപ്പാലിപ്പാൻ 76
അന്തമില്ലാത്ത തന്റെ ദയവിനാൽ
സന്തതിയായി വന്നു ജനിച്ചു താൻ. 77
ഇസ്തുതിചൊല്ലിയേറ്റം തെളിഞ്ഞമ്മ
സന്താപമിലമ്മയോടൊന്നിച്ചു. 78

പലനാൾകൂടി പാർത്താളവിടത്തിൽ
ഫലമേറാമതിനാലുണ്ടായതു" 79
സൂര്യനാലിരുൾ നീങ്ങിത്തെളിഞ്ഞപോലം.
തീയടുക്കയാൽ ശീതമകന്നപോലം 80
എന്നതുപോലെ ജന്മദോഷത്തിരുൾ
നീങ്ങി സൂര്യനാമമ്മായുദരസ്ഥൻ 81
യോഹന്നാനിൽ നിറച്ചിതു റൂഹായും,
സ്നേഹമാതാവുതന്നുടെ ശക്തിയാൽ 82
ആ വീട്ടിലുള്ള ശീതളം നീക്കീട്ടു
ദൈവപ്രിയപ്രകാശമുദിപ്പിച്ചു 83
സന്നിധിയവിടത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ
എന്നാലാവീട്ടിൽ മാതിര്യമുണ്ടായോ 84
മൂന്നു മാസമവിടെയിരുന്നിട്ടു
കന്യാസ്വാലയം പ്രതിയെഴുന്നള്ളി 85
അർക്കൻ മേഘത്തിൽ പുക്കിരിക്കും വിധൌ
പ്രകാശമതിന്നുണ്ടാകയെന്നപോൽ; 86
സൂര്യൻപോലെ മനോഹര ശോഭയും
ജ്ഞാനംകൂടാതനാരതമൃദ്ധിയും 87
ഉമ്മാ തന്നിലീ ലക്ഷണമുണ്ടായി
ക്രമത്താലെ പ്രജ വളർന്നിതന്നെ 88
ഭാര്യ തന്നുടെ ലക്ഷണം കണ്ടിട്ടു
ഭർത്താവിന്നുള്ളിലുണ്ടായി ചഞ്ചലം 89
വൃത്തിദോഷം വിചാരിപ്പതിന്നൊന്നും
വേറു കണ്ടില്ല പുണ്യമേ കണ്ടുള്ളു. 90
എന്തവകാശമിങ്ങിനെ കണ്ടതു"
ചിന്തയാലതിനന്തവും കണ്ടില്ല. 91
നിർമ്മലവ്രതം ദാനമെൻ ഭാര്യയും
ധർമ്മദോഷമോ! എന്തിതു ദൈവമെ– 92
ഗർഭമെന്നതു നിശ്ചയമെങ്കിലൊ
കീർത്തിഹാനിയെ വരുത്തിക്കൊള്ളാതെ 93
ഭാര്യതന്നെ ദ്രുതമുപേക്ഷിക്കണമെന്നു"
ധൈര്യമുള്ളിലുറച്ചിതു താപസൻ. 94

പുണ്യവാളന്റെ മനസ്സിലെ വേദന
തണുപ്പിപ്പാൻ ദയാപരൻ കല്പിച്ചു 95
മാലാഖമാരുമനോരമരായൊരു
കാലമൈവൈകാതെ ചൊല്ലി സ്വപ്നത്തിൽ 96
"സംശയമില്ലപതിവ്രതയെ ശങ്കിപ്പാൻ
മംഗലഭാര്യയെപ്പാലിക്ക സാദരം. 97
ഗർഭം സർവ്വേശ റൂഹാമൂലമെന്നറി
നീ ഭയം നീക്കിസ്സന്തോഷിച്ചീടുക. 98
പുത്രനെപ്പെറും നിർമ്മല കന്യക
സ്വീതനെ 'ഈശോ' പേർ നീ വിളിക്കേണം 99
ദോഷത്താലുള്ള കേടുകൾ തീർത്തിട്ടു
രക്ഷിക്കുമിവൻ തനിക്കുള്ളോർകളെ." 100
ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടോരനന്തരം
ഉൾവ്യാധിയൊഴിഞ്ഞാനന്ദിച്ചുള്ളിൽ 101
പിന്നെ ഭാര്യയെക്കണ്ടു പുണ്യവാൻ
തനിക്കുണ്ടായ ശങ്കയും കേൾപ്പിച്ചു 102
ദൈവമാതാവോടുള്ളൊഴിവോടു താൻ
സേവിച്ചോന്റെ പിഴ നീ പൊറുക്കേണം 103
ഉള്ളിലാധിയൊഴിഞ്ഞവളെ തന്നെ
ഉള്ളിലുള്ള സന്തോഷവും കേൾപ്പിച്ചു 104
പുണ്യവാളൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
പുണ്യവാരിധി കന്യതാൻ ചൊല്ലി– 105
"ത്വത്താപിതനുള്ള വിധിയറിഞ്ഞു ഞാൻ
ചിന്തയും കണ്ടു ഭാവവികാരത്താൽ 106
ദൈവനാലുള്ള ഗർഭിതതനിലൊ
ദൈവൻ താനറിയിച്ചീടും നിശ്ചയം 107
എന്നോർത്തു ഞാൻ പാർത്തിരിക്കും വിധൌ
നിന്റെ സംശയം മാറ്റി കരുണയാൽ" 108
എന്നതു ചൊല്ലി കാരുണ്യമോടതിൽ
മാന്യനാം പതിയോടുണർത്തിച്ചു. 109
അന്നുമുതലിവരെത്രയും ഭക്തിയാൽ
കന്യകാരത്നത്തെപ്പരിപാലിച്ചു. 110

സ്തുതിമാസമട്ടങ്ങനെതാവൃത്താ
ചിത്താപേക്ഷകളേറെ വർദ്ധിച്ചു 111
ജ്വലിച്ചീടണ സൽപ്രിയ ദൈവമെ!
വെളിച്ചത്തുടൻ വന്നരുളീടുക! 112
എണ്ണുമാസം ദിനംപ്രതി നാഴിക,
കണ്ണിൽകാണ്മാനാഴവുന്ന മാനസം 113
കാൽക്ഷണം മഹാ യുഗമെന്ന തോന്നും
കാൽക്ഷണമളവില്ലാതപേക്ഷയും 114
സുസാധ്യത്തോടമ്മ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ
പ്രസവത്തിന്ന കാലമടുത്തിതു്. 115

നാലാംപാദം സമാപ്തം.



അഞ്ചാം പാദം

ദൈവമാതാവും തന്റെ ഉത്തമ ഭർത്താവുംകൂടെ ബെത്ലഹെമിൽ കേസറിന്റെ കല്പനാനുസരിച്ചു പോയതും അവിടെ പാർപ്പാൻ സ്ഥലം കിട്ടാതെ ഒരു തൊഴുത്തിൽ പാർത്തതും അതിൽ ദൈവപുത്രൻ പിറന്നതും, മാലാകാമാർ തന്നെ പാടി സ്തുതിച്ചതും, മാലാകാരുടെ അറിയിപ്പാൽ ഇടയരോരു വന്നു തന്നെ കുമ്പിട്ടു സ്തുതിച്ചതും എട്ടാന്നാൾ ഛേദനാചാരം കഴിച്ചു്, ഈശോയെന്ന തിരുനാമമിട്ടതും പുതിയൻ നക്ഷത്രം കാരണത്താൽ മൂന്നു രാജാക്കൾ വന്നു പൊന്നും മീറും കുന്തുരുക്കവും കാഴ്ചവെച്ചു കുമ്പിട്ടതും നാല്പതാം നാൾ ഉണ്ണിയെ പള്ളിയിൽ കാഴ്ചവെച്ചതും ശെമഓൻ എന്ന വൃദ്ധനും അന്നാ എന്ന പുണ്യസ്ത്രീയും കർത്താവിനെ സ്തുതിച്ചതും, ശെമഓൻ മാതാവിനു വരുവാനിരുന്ന വ്യാകുലവും മറ്റും അറിയിച്ചതും തിരുക്കുടുംബം മെസ്രേനിൽ

ഒളിച്ചോടിപ്പോയതും ഹെറോദേസ് കുഞ്ഞിപ്പൈതങ്ങളെ കൊല്ലിച്ചതും മിസ്രേനിൽനിന്നു തിരികെ വന്നതും പന്ത്രണ്ടു തിരുവയസ്സിൽ കർത്താവു തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വിട്ടുമറഞ്ഞതും വീണ്ടും മാതാവിനും തന്റെ വളർത്തുപിതാവിനും കീഴ്‌വഴങ്ങി പാർത്തതും:–

വൻപനൗഗുസ്തൂസ് കേസർ മഹാരാജൻ
കല്പിച്ചു തന്റെ ലോകരെയെണ്ണുവാൻ 1
നൂതനം തൽകാരണവും ചാർത്തിച്ച്
സാധനത്തിലെഴുതേണം ലോകരെ 2
ജന്മമാം നഗരിയിൽ കൂടുവാൻ
തന്മഹീപതി കല്പിച്ചറിയിച്ചു 3
ദാവീദു രാജപുത്രൻ യൗസേപ്പും
ദേവമാതാവും ദാവീദു ഗോത്രികൾ 4
താതൻ ജന്മാവു ദാവീദു പണ്ട്.
ബെത്‌ലഹേം തന്നിലെന്നു കാരണം 5
പോകേണമവർ ബെത്‌ലഹേം പതിയിൽ
സകലേശവിധിയുമതുപോലെ 6
ഉണ്ടായതും യൗസേപ്പുമെഴുന്നള്ളി;
ജന്മഭൂമിയവർക്കറിഞ്ഞാലും, 7
ബെത്‌ലഹേമെന്ന രാജവീഥിപോലെ
ബെത്‌ലഹേം ചന്തയാർക്കേ നടന്നവർ 8
ഇരിപ്പാനൊരു വീടു തിരഞ്ഞാറെ
ഒരുത്തരും കൈക്കൊണ്ടില്ല നരവൃന്ദരെ 9
ദുഷ്ടന്മാർക്കു നല്കി ഭവനങ്ങൾ
സല്ക്കരിച്ചു കൊടുത്തതെല്ലാവരും, 10
ഇവരെന്നും നിർധനരാകയാൽ
അവാസത്തിന്നു സ്ഥലമില്ലാഞ്ഞാറെ 11
ശ്രേഷ്ഠനാമല്ലോ നിത്യയോഗത്താൽ,
ഗോശാലയിലിറങ്ങി പാർത്തവർ 12
വിളങ്ങിയെത്തി ക്ഷേമർ വാനവരെ
സ്വപ്നം ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ചു കാലത്തിൽ 13

തിന്മയാലുള്ള ദോഷങ്ങൾ നീക്കുവാൻ
ഉദിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം 14
ഉത്തമപുത്രനെപ്പെറ്റതു കന്യക
പുത്രമഹത്വം ഭാവിച്ചുകൂടാതെ 15
രാത്രി പാതി കഴിഞ്ഞോരനന്തരം
ചിത്രമേറ്റവും നിദ്രയിലാണ്ടവർ. 16
മനോജ്ഞമാനന്ദ സ്വർഗ്ഗപ്രതാപനായ്
കന്നിപുത്രൻ ഭൂപാലൻ പിറന്നിതു 17
കന്യാത്വക്ഷയം വരാതെ നിർമ്മലാ
ഉടഞ്ഞുകൂടാതെ ഒരു സവിസ്മയം 18
കണ്ണാടി ഭേദമൊന്നുമേയാദിത്യൻ
കണ്ണാടിതന്നിൽ കടക്കുമതുപോലെ 19
ഉദരത്തിന് ഭേദം വരുത്താതെ
മേദിനിയിലിറങ്ങി സർവ്വേശ്വരൻ 20
സൂതികർമ്മങ്ങളാരുമറിയാതെ
പുത്രനെ പുതുവസ്ത്രത്തിലുടനെ 21
ഉള്ളകത്തു കൊള്ളാത്തുള്ള സന്തോഷാൽ
പിള്ളതന്നെയെടുത്തുമടിയിലായ് 22
ആദരിച്ചു മുകർന്നിതു ബാലന്റെ
സ്നേഹസാധനം മാനസേ പൂരിച്ചു 23
ദേവമർത്ത്യനായ് വന്നു പിറന്നോരു
ദേവബാലനെ മാതാവു കണ്ടതിനാൽ. 24
ആട്ടുകൾക്കിടയരുടെ സഞ്ചയം
ആടുകൾ മേച്ചിരുന്ന സമയത്തിൽ 25
ആ ജനം മഹാശോഭ കണ്ടക്ഷണം
രജനിയിലീ വെളിവെന്തിതെന്നേ? 26
പകച്ചു മഹാ പേടിയും പൂണ്ടിവർ
ആകാശത്തിലെ വികാരകാരണം 27
മാലാഖയുമിറങ്ങിയവരോട്
"കാലം വൈകാതെ സംഭ്രമം നീക്കുവിൻ- 28
ഭീതികൾവിട്ടുപോകാശങ്കയില്ലല്ലോ
സന്തോഷത്തിന്റെ കാലമിതായതു" 29

അത്യുന്നതനാം പുണ്യകൊണ്ടാടുവിൻ
സത്യദേവനും വന്നു പിറന്നിതാ! 30
രക്ഷിതാവു നിങ്ങൾക്കു ജനിച്ചുതാൻ
രക്ഷിതഗോപാലനായിട്ടല്ലോ 31
ദാവീദിന്റെ നഗരേ ചെല്ലുവിൻ
ഞാൻ പറഞ്ഞപോലെല്ലാമിവ കണ്ടിടും 32
അംബരമെന്ന ശീലയും ചുറ്റിച്ച്
അസമേശനെ ഗോസ്ഥാനം തന്നിലെ 33
തൃണത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്ന നാഥനെ
കാണുവിൻ നിങ്ങൾ ത്രിലോകേശനെ ഞാൻ 34
ഈവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൂടിയ തൽക്ഷണം
ദിവ്യന്മാർ വന്നുകൂടി സംഖ്യവിനാ 35
“ഉന്നതത്തിലിരിക്കുന്ന ദേവനു
നിരന്തരസ്തുതി സർവ്വലോകത്തിലും 36
സുമനസ്സുള്ള ഭൂമി ജനത്തിനും
അമേയാനന്ദമുണ്ടായിടുക.” 37
ഇത്യാദി പാട്ടു സ്വരമേളത്തിൽ
സത്യദേവാവിൻ ദൂതന്മാർ പാടിനാർ 38
അന്നേരമജപാലരും വന്ദിച്ചു
സന്തോഷിച്ചു നമനം ചെയ്താവർ 39
ഇടയന്മാരും നേരം കളയാതെ,
ഓടിച്ചെന്നവരുണ്ണിയെക്കണ്ടുടൻ 40
മുട്ടുകുത്തി വന്ദിച്ചു തിരുമേനി
സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരവും ചെയ്തുടൻ!– 41
“ഇടയർ ഞങ്ങളെന്നു വരികിലും,
ആടുകൾ നിനക്കയിപാലക! 42
ആടുകൾ ഞങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമെന്നപോൽ
ഇടയൻ നീയേ ഞങ്ങളെ പാലിക്ക. 43
കുറ്റിനിവിടെ ഉർവ്വലമെന്നാകിലും
ഉണ്ണി നീതന്നെ സൽപ്പാത്രമല്ലോ! 44
ദീനരെന്നു തോന്നിടിലും മംഗളം
അനന്തം നിനക്കെന്നു വിശ്വാസമായ്” 45

നിൻമുമ്പിലൊന്നുണർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
സാമർത്ഥ്യം ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞു നീ 46
ഉപേക്ഷിക്കാതെ ദയകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ
നീ പാലിക്കേണം സർവ്വദയാനിധേ!" 47
ഇതു ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചു ഇടക്കാർ മുത്തി
സന്തോഷത്തോടു പോയാരവർകളും 48
എട്ടുനാൾ തികഞ്ഞന്നാളുകളിലും
ഇട്ടു നാമവു"മീശോ" വിളിച്ചിതു. 49
അന്നു മുമ്പിൽ ദൂതിയുടെ കേട്ടു"
തൻതിരുമേനി ചിന്തി തിരുരക്തം 50
"ഈശോ നാമാർത്ഥം രക്ഷകനെന്നും
നിശ്ചയിച്ചുവരുത്തി പരമാർത്ഥം. 51
ഈ നാമത്തിനാലണ മുമ്പിൽ ഭയം
മാനസേപൂണ്ടു ഭൂസ്ഥിതിവാസികൾ 52
ഇതിനാലുപരലോക പുണ്യജനം
അത്യന്തസുഖംപ്രാപിച്ചു നിശ്ചയം 53
സർവ്വനാഥനെ ഭൂമിയിൽ കാട്ടുവാൻ
പൂർവ്വദിക്കുശോഭനാദിനക്ഷത്രം 54
കിഴക്കിൽ നിന്നുദിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
കീഴില്ലൂന്നാതെ താരകരശ്മിയാൽ 55
മൂന്നു ലോകേശ രാജപ്രസൂതിയെ
മൂന്നു രാജാക്കൾ ബോധിച്ചാരന്നേരം 56
സർവ്വപാലപ്രജയെന്നു ബോധിച്ചു
കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളെന്ന ന്യായവാക്കാൽ 57
ഗാംഗേയം, കസ്തൂരികവും, മുതലും,
വേഗം കാഴ്ചയുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു 58
നക്ഷത്രം വഴികാട്ടിയ ശോഭയാൽ
സൂക്ഷ്മത്തോടു നടന്നു രാജാക്കന്മാർ 59
പ്രാപിച്ചവരോറശലേംപുരേ
അപ്പോളവരെ നക്ഷത്രം മാഞ്ഞുപോയ് 60
പകച്ചു പ്രഭുവരമന്നേരം
ലോകരാജനെ ചോദിച്ചന്വേഷിച്ചു. 61

ഹേറോദേശനതുകേട്ടതി സംഭ്രമാൽ
ഏറെ ശാസ്ത്രികളെ വരുത്തീടിനാൻ 62
ആ ജനാജ്ഞയോടു ചോദിച്ചവനപ്പോൾ
രാജരാജനാമുണ്ണിസ്വഭാവങ്ങൾ 63
ശാസ്ത്രാർത്ഥംപോലെ മ്ശിഹാതൻ ജാതം
ശാസ്ത്രസിദ്ധമാമതവർ ചൊല്ലുവിൻ. 64
ശാസ്ത്രകാരതു കേട്ടു വിചാരിച്ചു
ശാസ്ത്രസാക്ഷിയിൽ കണ്ടുണർത്തിച്ചു. 65
"ഇക്ഷിതാവായ ദാവീദിൻ പുത്രനായ്
രക്ഷിപ്പാൻ മ്ശിഹാവരും നിശ്ചയം. 66
ദാവീദു രാജന്റെ നഗരിയാം
ബേതലേമിൽ മിശിഹാ പിറന്നീടും." 67
ശാസ്ത്രകാരിതു ചൊന്നതു കേട്ടതും
മാത്രനേരം വിചാരിച്ചു ചൊന്നവൻ 68
"പോക നിങ്ങളന്വേഷിച്ചു കണ്ടിട്ടു
പോകുമ്പോൾ വന്നിങ്ങെന്നോടു ചൊല്ലണം 69
നിനച്ചു ഹിംസിപ്പാനുറച്ചു ഉള്ളിൽ
വന്ദിപ്പാനാശയുണ്ടെന്നു ചൊല്ലിനാൻ 70
ആയതുകേട്ടു കാരുത്തിരാജാക്കൾ
അയപ്പിനെന്നു വേഗം നടകൊണ്ടു 71
പൂർവ്വനക്ഷത്രം പിന്നെയും കണ്ടവർ
ഉൾക്കാമ്പയപ്പോൾ നിറെ സന്തോഷിച്ചു 72
ബേസ്‌ലഹം നഗരിയുടെ അന്തികെ
അന്നേരം തൊഴുത്തിന്മീതെ നിന്നവർ 73
തൊഴുക്കൂട്ടിൽ പുക്കിതു രാജാക്കന്മാർ
തൊഴുതമ്മയോടവർ നിന്നവർ 74
രാജരാജനാമുണ്ണിയാം ബാലനെ
രാജാക്കൾ ഭക്ത്യാ നമസ്കരിച്ചീടിനാർ 75
അന്നന്നു നല്ല പ്രസാദപ്പെട്ടിയും,
മേനി സൂക്ഷ്മം തൈലങ്ങൾ ശോഭയും 76
സർവ്വലക്ഷണമെല്ലാം തികഞ്ഞൊരു
സർവ്വപാലനാം ദേവനാമുണ്ണിയെ 77

കണ്ടുകൊണ്ടാടി നിന്നാനന്ദിച്ചവർ
പിന്നെ സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുവർ നാഥനെ 78
കാണിക്കയവർവെച്ചു തിരുമുമ്പിൽ
സ്വർണ്ണം നല്ല കുന്തുരുക്കമെന്നതും, 79
മരണത്തിൻപൊരുളായ മുരളെന്നിവ,
പരന്മുമ്പിൽ സ്വ വിശ്വാസക്കേളിക്ക് 80
രാജസമ്മതം പൊന്നും, കുന്തുരുക്കം,
രാജരാജനാം ദൈവമിതാകുന്നു 81
മാനുഷനെന്നും മീറയെന്നതും
തന്മയിൽ കണ്ടറിവായും, ഇന്നിവ 82
ഉരചെയ്യുന്നതിനെയോളമവർ
മുതൽക്കാഴ്ചകൊടുത്തു കേളിയോടും 83
കുന്തുരുക്കത്താൽ വിശ്വാസമെന്നതും,
പിന്നെ മൂന്നാൽ സൽപ്രതിക്കൂലനം 84
പൊന്നിനാൽ സ്വന്ത ഭക്തിസ്ഥിരവും
ചിഹ്നമായിവ കാഴ്ചവെച്ചവർ 85
തൃക്കാല്മുത്തി യാത്രയുണർത്തിച്ചു.
അകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞവർ 86
പോകുമെന്നതും ഹെറോദേസറിയാതെ
പോകണമെന്നു ദിവ്യനറിയിച്ചു 87
തല്ക്ഷണത്താലന്യമാർഗ്ഗമായി
സ്വർല്ലോകംപ്രതിപോയവർ സാദരം 88
നാല്പതാംദിനം തികഞ്ഞ കാലത്ത്
സ്വപുത്രനെയൗസേപ്പും പള്ളിയിൽ 89
ബാവാതന്നുടെ മുമ്പിൽ കന്യാമണി
സ്വകൈകളോടു കാഴ്ചയായ് നൽകിനാൾ 90
അന്നേരം വയസ്സേറിയ ശെമയോൻ
ചെന്നു ജ്ഞാനദൃഷ്ടാ ബാല്യസാകൃതം 91
പാർത്തുകണ്ടു താൻ ബാലക മുഖപൂത
ചിത്താനന്ദമായ് വാഴ്ത്തിച്ചൊല്ലിനാൻ:-- 92
“ഈനമാക്കിതങ്ങൾ നീക്കുവാൻ
ഇനനായി വന്ന ദയാപരാ! 93

ത്രൈലോക്യത്തിനാശ്ചര്യപ്പൂർത്തികളും
എല്ലാ ഭൂമിക്കും പ്രത്യക്ഷമാകുക! 94
വെളിവാകുന്ന കണ്ണുകൾ കാൺകയാൽ
വെളിവൊക്കെയും നീയല്ലോ! ദൈവമേ! 95
വെളിവു നിന്റെ ലോകർക്കു കാട്ടുവാൻ
തെളിവോടിങ്ങു വന്ന സുപ്രഭോ! 96
ഇപ്പോൾ ദാസനെ അനുകൂലത്തോടെ
പ്രേമപ്പെട്ടോ യാത്രയാക്കിക്കൊൾക നീ 97
അമ്മയോടുടൻ ചൊല്ലി വയോധികൻ
നിൻമകനിപ്പോൾ വിരോധലക്ഷ്യമാം 98
പലർക്കുമിതുളവായുണ്ടാം മംഗലം
പലർക്കുമിതുളവാകും വിനാശവും 99
നിന്നുടെ ചിത്തം ദുഃഖവാളിലാഴുന്നു;
സങ്കടമേറെ മേവിക്കും നിശ്ചയം" 100
പുണ്യവതിയാളിന്നി "അന്നായും"
"ഉണ്ണിതന്നുടെ കാലമിതെന്നും 101
രക്ഷനാഥനെന്നുമുള്ളവനെന്നും"
സാക്ഷിച്ചു പൂർവ്വദേവാലയത്തിൽ ചൊന്നു 102
കന്യകതാനുമുണ്ണീശോയുമൊത്ത്
ധന്യനാം യൗസേപ്പുമവിടന്ന് 103
കാലം വൈകാതെ പോയി നസ്രസ്സിൽ
ബാലനെ പരിപാലിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ 104
അക്കാലമൊരു മാലാഖ തൽക്ഷണം
"ഇക്കാലമിവിടെ പാർക്കരുതെന്നു" 105
മാർ യൗസേപ്പിനും കന്യക തന്നോടും
കാര്യകാരണമൊക്കെയും ചൊല്ലിനാൻ, 106
ബാലവധം ഭാവിക്കുന്ന ചിലർ
കാലംവൈകാതെ പോകമെസ്രേനിൽ 107
വൈരികൾ വരുവാൻ സമയമായി.
വരുമിതെന്നു നിങ്ങൾക്കു യോഗത്തിൽ 108
ഒളിക്ക പരദേശത്തിൽ ബാലനെ
വെളിച്ചത്തുവരുവാൻ സമയമായി. 109

പിൻതിരിഞ്ഞിങ്ങുപോരുവാൻ കാലത്തിൽ
അത്തൊന്നാവിധി ഞാൻ വന്നറിയിക്കാം.” 110
എന്നതുകേട്ടു ജനസമൂഹത്താലും
അന്നാളിലൊന്നു വാഴുന്ന ജെറുസലേമിൽ 111
ഉണ്ണിയെപ്പരിപാലിച്ചുവരുന്നോരും
പുണ്യവൃദ്ധനായൊരാ പിതാവും 112
ഘോരാഘോരമപ്പോളുണ്ണിയെക്കാണാഞ്ഞു
ഏറെക്കരച്ചിലുമായിട്ടു കണ്ടതും 113
മറ്റൊരു താഴ്‌വരിളവി വാഴ്‌കയിൽ
അററു നാശ്യം തന്നിലെന്ന ബോധമായ് 114
ശത്രുവശത്തന്നറിയാത്തു കാരണം
ചിന്തിച്ചിട്ടൊപ്പോഴുതെങ്ങും കണ്ടില്ല. 115
ഏതിലാസമയത്തിൽ പിറന്നോരെ
കൈക്കൊള്ളുന്നൊരുന്നു കല്പിച്ചവൻ 116
കൈക്കെണ്ണീട്ടും ത്രിലോകനാഥനെ
സങ്കടം ചാലിപ്പിള്ളിയെയോർത്തതേ 117
ഘോരഘോരമതിനിതങ്ങും വീട്ടുവാൻ
അപ്പോഴുമൊന്നും പുഴയ്ക്കു പറവാൻ 118
വർത്തമാനമതോരോന്നും മാതാവാ
മർ യൗസേപ്പിന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിനാൻ 119
ജെറുസലേമിൽനിന്നമ്മയും യൗസേപ്പും
നസ്രസ്സുനാട്ടിൽ വന്ന പോക്കുന്നാൾ 120
പന്തിരണ്ടു വയസ്സിൽ മിശിഹായും
അന്നോറോശലേത്തമ്മയും യൗസേപ്പും 121
ചെന്ന പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടനന്തരം
അന്നാലോകരിൽ താൻ മറഞ്ഞീടിനാൻ 122
കണ്ണുനീരാലെ യൗസേപ്പുമമ്മയും
ഉണ്ണിയെത്തിരഞ്ഞെങ്ങുമേ കാണാഞ്ഞു 123
ക്ഷേത്രം തന്നിലും, വീട്ടിലും, നാട്ടിലും,
കാട്ടിലും തിരഞ്ഞെങ്ങുമേ കണ്ടില്ല 124
മൂന്നാംനാളമ്മ യൗസേപ്പും പള്ളിയിൽ
ചെന്ന പുത്രനെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞുടൻ 125

അന്നവിടത്തിൽ ശാസ്ത്രികളോടൊത്ത്
ഉന്നതനായ ഉണ്ണി മിശിഹാ താൻ 126
ശാസ്ത്രയുക്തികൾ ചോദിച്ചും കേൾപ്പിച്ചും
ശാസ്ത്രികളൊക്കെ വിസ്മയം കൊൾകയും 127
അന്നേരം സ്വന്ത സവിതാവുമമ്മയും
ചെന്നു കണ്ടിട്ടിന്നവനോടു ചൊന്നാൾ 128
"എന്തിനിങ്ങനെ പുത്ര! ഞങ്ങളോടു നീ
എന്തിനിതും നമ്മിലേവം ചൊല്ലുക! 129
നിൻെറ താതനും ഞാനും സന്താപത്താൽ
നിന്നെയന്വേഷിച്ചുഴറി വലഞ്ഞിതു് 130
നിന്നെക്കാണാഞ്ഞു നിരാശപ്പെട്ടുടൻ,
നിന്നെക്കണ്ടിപ്പോളാശ്വാസമായി നാം 131
എന്നമ്മ ചൊല്ലി സന്താപത്തോടിതാ
ചൊന്നതുകേട്ടു പുത്രനരുൾചെയ്തു 132
"സ്വർഗ്ഗസ്ഥനാമെൻ ജനകൻെറ കാര്യങ്ങൾ
സാധിപ്പാൻ വിധിയെന്നറിഞ്ഞില്ലയോ 133
തത്ഭവനത്തിലെന്നെയന്വേഷിക്കേണമോ?"
ബുദ്ധിയുള്ളൊരുള്ളോർകൾ ഗ്രഹിപ്പാനായ് 134
മിശിഹായിങ്ങനെ ചൊന്നോരനന്തരം
സംശയംപോക്കി കൂടെയെഴുന്നള്ളി 135
അവരെ വഴിക്കത്തോടുകൂടവെ
ആവാസംചെയ്തു നസ്രസ്സുപുരേ 136

അഞ്ചാം പാദം സമാപ്തം.

ആറാം പാദം

യോഹന്നാൻെറ മാമ്മോദീസായും, കർത്താവ് അയാളാൽ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതും ഉടൻ തൻെറമേൽ റൂഹാ ഇറങ്ങിയതും ബാവായിൽനിന്ന അശരീരിവാക്യം കേൾക്കപ്പെട്ടതും നാല്പതാംനാൾ താനൊന്നും തിന്നാതെ

വനത്തിൽ പാർത്തു നോമ്പു നോറ്റതും, പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും, യോഹന്നാൻ കർത്താവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ബോധിപ്പിച്ചതും, ഗ്ലീലായിൽ വിവാഹത്തിന്റെ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയതും, പള്ളിയിൽ വില്ക്കയും കൊൾകയും ചെയ്യുവരെ ശിക്ഷിച്ചതും, താൻ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയതും, ശമറായക്കാരത്തിയെ തിരിച്ചതും, ഗ്ലീലായ്ക്കു പിന്നെയും എഴുന്നള്ളിയതും, പ്രഭുവിന്റെ മകനെ പൊറുപ്പിച്ചതും, തിരുവാക്കാൽ ഗ്ലീലായിൽ അനേക രോഗങ്ങൾ പൊറുപ്പിച്ചതും, കേപ്പാ, അന്ത്രയോസ്, യാക്കോ, യോഹന്നാൻ എന്ന നാലു ശിഷ്യരെ ചേർത്തതും, ഒരു പ്രഭുവിന്റെ ഭൃത്യനെയായ സന്നിപാതം പൊറുപ്പിച്ചതും, കടലിലെ ഓളം അടക്കിയതും, പിശാചുക്കളെ പുറപ്പെടുത്തിയതും, അവയാലത്താൽ പിശാചുക്കൾ പന്നികളിൽ പുക്കു് അവയെ കൊന്നതും, ദോഷം പൊറുത്തെന്നു കല്പിച്ചുകൊണ്ടു സർവ്വാംഗം തളർച്ചക്കാരനെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തിയതും, ഒരുവന്റെ മരിച്ച മകളെ ജീവിപ്പിച്ചതും, അവിടെ പോകുംവഴിയിൽ തന്റെ കുപ്പായത്തിന്റെ വിളുമ്പുമേൽ തൊട്ടതിനാൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ രക്തസ്രാവം പൊറുത്തതും, മറ്റു പല പുതുമകൾ ചെയ്തതും.

ത്രിംശതി തിരുവയസ്സു ചെന്നപ്പോൾ
മിശിഹാ സ്വകൃതപൂർത്തിപ്പാനും 1
സ്വാമി തന്റെ പേരറിയിപ്പാനും
സ്വാമിയേകൻ മഹാ മുനിശ്രേഷ്ഠനാം 2
യോഹന്നാൻ പുരോഗാമിയെ കല്പിച്ചു
മഹാ ജനങ്ങളാൽ വന്ന ദൂതനായ് 3
അനുതാപ്പാരം പ്രസംഗിച്ചും മാമ്മോദീസാ
അനുസരിച്ചു മുക്കി പാപമൊഴിപ്പാൻ. 4
ഒടുപ്പിയൻ മിശിഹായും മാമ്മോദീസാ
ഏകനായിട്ടങ്ങ് കല്ലാൽ മുങ്ങിനാൻ. 5
"ഇവനെന്റെ മൽപുത്രനാകുന്നു"
ഉച്ചത്തിലൊരു നാദം പ്രത്യക്ഷമായ് 6

സ്നേഹാലയനീശോയെന്നറിയിപ്പാൻ
സ്നേഹരൂപനായിറങ്ങിയാളുടെമേൽ 7
അവിടുന്നു വനത്തിലെഴുന്നള്ളി
അവിടെപ്പാർത്തു നാല്പതുനാളുതാൻ 8
ശിക്ഷയാംവണ്ണം ധ്യാനംചെയ്തു
ഭക്ഷ്യമൊന്നും തനിക്കാതെ നിസ്തുലൻ 9
തൽക്കാലമന്നേരം പിശാചിൻ വ്യാജങ്ങൾ
ളകിൻഗോചരമായ പരീക്ഷകൾ 10
“കല്ലതപ്പമതാക്കിടാതെ നീയിപ്പോൾ
കല്ലതിനിച്ചയാം ഭക്ഷണസാധനം 11
കല്പിക്കദേവനെങ്കിൽ നീയിക്കല്ല്”
അപ്പമാകട്ടെ തിന്നു ജീവിക്കുക” 12
ഇപ്രകാരം പിശാചു പറഞ്ഞപ്പോൾ
തൽപരാത്മജനരുളിച്ചെയ്തു 13
“അപ്പത്താൽ മാത്രം മർത്ത്യൻ ജീവിക്കില്ല
തൽപരന്റെ തിരുവുള്ളംകൊണ്ടത്രേ” 14
പിന്നെയാഗമം വായിച്ചു ദേവാലയ
ഉന്നത മുകളിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചവൻ 15
“ദേവൻ നീയെങ്കിൽ ചാടുക താഴെക്കണം
സേവകരാം ദൂതരവർ താങ്ങിടും” 16
പരീക്ഷയാൽ ചൊന്ന പിശാചോട്
പരമദേവൻ താനരുളിനാൻ 17
“കോവണിയിലിക്കന്നേരം ചാടുവാൻ
അവകാശവുമില്ലാതെ നിയതി 18
നിന്റെ നാഥനെ നീ പരീക്ഷിക്കേണ്ട”
നിന്ദ്യ വാക്കിനൊത്തുള്ള പൊരുത്തരം 19
മൂന്നാമതും പിശാചവൻ നാഥനെ
ഉന്നതമാം കുന്നിൽ നിറുത്തീട്ടു 20
അവധിയറ്റീന സമ്പത്സുഖങ്ങളെ
അവൻ മായാപ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കാണിച്ചു 21
നാണംകെട്ട പിശാചവൻ ചൊല്ലിനാൻ
“കാണുന്ന വസ്തുവൊക്കെയിനിക്കുള്ള. 22

വീണുനീയെന്നെക്കുമ്പിട്ടെന്നാകിലോ
വേണമെങ്കിലിതെല്ലാം തരുവാൻ ഞാൻ" 23
സർപ്പനിന്ദ പറഞ്ഞ പിശാചിനെ
സൽപ്പുരുഷനായകനാട്ടിനാൻ:– 24
"പോക; നീചൻ നീയെന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്"
സകലേശനരുളുന്ന കേട്ടപ്പോൾ 25
ഭീതിപൂണ്ട പിശാചു പിടച്ചുടൻ
ഭീതിത ലോകേ പോയി മറഞ്ഞവൻ 26
ചിത്തനീതിയും, വഞ്ചകളെന്നതും
വൃത്തിയിൽകാട്ടി നമുക്കേകുവാനായി 27
മർത്ത്യരക്ഷകനായ മ്ശിഹാ താൻ
മർത്ത്യർക്ക് ബോധമാവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് 28
കർത്താവീശോയെ കണ്ടൊരന്നാൾ പിന്നെ
കീർത്തിയുള്ള യോഹന്നാനരുളു:– 29
"മർത്ത്യദോഷങ്ങൾ നീക്കുവാൻ തമ്പുരാൻ
യാത്രയാക്കിയ ആട്ടിൻകുട്ടിയിതാ! 30
തമ്പുരാൻ പുത്രനിവനെന്നതു"
തമ്പുരാനെന്നോടരുളിച്ചെയ്തിട്ട്" 31
ഇയാളിലോകരെല്ലാ വന്നവൻ
ഇയ്യാളാൽ ദേവഭക്തി സമ്പൂർണ്ണവും 32
കിട്ടുവാൻ വഴിയുള്ളൂ"വെന്നിങ്ങനെ
പട്ടാങ്ങസാക്ഷി മാമ്മോനാ ചൊല്ലിനാൻ. 33
യൂദാവിൽനിന്ന മിശിഹാ ഗ്ലീലായിൽ,
തദനന്തരം പോയ് കല്യാണത്തിന് 34
വിവാഹത്തിന്ന മുന്തിരിങ്ങാനിര
സ്വവിസ്മയത്താൽ വെള്ളംകൊണ്ടാകിനാൻ 35
പെൺകെട്ടിന ശ്രേഷ്ഠം ക്രിയയിങ്ങനെ
തൻകരങ്ങളുടയോളം കാട്ടിനാൻ. 36
അക്കാലം യൂദന്മാരായ ദുഷ്ടന്മാർ
വില്പുംകൊള്ളുമോറേശലം പള്ളിയിൽ 37
എന്നതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു നാഥനും
നിന്ദചെയ്യുന്ന നീചവൃന്ദത്തിനെ. 38

തിന്മയായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുയാൽ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു ദുഷ്ക്കൃതം ശിക്ഷിച്ചു 39
പുണ്യവൃത്തിയാലാചാരയോഗ്യമാം
പുണ്യമായ സ്ഥലമെന്നതല്ലിന്നാൻ 40
ആ ദിക്കിൽ മുമ്പിൽ ദാമോദീസാ മുക്കി
യൂദായിലതിനാജ്ഞയറിയിച്ചു 41
ശമ്റായിൽ പരസ്ത്രീയവൾക്കു ധർമ്മം
ഉക്തമാമൊഴി വാനത്തിലിടിന്നാൻ. 42
നല്ല സാധുതയുള്ള വചനത്താൽ
ചൊല്ലി ദേവദത്താവുമുദിപ്പിച്ചു 43
അവളുമുടൻ മിശിഹാ വന്നതും
സുവൃത്തികളതെല്ലാമറിയിച്ചു 44
നിന്മളെ ചൊല്ലി നഗരിയ ലോകരും
ഉള്ളിൽ വിശ്വാസമൊണ്ടവർ വാക്കിനാൽ 45
പാർപ്പിച്ചു രണ്ടുനാളവർ നാഥനെ
ഓർപ്പിച്ചു ദേവന്യായമവരെത്താൻ 46
ഇച്ചരയാമെല്ലാം നല്ല വചനത്താൽ
നിശ്ചയിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വേദാർത്ഥം. 47
പണ്ടുകേളാത്ത വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ
കൊണ്ടാടി സ്തുതിച്ചവർ നാഥനെ 48
പിന്നെക്കന്നിയെ മനോമോദത്താൽ
ഗമനത്തിന്നായുറപ്പിച്ചു മാനസം 49
ഗ്ലീലാനാട്ടിന്നവിടെന്നെഴുന്നള്ളി
ഗ്ലീലാക്കാരുമന്നോദേശമെപ്പോലെ 50
ചെയ്ത വിസ്മയം കണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ
സന്തോഷത്തോടു കൈക്കൊണ്ടു സ്വാമിയെ 51
നാട്ടുവാഴിയൊരുത്തൻ മകനെ
കേട്ടുപോകാൻ ക്രൂരോഗ ദോഷണം 52
എന്നപേക്ഷിച്ചു സങ്കടമും കേൾപ്പിച്ചു
അന്നേരം സർവ്വേശനരുൾചെയ്തു:— 53
“പോകിൽ നിന്മകനിപ്പോൾ സുഖമായി”
സങ്കടമൊഴിഞ്ഞതാനപ്പൊളുടൻ 54

പൊറുത്തെന്നരുളിച്ചെയ്തു നേരത്തു
പൊറുതിയെന്നു വന്ന പ്രജസ്യതാൻ 55
സങ്കടമെല്ലാം തീർന്നു സുഖംവന്ന
തങ്കൽ വിസ്മയംപൂണ്ടു തെളിഞ്ഞവൻ 56
ശ്ലീവായിൽ പ്രാപിച്ചൊരിച്ചു നാഥൻ
നല്ല നേർവഴി സേവിക്കേണമെന്നും, 57
തന്നെ വിശ്വസിച്ചീടേണമെന്നതും
അന്നാലോകരോടൊക്കെ പ്രസംഗിച്ചു 58
എന്നെല്ലാമിക്കിലുള്ള നരാമയം
അന്നതാൻ തീരുപകാരമൊഴിച്ചു താൻ 59
കേപ്പതന്നെയുമന്ത്രയോസിനെയും
ചിൽപുത്രൻ യാക്കോ, യോഹന്നാനെയും 60
ക്രൂരരാക്കി മതൽചെയ്തു വേലതിൻ
ക്രൂരത്തിന്നടെ ശിഷ്യരാക്കീടിനാൻ 61
തൈവത്താൻ ക്ലേശം പൊറുപ്പിച്ചു തമ്പുരാൻ
ചെയ്തു വിസ്മയ പ്രത്യക്ഷം കേട്ടവൻ 62
ശതപതിക്കധിപനായുള്ളവൻ
ചിത്ത ഭാരത്താൽ വന്നുതെളപ്പ 63
സന്നിപാതത്താൽ വലഞ്ഞ ഭൃത്യന്
താനാരോഗ്യം കൊടുപ്പാനപേക്ഷിച്ചു 64
കൂടെച്ചെല്ലാമെന്നപ്പോൾ മിശിഹായും
കേട്ട ഭക്തനണർത്തിച്ചു തൽക്ഷണം 65
"കൂടെച്ചെല്ലാനോ മതിയാമെന്നില്ലല്ലോ
കേട്ടപോവാൻ കല്പിച്ചാൽ മതിതാനും 66
ഭാഗ്യനാഥനാം നിന്നെയെഴുന്നള്ളുവാൻ
യോഗ്യമില്ലിനിക്കമെന്റെ വീട്ടിലും" 67
ചിന്തയുമവൻ ഭക്തിയും കണ്ടു താൻ
സന്തോഷിച്ചവന്റെ വിശ്വാസത്തിനാൽ 68
"പോക നിന്റെ വിശ്വാസമതുപോലെ
ആകട്ടെ"ന്നരുൾചെയ്തു കേടും തീർന്നു 69
കപ്പൽകേറി ശിഷ്യരുമായോടമ്പോൾ
കോപിച്ചു കടലോളവും വായുവാൽ 70

ശിഷ്യർ പേടിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചു
തൽക്ഷണം കടൽ കോപമടക്കി താൻ 71
രക്ഷനായകൻ മിശിഹാതന്റെ വാക്കിനാൽ
അക്കരാജ്യംപോയണഞ്ഞി കടലാളപ്പോൾ 72
വിസ്മയംപൂണ്ട പാഷാണലോകരും
വിശ്വനായകൻ കരകേറിയപ്പോൾ 73
പിശാചുക്കളാൽ പീഡിതനൊരുത്ത
പിശാചുക്കളും തന്നോടപേക്ഷിച്ചു 74
“അന്യതാതന്റെ പുത്രൻ മിശിഹായെ നീ!
വൻപാ! ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കല്ലേയെന്ന” 75
ഇങ്ങിനെ പിശാചുക്കൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ
“പായുവിനെ”ന്നവരോടരുൾചെയ്തു 76
കല്പനയതുകേട്ട പിശാചുക്കൾ
തല്പരനോടപേക്ഷിച്ചു ചൊല്ലിനാർ 77
“നിന്നരുളാ മനുഷ്യരിലെങ്കിലോ
പന്നിക്കൂട്ടത്തിൽ പോകാൻ കല്പിക്കണം” 78
പോകയെന്നനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ
പക്ഷ പന്നിയശേഷവും കൊണ്ടവൻ 79
പോർപാലനാടോടിപ്പാഞ്ഞ ക്ഷണം
പോർശേഷം നശിച്ചെന്ന ചൊല്ലിനാർ. 80
എന്നാൽ നായകൻ മുൻപോയിത്തന്നത്രെ
അന്നവർക്കനുവാദം കൊടുത്തിത് 81
മാനുഷരോടും വസ്തു സമ്പത്തോടും
ദീനരായ പിശാചുഗണങ്ങൾക്ക് 82
ചൈതന്യമവർക്കെന്നറിയിപ്പാൻ
മിശിഹായനുവാദം കൊടുത്തിത് 83
അപ്പുറമതിൽ പാർത്തിരിക്കുംവിധേ
ആൾപ്പെരുപ്പത്താൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ 84
സർവ്വാംഗം വാതമുള്ള വ്യാധികനെ
പള്ളക്കത്തിന്മേൽ വെച്ചു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ 85
തൻതിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നിടുവാൻ
ചിന്തിച്ചാവതില്ലാൾപ്പെരുപ്പംകൊണ്ട് 86

എന്നാൽ മേൽപ്പുര നീക്കിത്തിരുമുമ്പിൽ
അന്നാരോഗിയെ വെച്ചപേക്ഷിച്ചവർ 87
ആത്മദോഷത്താൽ വന്ന രോഗമിതു
ആത്മനാഥൻ പൊറുത്തെന്നതൽചെയ്തു 88
രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ
രക്ഷവന്നു നടന്നിതു രോഗിയും 89
ആരിയാളെന്നു ചിന്തിച്ചു ലോകരും
ഉരിതാതെല്ല അന്യരാരെന്നിയെ 90
പോക്കുവാനാർക്കും ശക്തരില്ലല്ലോ?
പോക്കി രക്ഷവരുത്തിയതത്ഭുതം! 91
അപ്പോൾ സർവ്വേശനിയാളാകുന്നിതോ?
ഇപ്പടി വിചാരിക്കുന്നു ലോകരും 92
അപ്പോൾ വന്നയിറോസെന്ന വൻപനും
തൻപുത്രിയുടെ സങ്കടം പോക്കുവാൻ 93
കൂടെപ്പോന്നേ മതിയാമെന്നേറവും
ആടലോടെയപേക്ഷിച്ചു നായകൻ 94
പോകുന്നേരത്തൊരു സ്ത്രീയടുത്തുടൻ
രക്തസ്രാവം നില്ക്കുമെന്ന തേറത്താൽ 95
ത്രാതാവിനുടെ കുപ്പായം തൊട്ടവൾ
ത്രാതാവന്നേരം കല്പിച്ചു വിസ്മയം 96
"ആരെന്നെ തൊട്ടതെന്നു ചോദിച്ചുടൻ,"
അതുകേട്ടപ്പോ ലോകരണഞ്ഞിച്ചു 97
"എല്ലാരും ചുറ്റിലെഴുന്നള്ളുംവിധൗ
പലരും തിരുമേനിമേൽ തൊട്ടല്ലോ" 98
അന്നേരമതൽചെയ്തു തമ്പുരാൻ
"എന്നെ തൊട്ടു ചോദിപ്പാൻ കാരണം 99
എന്നിൽനിന്നു ഗുണം പുറപ്പെട്ടിതു
എന്നതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചതാണിപ്പോൾ 100
പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു തമ്പുരാൻ
"എന്നെത്തൊട്ടവരാരെന്നു ചൊല്ലുവിൻ" 101
പേടിച്ചു വിറ കമ്പിട്ടു സ്ത്രീയവൾ
പേടിപോക്കി മിശിഹായതൽചെയ്തു 102

"നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെപ്പൊറുപ്പിച്ചു"
നിന്റെ രോഗമൊഴിഞ്ഞു നീ പോയാലും. 103
അപ്പോൾ വൻപന്റെ പുത്രി മരിച്ചെന്ന
കേൾപ്പിപ്പാനാളുകളോടിവന്നക്ഷണം 104
ഏറെപ്പീഡിതനോടരുൾചെയ്തു താൻ
"തേറിക്കൊൾക നിൻപുത്രി ജീവിച്ചീടും" 105
എന്നരുൾചെയ്താവീട്ടിലെഴുന്നള്ളി
ചെന്നു താൻ കൈപിടിച്ചരുളിച്ചെയ്തു. 106
"എഴുന്നേല്ക്ക പെണ്ണേ"യപ്പോൾ ബാലയും
എഴുന്നേറ്റു ജീവിച്ചു സുഖത്തോടും 107
ഇപ്രകാരത്തിൽ സർവ്വേശസ്വാമിയും
സൽപ്രവൃത്തികൾചെയ്തു സൗഖ്യംപിന്നെ 108
അന്ധന്മാർക്കു വെളിവു കൊടുത്തതും,
വ്യാധിശാന്തിയെ വാക്കിനാൽ ചെയ്തതും 109
ചെകുത്താന്മാരെ താൻ കല്പന കേൾപ്പിച്ചു.
ചെന്നവരെയൊരു വാക്കാലൊഴിപ്പിച്ചു 110
അതിനാൽ സകലേശ്വരൻ താനെന്നു
മർത്ത്യർക്കു ബോധമാവാൻ കല്പിച്ചിതു 111
ബോധിപ്പിപ്പാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നിതു
ബുദ്ധിയിൽ ചേർപ്പാൻവേല മഹാപണി 112
മാനുഷരറിയേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ
മനസ്സാശയുള്ളോരു ചുരുക്കമേ 113
അതീന്ദ്രിയങ്ങൾ ബോധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
അത്യന്തം വിഷമം നരർക്കിയാൽ 114
നിർവ്വികല്പനാം സർവ്വശക്തനാം താൻ
സർവ്വജ്ഞാന നിധിയാം ഗുരുവും താൻ 115
ദുഷ്ടമാനസ ശക്തിയാൽ നരർകളിൽ
ശ്രേഷ്ഠശാസ്ത്രമാക്കീടും ചേതസി 116
അതുകൊണ്ടു താനാരെന്നതാമേദിയിൽ
പ്രത്യക്ഷമാക്കിയതുള്ള സംശയം. 117

ആറാം പാദം സമാപ്തം.

ഏഴാം പാഠം

ദൈവപുത്രനായ ഈശോതമ്പുരാൻ ആദ്യം പന്ത്രണ്ടുപേരെ ശിഷ്യരായിട്ടു തെരഞ്ഞുകൊണ്ടു അവരോടു ഏവൻഗേലിക്കടുത്ത എട്ടു ഭാഗ്യങ്ങൾ കല്പിച്ചതും, പിന്നെ മററു സമയങ്ങളിൽ അരുളിച്ചെയ്ത അനേകം വേദസാരങ്ങളും ഇതാണെല്ലാം.

തൻവാക്കിലൂനമില്ലാത്ത തമ്പുരാൻ
സർവ്വത്തെയറിയുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ 1
പൂർവ്വം ദ്വാദശ ശ്ലീഹന്മാരെ
വരിച്ചു വേദസാരമരുൾചെയ്തു. 2
"ആത്മമോഹമില്ലാത്തോർക്കു ഭാഗ്യമേ!
സ്വർല്ലോകത്തവർക്കാകുന്നതും 3
സാധുക്കൾക്കു ഭാഗ്യമവർക്കുള്ളതെ
ഭൂമിസന്തോഷം പൂണ്ടിരിക്കും സദാ 4
ശോകം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ദുഃഖിപ്പോർക്കു
ആശ്വസിച്ചിടും ഭാഗ്യമവർക്കഹോ 5
പുണ്യതപത്തിനാശയുള്ളോർകൾക്കു
പൂർത്തിവരും നിത്യസമാധാനവും 6
കാരുണ്യം കിട്ടും കരുണയുള്ളോർക്കു
അനഘമുള്ളോർ ദൈവത്തെക്കണ്ടിടും, 7
നിരപ്പുശീലമുള്ളോർക്കു ഭാഗ്യമേ!
സർവ്വേശൻ പുത്രരെന്നു വിളിച്ചിടും 8
ന്യായത്തെപ്രതി ക്ലേശിക്കുന്നോർക്കഹോ
ആയതിൻ ഫലം, മോക്ഷരാജ്യലാഭം. 9
സാമർത്ഥ്യമുള്ളോർക്കയ്യോ നിർഭാഗ്യമേ
ഭൂമിതന്നിലനുകൂലമേയുള്ളു. 10
ഇവിടെ പരിപൂർണ്ണമുള്ളോർക്കയ്യോ!
അവർ മേലിൽ വിശക്കുമനന്തരം. 11

ഭൂമി തന്നിൽ സ്വന്തക്കാരുള്ളോർകൾക്ക്
പിന്നെ ഖേദവും കണ്ണുനീരും വരും 12
ധാത്രിയിൽ സ്തുതിയുള്ളവരൊക്കെയും
ഉത്തരലോകേ നിന്ദിതരായ്‌വരും 13
സർവ്വനാഥനെ സർവ്വകാലത്തിലും
സർവ്വാത്മനാവും സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളണം. 14
ബാവായെന്നും, തൻപുത്രൻ ഞാനെന്നും
സർവ്വനാഥൻ റൂഹായെന്നിതിങ്ങനെ 15
ഒരേദൈവത്വത്തിലിമ്മൂവരെന്നും
നിർവ്വികല്പവിശ്വാസമാർന്നീടണം 16
തൻനാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കേണം
എന്നാലത്രേ മോക്ഷം കിട്ടിടൂ. 17
കർബാനയും കുമ്പസാരമെന്നതും
കാലംവരുമ്പോൾ കൈക്കൊള്ളണമഹോ 18
ദൈവികമായുള്ളതു മറ്റൊന്നിനെ
ദൈവമെന്നിയേ സേവിച്ചീടുകില്ലാ 19
ചൊല്ലിച്ചാൽ ഞാനവനോടു നിശ്ചയം
ആ ലോകത്തിന്ന് നരകത്തിലാക്കും 20
എനിക്കുള്ള സ്തുതി മറ്റൊരുത്തനു
ദാനം ചെയ്യില്ലെനിക്കു വൈരമാം 21
ഞങ്ങളിലോരോർക്കും വേല സാദ്ധ്യമല്ല,
പ്രണയത്തിനന്തരമായ്‌വരും 22
ഞാൻ വിളിച്ചാൽ മടിയുള്ള ദുർജ്ജനം
എന്റെ പേരിന്നു യോഗ്യരല്ല, 23
എന്നെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തനെ
നിന്നെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കിൽ മോക്ഷമാം. 24
എല്ലാമെന്നെപ്രതിയുപേക്ഷിക്കിലോ
നല്ല ശിഷ്യനവനെന്നുരച്ചു ഞാൻ. 25
ഏകനാഥനുള്ളൊരു വൃദ്ധിയാൽ
തൻകല്പനകൾ കേൾക്കേണം കേവലം 26
ആ നാഥന്റെ ശിക്ഷ പേടിക്കണം
അന്യരാൽ ഉപമാനമേൽക്കണം 27

മാനുഷർ തമ്മിൽ കൂടപ്പിറന്നോരെ
എന്നപോൽ പ്രിയം ചിത്തേ ധരിക്കേണം 28
നിനക്ക വേണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നതു
മാനുഷർ ശേഷത്തോടു നീ ചെയ്യേണം 29
ന്യായമല്ലാത്ത ക്രിയ നിന്നോടേലും,
താഴ്കലും സമ്മതിച്ചീടേണം. 30
പിതാക്കന്മാരെ സ്നേഹാദരങ്ങളാക്കേണം,
ചൈതന്യാപായവഴ്ക്കാതകത്തൊല്ലു. 31
കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ പോരാ
ചൊൽകൊണ്ടുമൊരുപദ്രവം ലേശമാം 32
ചിന്തതന്നിലും വൈരമൊഴിക്കേണം
ശത്രുഭാവമതൊക്കെയും നീക്കേണം 33
ഇഷ്ടന്മാരെ പ്രിയമുണ്ടായാൽ പോരാ
ദ്വേഷമുള്ളോരെ സ്നേഹമുണ്ടാകേണം 34
പൊറുക്ക പരാപകൃതം നിനക്കെ
കഷ്ടപാടും പൊറുത്തീടുമപ്പുറം 35
പൊറുക്കായ്കിലോ സന്തുഷ്ടമാം തിരി
പൊറുതി നിനക്കെന്നു മുമ്പാൾ ചൊല്ലാ 36
കവിളിലടികൊണ്ടിട്ടു പിന്നെയും
കവിൾ നീട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ കാട്ടിയിൽ 37
ആയതെത്രയുമിമ്പമെനിക്കേകം,
പ്രിയത്തോടു ഞാൻ സമ്മാനം നൽകുവാൻ 38
പകരം ശ്രമിക്കേണ്ട നീ ഭൂമിയിൽ;
പകരത്തെ ഞാൻ കല്പിക്കും നീതിമാൻ 39
അന്യസ്ത്രീലോഭമതരുതെന്നല്ലോ!
മാനസത്താലുമാഗ്രഹം ദോഷമാം 40
മോഹചിന്ത വിഷമെന്നറിക നീ
മോഹനന്തനാശമതു കാരണം 41
കുറ്റം നിന്നിൽ നീ ചോരവായാക്കേണം
മറ്റൊരുത്തർക്കും കുറ്റം വിധിക്കല്ലെ 42
കുറ്റം കാൺകിലോ സ്നേഹത്താൽ നീയതു
മാറുവാൻ വേലചെയ്തുകൊണ്ടീടേണം 43

ദോഷമെന്റെ ക്രൂരമിക്കിലോ നിർണ്ണയം
ശേഷിക്കും കഠോരം നിനക്ക നാശവും 44
അന്യരെ ബഹുമാനിച്ചുകൊള്ളണം
നിന്ദിച്ചീടുകിൽ പകരം വീട്ടുവാൻ 45
അന്യദോഷത്തിന്നാരോപം ചെയ്യിലോ
നിനക്ക ദോഷം സംഭവിച്ചായ്വരി 46
നിന്നോളം ശുദ്ധാത്മമില്ലെന്ന്
മനസിലോർക്കായില്ലിനി സന്തതം 47
പരാത്മാർത്ഥതയും പരാർത്ഥാപേക്ഷയും
ധരിക്കുകില്ലേ ചിത്തതമസ്സിനാൽ 48
ഒരിനാൾ ക്ഷയമില്ലാത്ത സാന്നിധി
ധന്യലാഭമിച്ഛമിക്ക നീ സന്തതം 49
സ്വാമി! സ്വാമിയെന്നു വിളിച്ചാൽ പോരാ
നന്മ ചെയ്യിലേ സമ്മതമായ് വരൂ 50
എന്നോടുകൂടെ വാഴണമെങ്കിലോ
എൻ പ്രമാണങ്ങൾ മാനിച്ചുകൊള്ളണം 51
കേട്ടില്ലെങ്കിലോ വൃത്തിഫലംവരാ
അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത പണിയിത്. 52
എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കീശൻ ഞാനെന്നതെ
കല്പനക്കൊത്ത വിശ്വാസത്തിനാൽ 53
ഉത്തമമതിനെന്നെന്നോർക്കണം
അതുല്യം മാനിക്കയില്ല ഞാൻ. 54
മോഹത്താൽ പിഴയുള്ള ദോഷത്തിന്
മോഹംകൂടവെ ദുഃഖിക്കും നിർണ്ണയം 55
ചഞ്ചലപോകമെന്നോർക്കണേ നീ ബലാൽ
ചതവർകളെ ജീവിപ്പിച്ചിടും ഞാൻ 56
നല്ലോർമോഹത്തിൽ സ്തുതിയുണ്ടായ് വരും
അല്ലൽവന്നിടും ദുഷ്ടജനങ്ങൾക്ക് 57
ശോഭിച്ചീടും ഞാൻ സജ്ജനത്തോടും
ശോഭിക്കുംനാളിൽ ഭയമുണ്ടായ് വരാ 58
എന്നെസ്സമ്മതമില്ലാത്ത ദുർജ്ജനം
ഞാനാരെന്നറിഞ്ഞീടുമെല്ലാവരും 59

ഇന്നാനന്ദിച്ചവരും ജനൻ മേഷത്തിൽ
എന്നുടെ മുമ്പിലാകെ വരുന്നും ഞാൻ 60
അന്യർ സേവിച്ച ദേവന്മാരരെന്നും
ഞാനാമെന്നും കാണുന്ന മൂഢന്മാരും 61
സൽകൃത്യം നിന്ദിച്ചിട്ടുപോൽ ധാത്രിയിൽ
ദുഷ്കൃത്യം ചെയ്ത പാപികളേവരും, 62
"ഞങ്ങളെ മലകളുടുക്കിടുവിൻ!
ഞങ്ങളെ ധര വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ! 63
എന്നപേക്ഷിച്ച പീഡിക്കും ദുർജ്ജനം
എന്നെയുള്ളോരു ഘോരഭയത്തിനാൽ 64
ദേവസന്നിധി ഭീതികൊപ്പമില്ല
ഭീപദങ്ങളിൽ സംഭ്രമമായതു് 65
ദുഷ്കൃത്യാഗ്നിയതിലതിസന്ദ്രമാം
ഭാഗ്യഹീനരല്ലോ ഞങ്ങളെന്നവർ 66
സുകൃതത്തോടു നടന്നവർ രമാ
അകക്കാമ്പുതെളിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കും 67
സൂര്യൻപോലെ ശോഭിക്കും മനോഹരം
ഭയവും നാശവുമില്ലവർക്കന്നമെ 68
അനന്തസ്നേഹത്തിലതിരഞ്ഞെന്നാൽ
ആനന്ദിച്ചീടും കാരുണ്യത്തിലോരോവും 69
ആമോദത്തിനൊടുക്കമില്ലന്നമെ
സ്വാമിയോടൊരുമിച്ചവർ തോഷിക്കും 70
വൻപരെങ്കിലും ചിന്നരായീടിലും
തമ്പുരാൻ മുമ്പിലൊക്കെയെല്ലാവരും 71
നല്ല വൃത്തിയാൽ ഭാഗ്യലാഭംവരും
അല്ലാതൊന്നിനാലും പകരം വരാ 72
മരിച്ചവർക്കന്നപ്രതി വാങ്ങിക്കിൽ
അന്ത്യം വന്നപ്പോൾ സ്വർല്ലാഭം നൽകുവാൻ 73
ജീവിതകാലെ എന്നപ്പേക്ഷിക്കണം
ഭാവികാലത്തിലെന്നെ സ്വയമേതു 74
സംശയവസ്തു ചൊല്ലുമാനമല്ല;
അക്ഷയാനന്ദമേകം മാന്യമദോ 75

അർത്ഥംകൂട്ടുവാനെന്തു ശ്രമിക്കുന്നു?
മൃത്യു വരുമ്പോൾ തൻ ഫലമെന്തു ചൊൽ 76
നിരന്തരം മോഹം നീയേറെ സ്നേഹിക്കിലോ
നിരന്തര സ്നേഹത്താൽ നാശം നിനക്കു. 77
ഇന്ദ്രിയത്തിനു സുഖം വരുത്തുകിൽ
പിന്നെ ഖേദിപ്പാനാകുമിതു ശ്രമം 78
മോഹമാഗ്രഹിച്ചീടേണ്ട നീ വെറുതേ
മോഹിസൗന്ദര്യത്താൽ കുടിയൊരാമെയ്യ് 79
ഇച്ഛകൾക്കൊക്കെയും സമ്മതിച്ചീടല്ലേ
നിശ്ചയമാശ നാശം വരുത്തുമേ 80
മോഹം ശത്രുവെന്നോർത്തു നടക്ക നീ
മോഹക്ഷയത്തിനാലുണ്ടായ്‌വരും. 81
ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കു ലഭിക്കിലും
ആത്മനാശം വരുമേൽ ഫലമെന്തു ചൊൽ? 82
ഏകാന്തവാസം നിത്യമായെന്നാലും
ഏകാഗ്രം തൽക്കാഴ്ച വിചാരവും 83
ആത്മരക്ഷയാൽ തങ്ങൾ സുഖവും
ആത്മനാശത്താൽ നാശങ്ങളൊക്കെയും 84
ഇവ സന്തതം ചിന്തയിലാക്കു നീ
തദാത്മാവിനു വേണ്ടി ശ്രമിക്കേണം 85
നാശകരമായ മോഹേച്ഛയതിനാൽ
അശോചനമെന്ന ബോധിക്ക ബുദ്ധിമാൻ 86
അക്ഷയമായ മോഹനാശനം
തൽക്ഷയഫലമെന്നു ധരിക്ക നീ 87
ഞാൻ നടക്കുന്ന മാർഗ്ഗേ നടക്ക നീ
അന്ധകാരമൊഴിഞ്ഞിട്ടതെപ്പോഴും 88
ദുസ്സഹങ്ങളെ ഞാൻ സഹിച്ചീടുന്നു
നീ സഹിപ്പാനെന്നോടു പഠിക്കേണം 8
ഏറെനാളുകൾ ക്ഷമയോടിരിക്ക നീ
എന്നാലെന്റെ സ്നേഹമെന്ന സമ്മതം 90
ദൈവത്താൽ ഉപദേശത്താൽ സന്തതം
സ്വബലമെന്ന ക്ഷമയാൽ കാൺക നീ 91

അല്പകാലമീ ഭൂമിയിൽ വാഴും നീ
സ്വല്പക്ലേശാൽ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യവും 92
അനന്തഭാഗ്യം സൽഗ്ഗുണവൃത്തിയാൽ
അനന്തനാശം ദുഷ്കർമ്മത്തിനാം 93
സ്വകാര്യംപ്രതി ക്ലേശിക്ക ഭോഗത്തിൽ
അകാര്യമെല്ലാം നിസ്സാരമോർക്ക നീ 94
ദുർബോധംകൊണ്ടു ദോഷത്തിൽ വീണു നീ
സുബോധംകൊണ്ടു പിന്നെ പിഴയ്ക്കല്ലെ 95
ചെയ്ക മോക്ഷമാർഗ്ഗമുന്ന സേവിക
പുത്ര താതൻ ഞാൻ നിന്നെക്കളയുമോ 96
ഭാരം നീയുമായൊന്നുപോകൽ വന്നാലും
ആർത്തിതീർത്തു ഞാൻ തണുപ്പു നൽകുവാൻ, 97
ഭാരം കല്പിച്ചതോർത്തു പേടിക്കല്ലെ
കാരുണ്യത്തോടു ഞാൻ തുണയുണ്ടല്ലോ 98
ഇത്തരമുപദേശമതുചെയ്ത്
തപോജ്ഞാനമരുളിച്ചു ഭൂമിയിൽ. 99

ഏഴാം പാദം സമാപ്തം.

എട്ടാം പാദം

മറിയം മഗ്ദലെനായോടു ദോഷം പൊറുത്തുവെന്ന അരുളിച്ചെയ്തതും പാനത്തിൽവച്ച് അഞ്ചപ്പംകൊണ്ടും രണ്ടു പൊരിച്ച മീൻകൊണ്ടും അയ്യായിരം പേർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തതും താനിക്ക നാൾപോളും നിശ്ചയിച്ചവരിൽനിന്നു താൻ മറഞ്ഞതും വെള്ളത്തിന്മേൽ താൻ നടന്നു ചെല്ലുന്നതുകണ്ടു തോണിയിൽ ഇരുന്ന തൻ്റെ ശിഷ്യർ പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചതും അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതും കേപ്പായെ കടൽമീതെ നടത്തിയതും കുരി

മുതലായ പുറമെയുള്ള മുദ്രാദികൊണ്ടു കർത്താവു കല്പിച്ചതും ഏഴപ്പംകൊണ്ടും കുറേ മീൻകൊണ്ടും നാലായിരം പേർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു തൃപ്തിയാക്കിയതും കേപ്പാ കർത്താവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു മുമ്പിനാൽ ചൊല്ലിയതും കേപ്പാക്കു കൊടുപ്പാനിരുന്ന അധികാരം അറിയിച്ചതും താൻ പാടുപെട്ടു മരിക്കുമെന്നും മൂന്നാം നാൾ ഉയിർക്കുമെന്നും മുൻകൂട്ടി കല്പിച്ചതും താബോറെന്ന മലയിൽ വടിവു പകർന്നതും താഴെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു പിറവിക്കുരുടനു കാഴ്ചകൊടുത്തതും അവനെ യൂദന്മാർ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു തള്ളിയതും അവൻ മിശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതും ശനിയാഴ്ച രോഗം പൊറുപ്പിച്ചതിനുള്ള ന്യായം കല്പിച്ചതും തന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചതും, പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ തനിക്കുണ്ടായ കൃപയും.

അത്യാദരേണ മഹിമയോടു സർവ്വേശ്വരൻ
ഞങ്ങൾക്കുപ്രതി ക്ലേശിച്ചിട്ടവിടെയാ 1
പ്രീശന്മാരിലൊരുത്തൻ വന്നക്കാലം
മിശിഹായെ വിളിച്ചു വിരുന്നിന്ന് 2
ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടുന്ന ശാലയിൽ
തൽക്ഷണമൊരു സ്ത്രീ വന്നു കമ്പിട്ടു 3
പിന്നെ തൃക്കാലും മുത്തി ഭക്തിയോടെ
കണ്ണുനീർകൊണ്ടു കഴുകി കാലിണ, 4
കണ്ടവരുടൻ തൽക്ഷണം നിന്ദിച്ചു
ഒരുപോലെയുറച്ചു മനസ്സേ 5
സർവ്വജ്ഞനിവനെന്നു വരികിലോ
ഇവളാരെന്നറിഞ്ഞീടും നിശ്ചയം 6
ദുഷ്ടസ്ത്രീയവൾ സർവ്വലോകത്തിലും
മോശമാകുന്നതെന്നവരോർത്തിട്ടു 7
ഇവളെയധികമാക്കുവാൻ വിധി
ഭാഗ്യമുള്ളതെപ്പിക്കുന്നതെന്തിവൾ 8

ഇപ്പടിയുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചതൊക്കെയും
തമ്പുരാൻ കണ്ടവരോടരുൾ ചെയ്തു 9
ഒരുവൻ മുതലാളിയുടെ പണം
ഇരുവർക്ക് കടമാക്കപ്പെടുത്തു 10
ഒരുത്തന പണമഞ്ഞൂറു കൊണ്ടവൻ
മറ്റവൻ പണമമ്പതു കൊണ്ടവൻ 11
വീട്ടുവാനിരുവർക്കും വകയില്ല,
കേട്ടിളച്ചുടയോനിരുവരോടും 12
ഇക്കതിലേറെ സ്നേഹമുടയോനെ
ആര്, ചിന്തിച്ചുചൊല്ക നീയുത്തരം 13
"ആരോടു മുതലേറെയിളച്ചവൻ
നേരോടേറെ സ്നേഹിപ്പാനവകാശം" 14
എന്നതു കേട്ടു നാഥനരുൾ ചെയ്തു:-
നന്നു നീ ചൊന്നപോലിവളെന്നെ 15
ഏറെ സ്നേഹിച്ചുപോകയാൽ കാരണം
ഏറെ ദോഷം പൊറുത്തവളോടു ഞാൻ. 16
പിന്നെ നാഥനവളോടരുൾ ചെയ്തു:-
നിന്നുടെ ദോഷമെല്ലാം പൊറുത്തു ഞാൻ 17
ഇക്കാൽ തൊട്ടവൾ നൽവഴി ബോധിച്ചു
സുകൃതത്തോടു നടന്നു സന്തതം 18
മറിയംമഗ്ദലെനായവളിൽ തൻ
തിരുവുള്ളം കുറയാതെ വർദ്ധിച്ചു 19
ലോകാർത്ഥം ലോകനായകനാം ഗുരു
ലോകരെ പഠിപ്പിച്ചൊരു കാലത്തിൽ 20
ആരണ്യം തന്നിൽ കൂടിയെല്ലാവരും
നാരീബാലരും കൂടാതയ്യായിരം 21
വൈകിനേരവും ഭക്ഷിച്ചില്ലാതമെ
ഏകനാഥനിശിഹാ ദയയോടെ, 22
അരുളിച്ചെയ്തു ലോകരെല്ലാരെയും
ഇരുത്തിമേശയ്ക്കാനവസരത്തിൽ 23
അപ്പമഞ്ചും പഴുത്തമീൻ രണ്ടിനാൽ
അയ്യായിരലോകർക്കൊക്കെ നിറച്ചവൻ. 24

പരിപൂർണ്ണം വരുത്തിയശ്ശേഷവും
പരൻ നാഥൻ 'മിശിഹാദേ വിസ്മയം 25
ശേഖരിച്ചീടവേ കൊട്ട നാലുകൾ
ശേഷം ചിന്തിച്ചു കൂടിയലോകരും:– 26
ഈശോനാഥനെ രാജാവാക്കീടുവാൻ
ആശലോകർക്കറിഞ്ഞു മിശിഹാ താൻ 27
ഭക്തരെന്ന ശിഷ്യരെക്കൊണ്ടല്ലോ
ക്ഷണമായി പർവ്വതത്തിങ്കലേ 28
വിശ്വാസ ഹീനന്മാരേയകറ്റുവാൻ
വിശ്വനായകൻ കല്പിച്ചുപായമായ് 29
കടല്ക്കരെയയച്ചു ശിഷ്യരെ
അക്കരെതന്നിൽ താനുമൊഴിഞ്ഞുപോയ് 30
ശിഷ്യർ തോണിയിൽ പോകുന്ന നേരത്തു
തൽക്ഷണം കടൽ കോപിച്ചനേകവും 31
ഓളമേറിയലറുന്ന വായുവാൽ
തള്ളിത്തോണിയെ മുക്കിത്തുടങ്ങീട്ട് 32
അന്നേരം കടലോളത്തിൽ നടന്നു
വന്നോരു മർത്യദേഹം പ്രത്യക്ഷമായ് 33
പേടിപൂണ്ടു കരഞ്ഞിതു ശിഷ്യരും
പേടിപോക്കി മിശിഹായരുൾചെയ്തു:– 34
“ഭയം നീക്കുവാൻ വന്നതു ഞാൻതന്നെ”
ഉൾക്കനിവോടു കല്പന കേട്ടപ്പോൾ 35
ഉടനെ കേപ്പാ താനുണർത്തിനാൻ:–
“ഉടയോൻ നീയിവനാകുന്നെങ്കിലോ 36
കടൽമീതേതന്നെ വരുത്തിക്കൊള്ളുക”
കടൽ ഭൂസകലേശനായന്നേരം:– 37
“വന്നുകൊൾക”യെന്ന തൻ തിരുവാക്കിനാൽ
ചെന്നു കേപ്പാ കല്ലിൻമീതെയെന്നപോൽ 38
അക്കാലം കടൽ കോപിച്ചു കേപ്പായും
ശങ്കിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചീടിനാൻ. 39
മിശിഹാ തൃക്കൈ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുടൻ:–
വിശ്വാസാല്പാ! നീയെന്തു ശങ്കിച്ചു, 40

എന്ന കാറാമതന്‍ചെയ്തു തോണിയില്‍
താനും കൂടെയെഴുന്നെള്ളിയക്കരെ 41
പുക്കവിടെ വസിച്ചോരനന്തരം
അക്കലത്തോടു മാര്‍ഗ്ഗമറിയിച്ചു 42
അവിടെ പല വന്‍പതം ശിഷ്യര്‍ക്ക്
തീന്‍ വിരുതിയില്ലെന്ന പറഞ്ഞിതു് 43
കുളിയാതെയും കൈകഴുകാതെയു-
ള്ള ഭക്ഷണദോഷമറിയിച്ചു 44
ഉത്തരമപ്പോള്‍ നാഥനരുള്‍ചെയ്തു:—
എന്തു കല്പനകൊണ്ടതു ദോഷമായ് 45
പുറത്തുള്ളതുകൊണ്ടൊരു ദോഷത്തിന്-
കാരണമാകുവതല്ലല്ലോ 46
ഉള്ളില്‍നിന്നുള്ള ദോഷമലത്തിനു
കള്ളമനംകൊണ്ടു കൂടിയുണ്ടാകുമോ? 47
നാട്ടാചാരത്തെ ഏറ്റവും വാഴ്ത്തിച്ച്
കാട്ടുള്ളില്‍ചെല്ലു തെറിക്കാട്ടും ചിലര്‍ 48
ദൈവകല്പന ലംഘിക്കാതെ ക
ഭവിക്കുമെന്ന ശങ്കിക്കേണ്ട വേലാണ് 49
ഇതു കേട്ടവര്‍ കോപം മുഴുത്തുടന്‍
അതിന്‍ശേഷമരുള്‍ചെയ്തു തമ്പുരാന്‍:— 50
"കണ്ണില്ലാത്തൊരുള്ളോന്‍ കണ്ണില്ലാത്ത
രുണമാംവെള്ളം നടത്തിക്കൂടുമോ? 51
വഴിക്ക പുറപ്പെട്ടവര്‍ പോകില്ലേ
കുഴിയിലവര്‍ വീഴുമൊരുപോലെ" 52
തങ്ങടെ സാരവാക്യസത്തിനാല്‍
പിന്നെയുംകൂടി നാലായിരം ജനം 53
ഒന്ന നാല്‍കൂടെ പാര്‍ത്തവരെക്കെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു തമ്പുരാനനന്തരം 54
ഏഴപ്പംകൊണ്ടും കുറഞ്ഞ മീനുകൊണ്ടും
അഴകാംവണ്ണം പിരന്നൂട്ടിനാന്‍ 55
എല്ലാവരും തിന്ന പോറിച്ചും വന്ന
നല്ല തീര്‍ത്ഥം ശേഖരിച്ചു പിന്നെയും 56

ഈശോയെഴുന്നെള്ളി മിയൽ നിറച്ചുതൻ
സേസാരെയാഫിലിപ്പോസിടെ വിസ്മയം! 57
തങ്ങനാഥൻ മിശിഹായതിൻശേഷം
ശിഷ്യരെ വിളിച്ചീവണ്ണം ചോദിച്ചു:– 58
“ഞാനീക്കാട്ടിയ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടിട്ട്
ഞാനാരെന്നു പറയുന്നു ലോകരും” 59
എന്നതുകേട്ടു നേരത്തു ശിഷ്യരും
അന്നാളുലോകരിൽ കേട്ടതുണർത്തിച്ചു:– 60
“നീ സ്നാപകയോഹന്നാനെന്നു ചിലർ
ഏലിയാ ചിലർ മറ്റൊരു നബിയെന്നും” 61
അന്നേരം ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു നേരെന്തു തോന്നുന്നു? 62
ഞാനാരെന്നു ശിഷ്യർ നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ!
അന്നവനിതു കല്പിച്ച നേരത്തു 63
തമ്പുരാനോടും കേപ്പായുണർത്തിച്ചു:–
“തമ്പുരാൻ പുത്രൻ നീയെന്നു നിശ്ചയം” 64
“കേപ്പാ ഭാഗ്യവാൻ നീയതു മാനുഷൻ
കേൾപ്പിച്ചില്ല സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ 65
എൻപിതാവത്രെ നിന്നെ ചൊല്ലിച്ചു
കേപ്പാ നിന്റെ നാമത്തിന്നും കല്ലല്ലോ? 66
എന്റെ ലോകസ്സഭയ്ക്കടിസ്ഥാനം നീ
നിന്റെമേലെന്റെ പള്ളി പണിചെയ്യും 67
അല്ലൽ ഭവിക്കാമിതിനില്ലാതെ
വെല്ലുവാൻ നരകം മതിയായ്‌വരാ 68
സ്വർലോകത്തിന്റെ താക്കോൽ തരുവാൻ ഞാൻ
ഈലോകത്തിൽ നീ കെട്ടിയഴിച്ചപോൾ 69
മോക്ഷലോകത്തും ഞാൻ തികച്ചീടുവാൻ
മുഖ്യമതിന്നൊരുക്കുന്നവൻ ഞാൻ 70
ഇക്കാര്യമൊന്നും ആരോടും പറാ”
ഉൾക്കുറവാലിതു കല്പിച്ചതിൻശേഷം 71
പിന്നെത്താൻ മരിച്ചീടും പ്രകാരങ്ങൾ
തന്നുടെ ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു:– 72

“അളമാലി നരകുല രക്ഷക”
അളമാലെ അന്നോന്യോദേശലാംപൂരെ 73
ഖലർ കല്ലാലെ പാളകളേററീടും,
മേളവാദ്യം ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചീടും, 74
ഇൻപമോടു ഞാൻ ത്രിദിനം ജീവിക്കും
ഉൻമ വൃക്ഷമേൽ ചെയ്ത സർവ്വജ്ഞം 75
ഈവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ
ദേവശിഷ്യർ മനോതാപമുൾക്കൊണ്ടു 76
കേവലമുണർത്തിച്ചിതു കേപ്പാ താൻ:-
ദേവമർത്ത്യഗുരുവേ! കൃപാവാരിധേ. 77
നീയീവം ദുഃഖം കൈക്കൊള്ളരുതയ്യോ!
അയ്യോ നിനക്കൊട്ടുമഴകല്ല! 78
ഇവ കേപ്പായുണർത്തിച്ചതുനേരം
അവനോടു തിരുവുള്ളക്കേടുമായ്; 79
“ഇവ ചൊല്ലാതെ പോക”യെന്നരുളി താൻ
നീ വപുസ്സിൻ സുഖമറിയും നീചൻ 80
നീ വൃഷലൻ മല്പേശമറിവില്ല
ദേവനിഷ്ടമത്രെ കാര്യമെന്നറി 81
ദേവകാര്യംപ്രതി മരിച്ചീടുവാൻ
ഭുവനിയിൽ പിറന്ന ഞാൻ മർത്ത്യനായ്, 82
സർവ്വേശ്വരൻ ചിദമാനസമാറാം ദിനം,
പർവ്വതമേറി താബോറത്രേ നാഥൻ 83
കേപ്പാ യാക്കോ, യോഹന്നാനെയും കണ്ടു,
അപ്പർവ്വത മുകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ 84
മൂശ, യേലിയായെന്ന നിവിയന്മാർ
ഈശോ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമായുള്ളതും 85
ഉത്തമനാഥന്റെ ആത്മാവിലെ മോക്ഷം
ആത്മാവിൽനിന്നു ദേഹത്തിൽ ചിന്തിച്ചു 86
ചിന്തിയെന്നല്ല മോക്ഷ നിഴലത്രേ,
തൻതിരുമേനി സൂര്യനെ തോല്പിക്കും, 87
കപ്പുരയത്തിന്റെ നിർമ്മല വെണ്മയാൽ
കൺപറിക്കുന്ന പ്രകാശയുക്തമാം 88

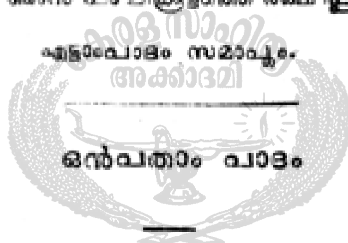
ഭാവിഭാവ പ്രഭാവ പ്രഭയെന്ന്
അവൻ കണ്ടപ്പോൾ ശുഭ്രിപകർച്ചയ് 89
മൂശയോട് ഏലിയായോടുമപ്പോൾ
ഈശോനാഥനരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ:– 90
“ശത്രുവാലുള്ള പാടുപെടുമെന്നും,
ശത്രുക്കളാലെ താൻ മരിക്കുമെന്നും, 91
ലോകമോക്ഷോദ്ധാരം ചെയ്യുമെന്നതും,
ലോകരക്ഷ വരുത്തും പ്രകാരവും” 92
ശക്തനായ മഹാപരൻ തന്നുതാൻ
വ്യക്തമിക്കാര്യം സുവ്യക്തമായ് ചൊല്ലി. 93
അപ്പോളസ്ഥല ശോഭകൾ കണ്ടാറെ
കേപ്പാ സന്തോഷം പൂണ്ടുണർത്തിച്ചുടൻ:– 94
“എത്ര നല്ലതിക്കിരിമലയിൽ നാം
ചിത്രമായുടൻ മൂന്നു പന്തലുണ്ടാക്കണം 95
ഒന്ന് സ്വാമിക്കൊന്നേലിയായിക്കിന്ന്
ഒന്നു മൂശനബിയായിക്കാകേണം” 96
നല്ല വിസ്മയമെന്തെന്നറിയാതെ
ചൊല്ലി ശിഷ്യരിലുത്തമനിങ്ങനെ 97
അന്നേരം മേഘം മൂടിയെല്ലാരേയും,
അന്ന് മേഘത്തിലെ നാദവും കേട്ടഹോ:– 98
“ഇയ്യാൾ പുത്രനെനിക്കു മഹാ പ്രിയൻ
ഇയ്യാൾ ചൊല്ലുന്നതെല്ലാരും കേൾക്കേണം” 99
വിസ്മയമെല്ലാം മാഞ്ഞുപോയന്നേരം
വിസ്മയനാഥൻ മൂന്നു ശിഷ്യരുമായ് 100
അമ്മലയിൽ നിന്നപ്പോളെഴുന്നള്ളി
നിർമ്മലനാഥൻ താഴ്‌വര വന്നപ്പോൾ 101
പിറന്നപ്പോളെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ
പുറത്തെ വഴി തന്നിലിരുന്നിട്ട് 102
നാമം കേട്ടപ്പോൾ നാഥനെ കൂവിട്ട്
ഖേദംപൂണ്ടപേക്ഷിച്ചനന്തരം 103
കണ്ണിൽ തുപ്പൽ കുഴച്ചു കുഴമ്പാക്കി
കണ്ണിൽതേച്ചു വെളിവു കൊടുത്തു താൻ 104

ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രധാന മുഖ്യനാം
ഭോധാര്യ ചെയ്തു പ്രത്യക്ഷം മുമ്പവാൻ 105
നാഥൻ കാഴ്ചകൊടുക്കുന്ന പത്രോസിനെ
യഥാക്രമിനു വന്നതിങ്ങു ചൊന്നവൻ: 106
“ഉത്തമം മോക്ഷത്താക്കറിയാൻ നിന്റെ
മുഖ്യി നൽകുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവൻ 107
ശിഷ്യരിലുള്ള കർത്തൻ നീയെന്നതിലോ
ഇപ്പോൾ പുത്തനായുള്ളതു നീയെന്തിന്” 108
ചിന്തിച്ചുത്തരം ചൊന്നവനോടവൻ:-
“എന്നുടെ തമ്പുരാനറിഞ്ഞില്ലേ? 109
ഈശോയെന്നവൻ ചെയ്ത ഭാഗ്യത്താൽ
മർത്ത്യനിന്നിങ്ങനെയായി നിശ്ചയം 110
ദോഷമുള്ളവനെന്നറിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ
ഉള്ളിൽ ദൈവസഹായമില്ലല്ലോ! 111
ജനിച്ചപ്പോളെ ഇല്ലിയില്ലാത്തത്
കനിവോടവൻ തന്നിരിക്കുന്നു” 112
നേരവനിതു ചൊല്ലിയ കാരണം
വൈരത്താലെയവനോ പുത്രനായിനാൻ 113
കേട്ടിതു നാഥൻ തൻ കർണ്ണോപവിത്രം
കാട്ടിവീണവനെക്കണ്ടതിങ്ങപ്പോൾ 114
തമ്പുരാനതു ചെയ്തു ഭയമോടെ,
“തമ്പുരാന്റെ സുതനെ വിശ്വാസമോ? 115
നിന്നകമ്പിലെ”ന്നതിന്നുത്തരം
നിർമ്മലനാഥനോടുണർത്തിച്ചവൻ:- 116
“തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെ നീ കാട്ടുകിൽ
അൻപിനോടു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചീടുവാൻ” 117
തമ്പുരാൻ ചൊല്ലി “നിന്നോടു ചൊന്ന ഞാൻ
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെന്നറിഞ്ഞാലും 118
ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കമ്പിട്ടു വീണവൻ
കർത്താവേ! തേറി വിശ്വസിക്കുന്നേനാം 119
ആജ്ഞ സമ്മതം ചെയ്തു പുത്രനു
സൃഷ്ടാനെ ശോഭ നൽകി സർവ്വേശരൻ 120

മാനുഷനായി വന്ന സർവ്വേശ്വരൻ
ശനിയാഴ്ച, പൊറുപ്പിച്ച രോഗങ്ങൾ 121
എന്നതുകേട്ടു യൂദന്മാരെന്നും
അന്നു കോപിച്ചു വിസ്മയം പൂണ്ടവർ 122
വ്യാധിയുള്ളോരു നാരിയെ പിന്നെയും
ആധിപോക്കി മിശിഹാ പൊറുപ്പിച്ചു 123
അന്നാളിലതു ചെയ്യുന്ന കാരണം
ആ നഗർ വിചാരത്തിനൊടെ വാദിപ്പാൻ 124
കുറ്റം നാഥനെ നിന്ദിപ്പാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ
കുറ്റമറ്റ സർവ്വേശ്വരൻ കല്പിച്ചു:- 125
"കേൾക്ക നീ ശനിയാഴ്ച ദിവസത്തിൽ
നാല്ക്കാലിയൊന്നു വീണു കുഴിയതിൽ 126
പാർക്കുമോ, ശനിയാഴ്ച കരേറ്റുമൊ?
ഓർക്ക മർത്യനതിൽ വലുതല്ലയോ 127
ന്യായമുള്ളവരെന്നു പറകയും
ന്യായക്കേടനേകം നിങ്ങൾ ചെയ്കയും" 128
ഇപ്രകാരങ്ങൾ കേട്ടു പ്രധാനിയും
കോപമെത്രയും വർദ്ധിച്ചു മാനസേ 129
അവർകളുടെ ദുഷ്കൃത വൃത്തത
അവരോടെതുളിപ്പിച്ചു തെളിവാൽ 130
പല നാളിൽ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ,
ഫലമെന്നിയേ വേല ചെയ്യുന്നവർ, 131
നാശമെല്ലാമൊപ്പിച്ച താനെങ്കിലും
മിശിഹാ മനസ്സാകും കാലത്തിലും 132
താൻ കല്പിച്ച ദിവസംവരുമ്പോളും
താൻ കല്പിക്കാതെയാവതില്ലാർക്കുമേ 133
രോഗക്കാരെ പൊറുപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
വേഗം വൈദ്യനെയാരന്വേഷിക്കും 134
കണ്ടോരെല്ലാമവനെ പ്രിയപ്പെട്ടും,
പണ്ടൊരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും 135
ആത്മനാഥൻ മിശിഹായുമപ്പുറം
ആത്മരോഗികളെ രക്ഷിച്ചീടുവാൻ. 136

പാപത്ത്വരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
പാപികളോടണയും കരുണയാൽ 137
സ്നേഹമേറെയവരെ ബഹുമാനിക്കും,
മേറാ കഷ്ടമതെന്നു ചിലർ ചൊല്ലും 138
ലോകനായകൻ സർവ്വമറിഞ്ഞവൻ
തൽക്ഷണത്തിന്നു സാമ്യമരുൾചെയ്തു:– 139
“നൂറാടുള്ളവനൊന്നിനെക്കാണാഞ്ഞാൽ;
നൂറ്റിലൊന്നൊഴിഞ്ഞെന്ന ഖേദത്താൽ 140
അക്കൂട്ടത്തെയവിടെവെച്ചപ്പവൻ
പൊയ്പ്പോയതൊരജത്തിനെ തേടുമേ 141
ഇന്നു ഞാനതുപോലെ ക്ലേശിക്കുന്നു
വന്നു ഞാൻ പാപിക്കൂട്ടത്തെ രക്ഷിപ്പാൻ.” 142

എട്ടാംപാദം സമാപ്തം.



ഒൻപതാം പാദം

മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു നാലുനാളായ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതും, യൂദന്മാരുടെ മേൽപട്ടക്കാരും, പ്രധാനികളുംകൂടി വിചാരിച്ചു കർത്താവിനെ കൊല്ലുവാൻ ഉറച്ചതും, ലാസറിന്റെ പെങ്ങൾ മറിയം മഗ്ദലെന്താ കർത്താവിന്റെ തൃക്കാലുകളിൽ വിലയേറിയ സുഗന്ധം പൂശിയതും അതു കാരണത്താൽ ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചതും, താൻ പ്രതാപത്തോടുകൂടെ ഓറേശലം പള്ളിയിൽ കഴുതമേൽ എഴുന്നള്ളിയതും, അർപ്പാഴ്ണമായ സ്തുതിയും, ഓറേശലം നഗരിയെക്കണ്ടു കർത്താവു കരഞ്ഞ് അതിന്റെമേൽ അരുളിച്ചെയ്ത വാക്യങ്ങളെയും, തന്റെ തിരുമരണത്തെ പിന്നെയും ശിഷ്യരോടു അറിയിച്ചതും, യൂദസ്കറിയോത്ത കർത്താവിനെ ഒറ്റിക്കാണിച്ചു കൊടു

പ്പാൻ കൂലി പറഞ്ഞൊത്തതും, കർത്താവു തന്റെ അമ്മയുടെ പക്കൽ ചെന്ന് ഏറ്റവും ദുഃഖത്തോടെ യാത്ര ചൊല്ലി പിരിഞ്ഞതും.

പാപത്തിൻ മഗ്ദലത്തായോടും സമാ
തൻ പ്രിയമൊക്കയിദ്ദോഷമേലാകിനാൻ 1
അവർക്കുള്ളൊരു ഭ്രാതാവ് നാമയം
സുഖൈശ്വര്യമാരോഗ്യവും വാഴിച്ചു. 2
അവസ്ഥയതു ചൊല്ലിവിട്ടുടൻ
ജീവരക്ഷ നാഥനോടർത്ഥിപ്പാൻ. 3
തൻ പ്രിയനായ ലാസറിന്നാമയം
തമ്പുരാനോടു ദൂതരറിയിച്ചു. 4
കർത്താവീമൊഴി കേട്ടിട്ടുമെന്നാൽ
പാർത്തുപിന്നെയും പോയില്ല രക്ഷകൻ, 5
ഇങ്ങനാഥൻ ശിഷ്യരോടു ചൊല്ലിച്ചു
ഇഷ്ടനാമെന്റെ ലാസർ മരിച്ചെന്ന്. 6
ഒട്ടുകഴിഞ്ഞെഴുന്നള്ളി സപ്രിയ
ഓടിവന്നപ്പോൾ മാർത്തായുണർത്തിച്ചു 7
“ഉടയോൻ നീയിവിടെയുണ്ടെങ്കിലോ
ഉടപ്പിറന്നവൻ മരണംവരാ. 8
ഇപ്പോഴും നീ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചാൽ
തള്ളിതാവതു കേൾക്കുമറിഞ്ഞു ഞാൻ 9
വിശ്വനാഥനീശിഹായരുൾചെയ്തു:—
“വിശ്വസിക്ക നിൻ ഭ്രാതാവു ജീവിക്കും” 10
മറിയം മഗ്ദലത്തായവളുന്നേരം
അറിഞ്ഞപ്പോളവളോടി വന്നുടൻ 11
ചേർന്നു പ്രിയമുള്ളവർകളുടെ
ചേതസ്സാപത്തുകണ്ടു ദയാപരൻ. 12
അല്പംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു കണ്ണുനീർ
തല്പരൻ തന്റെ പ്രിയനെക്കുറിച്ചിനാൻ 13
മുഖ്യവരാവതാകുന്ന കാരണം
ദുഃഖംപോക്കുവാൻകൂടി മഹാജനം 14

ഉമി ഗന്ധ'ത്തിൽവെച്ചു മുമ്പേശവം
ഉമി നാഥനവിടെക്കെഴുന്നള്ളി 15
കല്ലുപ്പൂട്ടു നീക്കുവാൻ കല്പിച്ചു
നാലുവാസരം ചെന്നവൻ ചത്തിട്ട് 16
കർത്താവെ പാരം നാറീടുമിശ്ശവം"
മാർത്തയിങ്ങനെ വാർത്തയുണർത്തിച്ചു 17
വിശ്വനാഥൻ പിന്നെയും കല്പിച്ചു:-
“വിശ്വസിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ ജീവിക്കും” 18
ത്രാതാവുതാൻ പിതാവോടപേക്ഷിച്ചു:-
“പിതാവേ എന്റെയപേക്ഷ കേട്ടു നീ 19
അതു കാരണം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു
ഇതിന്നായിപ്പോൾ ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു 20
ഞാനപേക്ഷിക്കും കാര്യങ്ങളൊക്കെയും
അനുകൂലമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ" 21
ഈ മഹാജനം കണ്ടു വിശ്വസിപ്പാൻ
ആമയമിതു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു:- 22
അതിൻശേഷമനന്ത ദയാപരൻ
പുത്രൻ തന്നുടെന്നതനാദത്താൽ 23
“ലാസർ നീ പുറപ്പെട്ടുവരികെന്നു
ലാസറുമപ്പോൾ ജീവിച്ചു വിസ്മയം 24
ഇടിപോലൊത്തനാദം കേൾക്കുമപ്പോൾ
ഉടൻ ചത്തവൻ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു 25
പലരുമിതാൽ രക്ഷിതാവന്നതും
കല്പനനീകരി വിശ്വസിച്ചീടിനാർ 26
ചിലരിക്കഥ പട്ടക്കാരരോടും
വലിയ ജനത്തോടുമറിയിച്ചു. 27
കേട്ടുന്യായമവർ വ്യാപിച്ചു മാനസേ.
മിശിഹായെ സ്തുതിയറപ്പാറവും 28
സംഘംകൂടി വിചാരിച്ചു യൂദരും:-
“വേഗമീശോയെക്കൊല്ലണമെന്നല്ലൊ 29
അഗ്നി വർദ്ധിച്ചു പെരുകീടുമെന്ന
അഗ്നിവേഗം കെടുത്തണമല്ലെങ്കിൽ 30

ശക്തിപ്പെട്ടെന്നാലഗ്നി കെട്ടുതാമോ?
ശക്തിയേറിവരുമല്ലോ പിന്നിപ്പോൾ 31
ഈശൻ ചെയ്യുന്ന വിസ്മയം കാൺകയാൽ
ദേവനെന്നല്ലോ ലോകരാം ചൊല്ലുവോം. 32
അവന്റെ ചൊല്ലിൽ നിൽക്കുമെല്ലാവരും
അവസരംകൊണ്ടു കാണാമിതപ്പോഴെ 33
റോമരാജാവും പരിഭവിച്ചിട്ടും,
നമ്മുടെ നാട്ടിന്നന്തവും വരും 34
എന്തുവേണ്ടുവെന്നെല്ലാരും നോക്കുവാൻ
അന്തരമാതെല്ലാവരും ഗ്രഹിച്ചല്ലോ!" 35
കയ്യപ്പായെന്ന മേല്പട്ടമുള്ളവൻ
ന്യായമെന്നവൻതന്നെ വിധിച്ചതു":– 36
"ലോകമൊക്കെയും രക്ഷിപ്പതിന്നായി,
ലോകത്തിലേകനവൻ മരിക്കേണ്ടു" 37
മരണംകൊണ്ടു രക്ഷ ലോകത്തിനു
വരുമെന്നറിയാതെ പറഞ്ഞവൻ 38
ഹിംസിപ്പാനുള്ള മനസ്സുകൊണ്ടത്രെ
ഈ സാദൃശ്യമെന്നു പറഞ്ഞു കയ്യപ്പാ 39
അന്നുതൊട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ
വന്നവർക്ക് മനസ്സിലെ നിശ്ചയം 40
പെസഹാ പെരുന്നാളടുക്കുന്നതിൻ
വാസരമാറു മുൻപിൽ മിശിഹാ താൻ, 41
ലാസറോടെ വിരുന്നിലിരുന്നപ്പോൾ
അസ്ഥലത്തിൽ മഗ്ദലേനാ മറിയം 42
മണിക്കമായ സുഗന്ധമീലിസം
പുണ്യകാൽകളിൽ പൂശി ഭക്തിയോടെ 43
സ്തുതിയോടെ മുത്തമിട്ടുന്നേരം
പറഞ്ഞു "ഹാ ചേതമിതെന്നവൻ 44
ഇതിന്റെ വില മുന്നൂറു കാശുണ്ട്
ഇതിനാലെത്ര ദാനധർമ്മം ചെയ്യാം?" 45
കള്ളൻ മോഷ്ടിപ്പാനാഗ്രഹമുണ്ടവൻ
ഉള്ളിൽ ലീനമായതുകൊണ്ടല്ലോ" 46

അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു രക്ഷകൻ
"എന്നുടെ ദേഹം പൂശിയതുകാലം 47
അവൾ ചെയ്തതിനർത്ഥമതെന്നാൽ
ശവത്തെയടക്കമൊരുക്കിയ ക്രിയ 48
കാലവുമതിനൊത്തറിഞ്ഞവൾ
എല്ലാടം കൃതം നന്നെന്നു ചൊല്ലീടും 49
മർത്യപാതകം നാണിപ്പിച്ചീടുന്ന
പ്രതാപതുല്യനാഥൻ സന്തോഷം 50
പൂകുവാൻ തിരുമനസ്സിൽ കല്പിച്ചു,
അക്കാലപ്പൊരുത്തം ചിത്രം ചിത്രമതോ 51
തേരിലാനകഴുത്തിലുമല്ലല്ലാ
വീര്യമേറുമശ്വത്തിന്മേലുമല്ല 52
കഴുതമേറി മഹാഘോഷത്തോടും
എഴുന്നള്ളി മിശിഹാ പുറപ്പെട്ടു 53
സ്വർണ്ണം സ്വർണ്ണ പങ്കത്തിരശ്ശീലയും
വർണ്ണവും പങ്കവും പൊന്നിലിരിക്കിലും 54
സ്വർണ്ണത്തിൻ കാന്തിമാനം മങ്ങാത്തപോൽ
സ്വർണ്ണവർണ്ണ സ്വരൂപിയാം നാഥനെ 55
അസംഖ്യം ലോകർ കൂടിയെതിരേറ്റു
"പ്രസാദം മഹാ സ്തുതിഘോഷത്തോടും 56
ഓശാന ദാവീദിന്റെ പുത്രനും,
ആശീർവ്വാദം സർവ്വേശ്വരന്റെ നാമത്താൽ 57
സാധുവാംവണ്ണം വരുന്ന നാഥനും
സാധുലോക ജനത്തിന്നു സഹായം 58
ഉന്നതത്തിലും തന്യൊരു സ്തുതി."
എന്നെല്ലാവരും സ്തുതിച്ചു ഘോഷിച്ചു 59
വൈരമുള്ളവരതു മുടക്കിനാർ
ഗുരുവെയെന്തിതെന്നതു കേട്ടാരെ 60
ഗർജ്ജനമിതു ചൊന്നതിന്നുത്തരം
സജ്ജന സദ്ഗുണനാഥനരുൾ ചെയ്തു. 61
"ദുർജ്ജനമെന്ന മുടക്കിയാൽ, കല്ലുകൾ
അർജ്ജവമോടെന്നെ സ്തുതിച്ചീടുമെന് 62

എന്നതുകേട്ട ശത്രു മനസ്സിങ്കൽ
ജനന കോപാഗ്നിയുജ്ജ്വലിച്ചു ഉടനം. 63
രാജപാനികൂട്ടരുമിശിഹായും
യശസ്സുമതിൻ മുഖ്യവും പാർത്തു താൻ 64
ചാർത്തു കണ്ണുനീരിണങ്ങ ധാരകൾ
പോർത്തോർശലേമെ! കേണനരുൾചെയ്തു:– 65
"ഇന്നം നീ നിർവിഘ്നമായെക്കാണവൾ
വന്നകൂട്ടം നിനക്കതിന്റെ ഫലം 66
ചിന്തിക്കാതെ നിനക്കുള്ള ഭാഗ്യം നീ
അന്ധതാപംകൊണ്ടു കാണാതെ നിന്ദിച്ചു 67
ക്രൂരം കത്തിനെ കക്ഷപ്പെട്ടപോൽ;
ക്രൂരവാൻ നിന്നെയാസ്വാദമായെത്ര ഞാൻ 68
കിട്ടിയില്ല നിനക്കതിന്റെ ഫലം,
വീട്ടുവാനുള്ള കാലംവരുന്നഹോ 69
ശത്രുകൂട്ടം, വളയും ഞെരുക്കിട്ട–
മിത്രനെ നിനക്കാരുമില്ലാതെ 70
ചിന്തവെന്തതി സംഭ്രമഭീതിയാൽ
അന്തവും നിനക്കാവതിശം പുനർ 71
കല്ലിന്മേലൊരു കല്ലു ശേഷിക്കാതെ
എല്ലാം നിന്നിലൊട്ടങ്ങുമസംശയം" 72
പന്തനത്തിൽ ചൊല്ലി മഹാ യോഗത്തിൽ:–
പിതാവെയിപ്പോൾ കാക്ക പുത്രനെ! 73
ഇടിപോലൊരു നാദം കേൾക്കായുടൻ:–
"കാട്ടി നിന്നെ ഞാൻ കാട്ടുവനേലിലും" 74
ശിഷ്യരോടു താൻ പിന്നെയരുൾചെയ്തു:–
"ലോകികളുടെ പകൽ കയ്യാളിച്ചു 75
കരിശിലൊന്നു തൂക്കവാൻ കല്പിക്കം
ധരിക്കയിപ്പോൾ കാലമടുക്കുന്നു" 76
നത്തിന്നു പ്രഭപോലെ മിശിഹായെ
സ്തുതി മുഖ്യജനത്തിന്നസഹ്യമായ് 77
അതു കാരണം മേല്പട്ടക്കാരനും
ശത്രുയോഗവും കൂടിയൊരുമ്പെട്ട 78

ഇവൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകൾ കണ്ടിട്ട്
സർവ്വലോകരനുസരം ചെയ്യുന്നു 79
ചതിയാലിവനെ വധിപ്പിക്കേണം
അതല്ലാതൊരുപായവും കണ്ടില്ല 80
പെരുനാളിലതു കൂട്ടുവാൻ പണി
വിരോധിച്ചിട്ടും ലോകരൊത്തപോലെ 81
സ്തുതിയാത്ത ദ്രവ്യത്തിന മോഹിതൻ
നെറിവുകെട്ട ദുഷ്ടൻ നരാധമൻ 82
എന്തിനിക്ക തരും നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ
ചിന്തിച്ചപോലെ സാധിപ്പിച്ചീടുവൻ 83
നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യർത്ഥി ജനത്തിനെ
നിങ്ങൾക്ക ഞാനവകാശമാക്കുവൻ 84
മുപ്പതു വെള്ളികാശു വിലയതു
അപ്പോളെല്ലാരുമൊത്തു ബോധിപ്പിച്ചു 85
സത്ഗുരുവായ സർവ്വേശനെയവൻ
നിർഗ്ഗുണനിധി ദുഷ്ടരിൽ നീചകൻ 86
വിറ്റാവൻ വില വാങ്ങി മടിയാതെ,
ഒറ്റുവാൻ തരം നോക്കി നടന്നിതു 87
സ്വാമി തന്റെ മരണമടുത്തപ്പോൾ
സ്വമാതാവിനെക്കണ്ടു മിശിഹാ താൻ 88
യാത്രചൊല്ലി, വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും
പിതാവിന്നരുളൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചു 89
സർവ്വ സൃഷ്ടിയിൽ മെ പ്രിയകന്യകെ!
ഭാവിയാകുന്ന വസ്തുക്കൾ ചൊല്ലുവാൻ 90
മടിയെങ്കിലും പീഡയെന്നാകിലും,
മൂടുവാൻ യോഗ്യമല്ലെന്നുറച്ചു ഞാൻ 91
ഞാൻ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തു പോകുവാൻ
ഇപ്പോൾ കാലംവരുന്ന സമയമായ് 92
പോകുമുമ്പിൽ ഞാൻ നിന്നോട് വാർത്തകൾ
ഒക്കെയുമറിയിപ്പാനായ് വന്നിതു:– 93
"ഇഷ്ടമാതാവേ കേട്ടുകൊൾകെല്ലാമെ
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൈകളാൽ ഞാൻ മഹാ 94

നിഷ്ഠൂര ദുഷ്കൃതങ്ങളനേകവും
ഇഷ്ടപാലനത്തിന്നു ക്ഷമിക്കും ഞാൻ 95
എന്നെ വിററു കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞവൻ
പിന്നെ ശത്രുക്കളന്നെ പിടിച്ചിട്ടും 96
കെട്ടും തല്ലുമിഴക്കും നിഷ്ഠൂരമായി
അടിക്കും ദേഹം പൊളിക്കും തല്ലിനാൽ 97
മുൾമുടിവെച്ചും, കുരിശിൽ തൂക്കീട്ടും
ഇളച്ചും ഹൃദയത്തെ കുന്തത്തിനാൽ 98
ഇതെല്ലാം ക്ഷമിപ്പാനുറച്ചു ഞാൻ
പിതാവുമതു കല്പിച്ച നിശ്ചയം 99
ലോകരക്ഷത്തിന്നതാവശ്യമാണെ–
മെങ്കിലിതിന്നു സമ്മതമാകേണം 100
ദുർമ്മരണവും തന്നുവാനെപ്പതി
ശങ്കിപ്പാൻ യോഗ്യമല്ലെന്നു കാട്ടുവൻ. 101
പരലോകസുഖമേകമാകുമെ–
ന്നിപ്പി ലോകരിതിന്നാലറിയണം. 102
എന്നാകെ ദുഃഖംകൊണ്ടു വലയും നീ
ഞാനതുകൊണ്ടു സഹിച്ചതേറവും 103
മനസ്സിൽ സ്ഥിരം കൊള്ളുക ഭാമിനി,
തനിക്കുള്ളവർ കല്പന കേട്ടിട്ടും 104
നിവൃത്തരായിട്ടു മുമ്പറിയിച്ച
സത്യവും തികഞ്ഞീടുമിതുകാലം 105
ഇടികൊണ്ടപോൽ തപിച്ച സ്ത്രീവര,
വാടി കണ്ണുകൾ പെയ്തു പെരുമഴ 106
ഒട്ടുനേരമസ്വസ്ഥയായ് നിന്നിട്ട്
ഇടറിട്ടുപറഞ്ഞു വധൂത്തമ 107
ഇത്ര ദുഃഖമിനിക്ക മറ്റൊന്നിനാൽ
വസ്തുവൊക്കെയും മുടിഞ്ഞാലും വരാ 108
ദേവകല്പന കേട്ടു മതിയാവൂ
തദ്വിരോധമയോഗ്യമല്ലൊട്ടുമേ 109
ഉള്ളത്തിൽ ദുഃഖംകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ
സങ്കടം കാപ്പാൻ മമ വശമല്ലിതും. 110

അതുകൊണ്ടൊരു രണ്ടല്പ്പുണ്ടാം മമ
ചേതസ്സിലതുകൂടാതെന്തുഗതി, 111
സർവ്വനാഥനാം പുത്രനിതു കേട്ടു
സർവ്വ സ്നേഹമാതാവോടരുൾചെയ്തു 112
ഇതുവരെ ദുഃഖം പൊറുക്ക നീ
ഇതുവരെ ദുഃഖവും ഞാൻ തഥാ 113
എന്നു പുത്രൻ അരുൾചെയ്തു നേരത്തു
അന്നേരം ദേവമാതാവരുൾചെയ്തു:— 114
നിന്റെ ദുഃഖത്തിനു പ്രതിശ്രുതി
എന്നാത്മാവിലതേൽക്കുമുഗ്രം തഥാ 115
ലോകപുത്ര! വിരോധമെന്നാകിലും,
ലോകരക്ഷയതിനാലുണ്ടാമല്ലോ 116
എന്നിലുമെന്നെക്കാളുന്നതിലുമാം
നിന്നിലും പിതൃകല്പന സമ്മതം 117
അന്നേരം സുതൻ മൂന്നാന്നാൾ രാവിലെ
നിന്നെക്കാണ്മതിനായ് വരുന്നുണ്ടു ഞാൻ 118
പിന്നെയെന്നും മരണമുണ്ടാവാ
അന്നേരം നിന്നെ രഞ്ജിപ്പിച്ചീടുവാൻ 119
ഇവ്വണ്ണം പുത്ര യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു
പോയ് വിധിപോലെ പെസഹാ കഴിച്ചു. 120

ഒൻപതാംപാദം സമാപ്തം.

പത്താം പാദം

പെസഹാ ഭക്ഷണമാകവേ തന്റെ ശിഷ്യരോടു കഴിച്ചതിൻവണ്ണം ഭക്ഷണമാകിയതും, തന്റെ ആ ഒടുക്കത്തെ അത്താഴത്തിൽ ശിഷ്യരുടെ കാൽ കഴുകുകയും, യൂദസ്കറിയോത്താ തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന

വിവരം അറിയിക്കയും അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും സാദൃശ്യത്തിൽ തന്നെത്തന്നെ ദിവ്യവരമാം തന്റെ ബാവായ്ക്കു പൂജയായിട്ടും മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണമായിട്ടും കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതും, താൻ ചാവു പൊരുൾ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും, പത്രോസു തന്നെ മൂന്നു വട്ടം ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും, അത്താഴം കഴിഞ്ഞു തന്റെ പിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു മൂന്നു ശിഷ്യരോടുകൂടെ ഒരു തോപ്പിൽ ചെന്നു തന്റെ ബാവായോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു ചോര വിയർത്തതും, ഒടുക്കം മാലാഖാ വന്നു ആശ്വസിപ്പിച്ചതും അതിന്റെശേഷം ശിഷ്യരെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ എതിരെ ചെന്നതും, തിരുവാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ ശത്രുക്കൾ വീണതും അവരെ എഴുന്നേല്പിച്ചതും, യൂദാസ്സു ദ്രോഹിയായ കർത്താവിനെ മുത്തിക്കാട്ടിക്കൊടുത്തതും, കേപ്പാ ഒരുത്തന്റെ ചെവി ചെത്തിയതും അതിനെ സൗഖ്യമാക്കിയതും, കർത്താവിനെ ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുകെട്ടി ഹന്നാന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നതും, ഒരു നീചൻ തന്റെ തിരുകന്നത്തിൽ അടിച്ചതും, പിന്നീടു കയ്യാപ്പായുടെ പക്കൽ കൊണ്ടുപോയതും, തന്നെ കൊല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം പലരും കള്ളസ്സാക്ഷി ഉണ്ടാക്കുകയും പിന്നെയും പല വിധത്തിൽ കർത്താവിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയതും.

പുളിയാത്തപ്പം തിന്നേണ്ടും മുമ്പിലെ
നാളിൽ ശിഷ്യരടുത്തു ചോദിച്ചിതു്:– 1
"ഇപ്പെസഹാതന്റെ ഭക്ഷണമെവിടെ
കോപ്പിട്ടുകൂട്ടേണമെന്നരുളീടുക." 2
പരമപരൻ മിശിഹാതമ്പുരാൻ
അരുളിച്ചെയ്തു ശിഷ്യജനത്തോടു്:– 3
"പുരത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ നീർക്കുടം
ഒരുത്തൻ കൊണ്ടുപോകുമവനുടെ 4
സ്ഥലത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടവെ ചെല്ലുവിൻ
ശാലകാട്ടുമാ വീട്ടിലെ നായകൻ 5

അതിൽ പെസഹാവാകിയെന്നു കൂട്ടുവിൻ’’
ഈ കല്പനപോലെ ചെയ്യുവോർ’ 6
അപ്പവുമുള്ളോരാട്ടിറച്ചിയാൽ തിന്നുതാൻ
അക്കാലം മരിക്കുമെന്ന കാരണം 7
നിഷ്കള സർവ്വജ്ഞാനിയാം ദേവനും
നിഷ്കലമുള്ളോരു പൂജിക്കേണം 8
ആടതു ചുട്ടു പാതിരാവും ഭൂതം
വീട്ടതോറും ഭക്ഷിക്കേണമെല്ലാരും 9
എന്നു പണ്ടേത്ത പ്രമാണം കല്പിച്ച
തന്റെ ലോകർക്കിതെത്രയുമാദരം 10
ഈ കല്പന വിഷയവും സാമ്യവും
തികപ്പാനീശോ പെസഹാ തിന്നിതു’’ 11
അന്നത്താഴം കഴിയുന്ന നേരമുടൻ
വസ്ത്രമൊക്കെ മീശമുള്ളവൻ 12
(ചിത്രമെത്ര താൻ ചെയ്യുന്ന വിസ്മയം)
ചിത്തക്കേടില്ലാത്ത വിനയത്താൽ 13
ശീലചുറ്റി, താൻ ശിഷ്യജനങ്ങടെ
കാൽ കഴുകി വിശുദ്ധി വരുത്തിനാൻ 14
അതിന്റെശേഷമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ:–
“കർത്താവെന്നും ഗുരു നാഥനെന്നും’’ 15
എല്ലാരും നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കുന്നു;
ഉള്ളപോലിതു ചൊല്ലുന്നിതെന്നെ 16
എളിമയുള്ള വൃത്തിയിൽ കണ്ടപോൽ
തെളിവോടിതു ചെയ്യണം നിങ്ങളും 17
ഇവ ചൊല്ലീട്ടന്തർപ്രീകാരത്തോടെ
ഭാവി മർമ്മംകൊണ്ടരുളിച്ചെയ്തു:– 18
സത്യം നിങ്ങളിലൊരുത്തനൊറ്റനായ്
ശത്രുകൾക്കെന്നെ കയ്യാളിക്കുമിത്’’, 19
ആരതെന്നെല്ലാരും ഭോഷിച്ചീടും വിധൗ
തിരിച്ചു സ്കറിയോത്തായെ കാട്ടിനാൻ 20
അതിന്റെശേഷം വാക്കിന്നഗോചരം
അതുലപ്രിയത്തിനോടെ രക്ഷകം 21

അർപ്പിക്കുമാത്മാവിനൊടെ രക്തവും
അർപ്പിച്ചിട്ടു കുർബാനായും നൽകിനാൻ 22
തൻവിശുദ്ധ ശരീരവും ചോരയും
തന്റെമാനുഷ മംഗല ഗാത്രമായ് 23
ഉള്ളിൽ ചേർന്നിരിപ്പാൻ പ്രിയത്താലതു
കൊള്ളുക,യെന്നു മിശിഹാ കല്പിച്ചു 24
എപ്പോഴുമുള്ള ഭക്ഷണസാധനം
അപ്പംകൊണ്ടു ശരീര ബലം വരും, 25
മുന്തിരിങ്ങാ ഫലരസ പാനത്താൽ
സന്തോഷമുണ്ടാം നശിക്കും ദാഹവും 26
ഈ രണ്ടിൽ ഗുണം കൊള്ളുമാത്മാവിനും
വരുമെന്നതിനർത്ഥമറിയിപ്പാൻ 27
തദ്രൂപങ്ങളിൽ രഹസ്യമായിട്ടു
തദ്രൂപങ്ങളിൽ തന്നെ മറച്ചു താൻ, 28
എന്നുമേയകന്നിടാതിരിപ്പാനായ്
ഇസ്നേഹോപായം കല്പിച്ചു തന്നിട്ടു 29
തന്റെ ശിഷ്യർക്കു പട്ടംകൊടുത്തു താൻ,
പിന്നെച്ചൊവ്വു പൊരുളങ്ങളിച്ചൊല്ലു:– 30
കേട്ടുകൊള്ളുവിനെന്റെയുണ്ണികളെ
ഒട്ടും വൈകാതെ പോകുന്നു ഞാനിതാ 31
പുത്തനായുള്ള പ്രമാണം നൽകുന്നു:–
അതാകുമെന്റെ ശിഷ്യർക്കു ലക്ഷണം. 32
നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങൾ തങ്ങളിൽ സ്നേഹമുണ്ടാകണം! 33
ഞാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തിങ്കലെത്തുവാൻ
ഉപായം നിങ്ങൾക്കിപ്പോഴുണ്ടായ്‌വരാ, 34
ഇപ്പോൾ കൂടാതതെന്തുകൊണ്ടെന്നതും
കേപ്പാ“കൂടെ മരിപ്പാൻ ഞാനെ”ന്നവൻ 35
“നീ മരിക്കുമോ”യെന്നരുളിച്ചെയ്തു:–
“ശെമോൻകേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾകെങ്കിൽ നീ 36
ഇന്നിരാക്കോഴി കൂകുന്നതിൻമുമ്പേ
മൂന്നു വട്ടം നീയെന്നെയുപേക്ഷിക്കും. 37

ഞാൻ പോകുംവഴി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ
ഞാൻ പ്രമാണിക്കും കല്പന കേട്ടാലും 38
എന്നോടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ
എന്നെ സ്നേഹമുണ്ടാകിലും കല്പന 39
ഉപേക്ഷിക്കാതനുസരിച്ചീടണം
ഞാൻ പോയിട്ടു നിങ്ങൾക്കുള്ള പീഡകൾ 40
പോക്കി റൂഹായെ യയപ്പൻ സത്വരം
നീക്കിടുമല്ലാൽ ചിത്ത തമസ്സിനെ 41
മുന്തിരിങ്ങാ വള്ളിയതു തൻ കൊമ്പിൽ
നിന്നു വേർപെട്ടാൽ കായുണ്ടായിടുമോ? 42
എൻ്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടവൻ
അഗ്നിക്കുമാത്രം കൊള്ളുമക്കൊമ്പുപോൽ 43
ഞാൻ സഹായമില്ലാതൊരു കാര്യവും
നിങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമായ് വരാ നിശ്ചയം 44
എന്നിൽനിന്നകലാതെ നിന്നീടുവിൻ
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ തുണസന്തതം 45
ഞാൻ പോകുന്നതിനാൽ വരും ദുഃഖങ്ങൾ,
അപായമിതുകൊണ്ടുള്ള സംഭ്രമം, 46
നീക്കുവിൻ ധൈര്യം കൂട്ടുവിൻ നിങ്ങൾക്കു
സങ്കടം നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായതു്, 47
എൻ നാമത്താലപേക്ഷിപ്പതൊക്കെയും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വരുത്തിത്തന്നീടുവൻ" 48
ഇതരുൾചെയ്തു ശേഷവും തന്നുടെ
പിതാവിൻസ്തുതി ചെയ്തതിൻശേഷവും 49
ചിത്തതെളിവും ബുദ്ധിക്കു വെളിവും,
അനുമിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളി രക്ഷകൻ 50
തൽപുരത്തിലെ സൗഖ്യമതാകവെ
അപ്പോൾ കൂടെപ്പുറപ്പെട്ടു നിശ്ചയം 51
ഈശോ നായകൻ ചെന്നൊരു തോട്ടത്തിൽ,
തൻ ശിഷ്യന്മാരെ മൂന്നു പാർപ്പിച്ചു 52
തൽപ്രതാപസാക്ഷികളാം മൂവരെ
താൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയരുൾചെയ്തു:– 53

“മരണാധി മേ മാനസേ പ്രാപിച്ചു
പരീക്ഷ തന്നിൽ വീഴാതിരിപ്പാനായ്” 54
ഉണർന്നു നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ദൈവബലം
ഉണ്ടാവാനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളണം 55
മേല്പ്രാണാന്ത്യയുദ്ധത്തിലിരിക്കുന്ന
അല്പം പിന്നെയും നീങ്ങീട്ടു കമിഴ്ന്നു 56
സ്വപിതാവോടപേക്ഷിച്ചു ചൊന്നത് :–
“എൻപിതാവേ! നിൻ സമ്മതമെങ്കിലോ 57
ദുസ്സഹമീ ദുഃഖമൊഴിക്ക നീയെ!
എന്നാകിലും നിൻ തിരുവുള്ളം കേവലം 58
കഴിപ്പാൻ തെളിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, നിന്നാജ്ഞ
വഴിപോലെ നിന്നിൽ പൂർത്തിയാകട്ടെന്നും 59
പിന്നെ ശിഷ്യരെക്കാണ്മാനെഴുന്നള്ളി
സ്വപ്നത്തിലകപ്പെട്ടതു കണ്ടു താൻ 60
“എന്നോടുകൂടെയുണർന്നിരിപ്പതി–
നിന്നു നിങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമതില്ലയോ, 61
മനസ്സാകിലും ദുർബല പാത്രങ്ങൾ
എന്നരുളിച്ചെയ്തു ബോധനമായ പ്രബോധകൻ 62
തമ്പുരാൻ പിന്നെയും നമസ്കരിച്ചു
മുൻപോലെയുറങ്ങി ശിഷ്യന്മാരും 63
മൂന്നാമതും വരുന്ന ദുഃഖങ്ങളും
തന്നാലെ കഷ്ടമനുഭവിപ്പോരും 64
പാപികളാം കള്ളരെയും
നരകത്തിൽ വീഴുവോരെന്നും 65
ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള താപമഹത്വത്താൽ
തൻതിരുമേനി ചോര വിയർത്തു താൻ 66
ചിന്തി കണ്ണിൽ കണ്ണീരൊഴുകിട്ടു
ക്ലേശംകൊണ്ടങ്ങു നനച്ചു ഭൂതലം 67
അന്നേരമൊരു മാലാഖ വന്നവൻ
തന്നെ വണങ്ങിച്ചൊന്നിതിങ്ങനെ 68
“ഓ ജഗൽപ്രഭോ! നീയല്ലോ നിന്റെ
തേജസ്സിനു സമമോ ജഗത്രയം! 69

അനന്തമോക്ഷ മഹത്വത്തിന
ഹീനാന്ത ധൎമ്മ മഹത്വംകൊണ്ടു നീ 70
ദേഹനീതിക്ക പകരം വിട്ടവാൻ
ഭൂവിങ്കൽ നരനായ സൎവ്വപ്രഭോ! 71
നിൻതിരുനാമാൎത്ഥമറിഞ്ഞല്ലൊ നീ;
നിൻപിതാവിന്നിഷ്ടവുമറിഞ്ഞു നീ. 72
സാമ്യമല്ലാത്ത ദയാവു കണ്ടവർ
സ്വാമി നിൻജയം ഘോഷിക്കും ഞങ്ങളും 73
പൈശാചന്മാൎക്ക മഹാ തോൽവിയെങ്കിലും
പൈശാചന്മാരാൽ വിരോധം വശമല്ല. 74
പുണ്യവാന്മാരാം സജ്ജനമൊക്കെയും
ത്രാണം നിന്നോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു 75
എന്തിനേതാകെ ഞാൻ കേൾപ്പിക്കുന്നു വൃഥാ
അന്തരാന്തേശ്വരൻ നീയല്ലൊ ത്രാണേശ 76
സൎവ്വജ്ഞനാം നീ സൎവ്വമറിയുന്നു
സൎവ്വസാരനിധി മഹാ വിശ്വനാഥൻ 77
മാലോകായിട്ടുന്നത്തിട്ടു മുമ്പിട്ട
കാലം വൈകാതെ നാഥൻ മിശിഹായും 78
ചെന്നു ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു:–
എന്നെയൊററിയ ശത്രു വരുന്നിതാ! 79
ഇതു വന്നവരെത്തുന്നതിൻ മുമ്പെ
അങ്ങോട്ടു ചെല്ലേണം മടിയാതെ നാം 80
എന്നരുൾചെയ്തെഴുന്നള്ളി കൎത്തൻ
അന്നേരം ശത്രുവൃന്ദം വരവായി 81
പന്തം, കുന്തം, വാൾ, ദൃഢതടി, വടി
ചന്തത്തിൽ ശൂലം, വെൺമഴു, ചൊട്ടയും 82
സന്തോഷമോടെയൊറ്റനും കൂട്ടവും
വന്ന നാഥനാം മിശിഹായെ നോക്കി 83
അന്നേരമുടനെ സ്തുതിസ്തോത്രമായും
മുന്നമൊത്തപോൽ മുത്തി മ"ശിഹായെ, 84
എന്തിന വന്നു നീയിങ്ങു ദ്രോഹിതാ,
എന്തിനു ചുംബിച്ചെന്നെയേൽപ്പിക്കുന്നു. 85

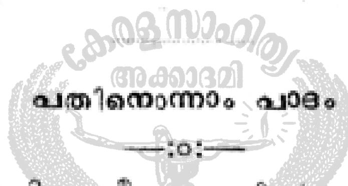
എന്നാ യൂദായോടരുളിയ ശേഷം
വന്ന മാറ്റുള്ളോരോട് ചോന്നീശോ താൻ 86
"നിങ്ങളാരെത്തന്നേഷിച്ചു വന്നിത്?"
"ഞങ്ങളീശോ നസറായനെയെന്നവർ" 87
ഈശോ ഞാൻതന്നെ,യെന്നതുൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ
നീചവൃന്ദമതു കേട്ടു പിന്നുടൻ 88
ചത്തപോലവർ വീണു കിടക്കിലും
ശത്രുതാപത്തിനിളക്കമില്ലൊന്നും 89
എന്തുകൊണ്ടവർ വീണതു കാരണം
തൻ തിരു ദൈവവാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ 90
ലോകമൊക്കെയും ലോകരെയൊക്കെയും
ഏക വാക്കിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചവനിയാൾ 91
തന്നെനോക്കുന്നാൽ മാനുഷ്യക്കാത്മമായ്
താൻ മരിപ്പാനാശിച്ചിരുന്നാകിലും 92
താനെന്നെപ്പിടിച്ചീടാതെയായ്മേ
തന്നോടാവതില്ലെന്നറിയിച്ചു താൻ 93
പിന്നെശ്ശത്രുക്കളോടരുളിച്ചെയ്തു
ഉന്നതനായ നാഥൻ മ്ശിഹായും 94
ഊഴി തന്നിൽ ശയനമെന്തിങ്ങനെ
എഴുന്നേറ്റുരചെയ്യാലും വാർത്തകൾ 95
അടയാളമറിഞ്ഞു ശത്രുക്കളും,
അടുത്തു പിടിപ്പാനുള്ളിൽ വൈരത്താൽ 96
ശെമഓൻകേപ്പാ വാളൂരിയതത്തന്നെ
തിരുള്ളൂധീനമാം ചെവി ഛേദിച്ചു 97
മ്ശിഹായതു വിലക്കിയച്ചെവി
ആശ്വസിപ്പിച്ചു താൻ കേട്ട പോകിനാൻ 98
അന്നേരം വിശപ്പേറിയ വ്യാഘ്രംപോൽ
ചെന്നു കെട്ടി വലിച്ചു മ്ശിഹായെ 99
ഉന്തി–അടിച്ചിടിച്ചു പറിച്ചിയും
(മാന്തി–നുള്ളി–തുമത്തവർ തുപ്പിയും– 100
തമ്മിൽതമ്മിലിപ്പിണഞ്ഞി വലിക്കയും
നിക്ഷരിയാത വാക്കു പറകയും 101

ഇങ്ങനാ ദുഃഖപ്പെട്ട് ശ്രമമുണ്ടോ)
നമ്മുടെ മനോ ഖേദമൊഴിപ്പുള്ളോ. 102
പിന്നെയുന്നതനായ മിശിഹായെ
ഹന്നാവിൻ മുമ്പിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തിനാർ 103
അവിടെ കള്ളപ്പാടുടെ ദോഷത്തിൽ (ശു"
തൻവിധി കേൾപ്പാൻ നാഥനെ കൊണ്ടുപോ 104
മേൽപ്പട്ടക്കാരനാകുന്നാനപ്പോൾ
തല്ലവൻ മിശിഹായോടു ചോദിച്ചു 105
“മേൽക്കുടെ നിന്റെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഭക്തിയും
വ്യക്തമായുള്ള വ്യാപ്തിപ്രമാണവും” 106
നിന്ദവാക്കിവനിങ്ങനെ ചൊന്നപ്പോൾ
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു 107
“എന്നോടെന്തിന് ചോദിക്കുന്നു വൃഥാ
അന്നേരം പലർ കേട്ടവരുണ്ടല്ലോ 108
അന്വേഷിക്ക നീ നേരെല്ലാം ബോധിക്കാം”
എന്നരുൾചെയ്തു നേരത്തൊരു ചേവൻ 109
പട്ടക്കാരനോടിതോ നീ–യെന്നവൻ
അടിച്ചു മിശിഹായെ കവിളിന്മേൽ 110
അന്നേരമവനോടരുളിച്ചെയ്തു:–
ചൊന്നതിൽ കുറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ കാട്ടു നീ 111
ന്യായമത്രെ പറഞ്ഞതൊന്നെങ്കിലോ
ന്യായമോ നീയടിച്ചത് ചൊല്ലുക 112
മേല്പട്ടക്കാരനിരിക്കും മന്ദിരേ,
കേപ്പാ പിന്നാലെ ചെന്നു ഗുരുപ്രിയൻ 113
ഒരു സ്ത്രീയവനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ
ഗുരുവിനെയുപേക്ഷിച്ചു പേടിയാൽ 114
മൂന്നു വട്ടവും താനാ ഗുരുവിന്റെ
സുസ്നേഹ ശിഷ്യനല്ലെന്നു ചൊന്നപ്പോൾ 115
കോഴി കൂകി, മിശിഹായെ നോക്കിനാൻ
അഴൽപൂണ്ടവനറിഞ്ഞു ദുഷ്കൃതം 116
കോഴികൂകുന്നതുള്ളാൽ കേട്ടാൻ മനം
അഴിവോടു കരയും പിന്നെയുള്ളോ. 117

ഭവിക്കും മുമ്പിൽ തോന്നും മനസ്ഥിരം
ഭവിപ്പാനടുക്കുമ്പോൾ മടങ്ങുപോം 118
മ്ശിഹാടെ സത്യ കൽപ്പനയിട്ട്
പ്രശംസിച്ചൊരു പാലൊ പിതയുൾസ്ഥിരം 119
കയ്യപ്പായുമാലോകരിൽ മുഖ്യരും
ഭയപ്പെട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ 120
ന്യായകാരണം വേണമെന്നോർത്തല്ലോ
അയതിനവർ സാക്ഷി നിറുത്തിനാർ 121
സാക്ഷിതമ്മൊത്തുകൊണ്ട് പോരാഞ്ഞിട്ട്
സൂക്ഷ്മം ചൊല്ലു നീ സർവ്വേശ നാമത്താൽ:- 122
“തമ്പുരാന്റെ പുത്രനോ നീ ചൊല്ലുക”
തമ്പുരാനോട് ചോദിച്ചു കയ്യപ്പാ 123
തമ്പുരാനവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-
“തമ്പുരാന്റേകനാം പുത്രൻ ഞാനതന്നെ 124
തമ്പുരാന്റെ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടെ
തമ്പുരാൻ പുത്രൻ ഞാൻ വരും മേഘത്തിൽ 125
സർവ്വരുമതമെന്നെക്കാണുമ്പോൾ
സർവ്വസംശയം തീർന്ന വിശ്വാസമാം” 126
എന്നീവണ്ണമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ
അന്നേരം കയ്യപ്പാവുരചെയ്തു:- 127
“എന്തിനിനിയിപ്പുറമെ സാക്ഷിതം?
ചിന്തിച്ചാലിതു സാക്ഷിക്കപോരായോ? 128
സർവ്വേശൻ പുത്രനാകുമിവനെന്ന
സർവ്വേശൻ തന്നെ നിന്ദിച്ചു ചൊന്നപ്പോൾ 129
മരണത്തിന്നു യോഗ്യനിവൻ നൂനം
കാരുണ്യംവേണ്ട ചത്തേ തീരാവൂ. 130
കാര്യക്കാരിവനെ കൊടുക്കേണം
ദുരിതത്തിന്റെ ശിക്ഷ വേണമെന്നും 131
ഈവണ്ണമവൻ ചൊല്ലിയാലോകരും
അവ്വണ്ണംതന്നെ കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചു 132
തല്ലി-നുള്ളി-യടി-ച്ചിടിച്ചവർ
തലയിൽ മുടി പറിച്ചു രസിച്ചു. 133

തൻമുഖത്തിലും തുപ്പി കഷ്ടമഹൊ!
ജന്തുപോലിട്ടു കാട്ടുമൊ മാനുഷർ! 134
ഈമഹാദോഷം പൊറുപ്പാനരുതും
ക്ഷമിച്ചൊരെക മഹാ ദുഃഖവാരിധി 135
മാനുഷരുടെ രക്ഷ മോഹത്താലും
തീർന്ന വൈരം വൈരസ്യമകലിച്ച് 136
ക്രിപ്രത്തിനുടെ സമുദ്രെ വാങ്ങുന്നോൻ
ക്രിപ്രാദി മഹാ സങ്കടം പൂകിതു 137
മിശിഹാ മഹാ ദുഃഖഗാംഭീര്യത്തിൽ
നാശമെല്ലാവും വിണ്ണ മുഴുകിനാൻ. 138

പത്താംപാദം സമാപ്തം.



പതിനൊന്നാം പാദം

—:o:—

കർത്താവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുപോയതും സ്തുതിയില്ലാതെ കെട്ടിയാണ്ട പത്തു യൂദന്മാരോടു പീലാത്തോസു കർത്താവിന്റെ കുറ്റം ചോദിച്ചതും താൻ രാജാവാകുന്നോ എന്ന പീലാത്തോസു ചോദിച്ചതിന് ഉത്തരം തെളിച്ചു ചെയ്യതും ഒരു കുറ്റം കണ്ടില്ലായെന്ന പറഞ്ഞു കർത്താവിനെ പീലാത്തോസു ഹെറോദേശിന്റെ പക്കൽ അയച്ചതും തന്നെ വെള്ളക്കുപ്പായം ധരിപ്പിച്ചു വീണ്ടും പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ ഹെറോദേശയച്ചതും തന്നോടു വധം ചെയ്യണമെന്ന പീലാത്തോസിനോട് ഒച്ച ഉയർത്തി പറഞ്ഞതും കർത്താവിനെയും ബറബ്ബാസെന്ന കൊലപാതകനെയും ഇണയാക്കി പെരുനാളിന് ആരെ വിടുവിക്കേണമെന്ന പീലാത്തോസു ചോദിച്ചപ്പോൾ ബറബ്ബാസിനെ വിടുവിച്ചതും കർത്താവിനെ തല്ലിച്ചതും മുൾമുടി വെച്ചതും തന്നെ ശത്രുക്കൾക്ക കാണിച്ചുകൊണ്ടു

ഇതാ മനുഷ്യനെന്നു പറഞ്ഞതും കുരിശിൽ തൂക്കണമെന്നു യൂദന്മാർ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതും പിന്നെയും കേസറിന്റെ ഇഷ്ടക്കേടു പറഞ്ഞതുകേട്ട് പീലാത്തോസു ഞാൻ ഇവന്റെ ചോരയ്ക്കു പങ്കില്ലാത്തവനെന്നു പറഞ്ഞു കൈകഴുകിയതും, കൊലയ്ക്ക് വിധിച്ചതും സ്ത്രീകൾ മുറയിട്ടതും ഒരു സ്ത്രീ മുഖം തുടച്ചതും തന്നെ കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു തൂക്കിയതും, സൂര്യഗ്രഹണവും മറ്റും പല പുതുമയുണ്ടായതും തന്റെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിച്ചതു മുതലായി ഏഴു തിരുവാക്കും അരുളിച്ചെയ്തതും, തന്റെ ജീവൻ പിരിഞ്ഞശേഷം തന്റെ തിരുവിലാവിൽ ഒറ്റകുന്തൻ കുത്തിയതും, തിരുശ്ശരീരം കബറടക്കം ചെയ്തതും.

ആകാശത്തിൽ നിറന്നൊഴിഞ്ഞു താമസി,
അന്ധകാരം കൂഴ്ത്തു മാനസേ 1
പ്രകാശം നീളെ വ്യാപിച്ചിരിക്കിലും
അരക്കമ്പിൽ പുലർച്ചയടുത്തില്ല 2
പുലർകാലേ മഹായോഗവുംകൂടി
കൊലയ്ക്കു വട്ടംകൂട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു 3
വീഴ്ച്ചയായ സർവ്വേശപുത്രനെ
കാഴ്ചക്കാരൻ പക്കൽ കയ്യാളിച്ചു 4
സ്ഥാനിയാത്താ മ്ശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ
ഉറച്ചുനിന്നതറിഞ്ഞവനന്നേരം 5
വെളിച്ചപ്പെടുകാരനെക്കണ്ടവൻ
തദ്രവ്യം വീണ്ടുകൊടുത്തു പീഡിതൻ 6
ദോഷമില്ലാത്തയീശോയെ വിറ്റു്
ദോഷമത്രെ കച്ചിനിക്കെന്നവൻ 7
വാങ്ങിയ കാശെറിഞ്ഞവിടെയവൻ
തന്നെത്താൻ തൂങ്ങി ദുർമ്മരണം ചത്തിതു് 8
ആ ദിക്കിൽ ശവമടക്കുവാൻ നിലം
ആ ദ്രവ്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടു യൂദരും 9
നിവൃത്തിച്ചു മുന്നോതിവച്ചു
അരുളപ്പാടതിന്റെ തികവായതു് 10

പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായത്തിൽ നാഥനെ
ഏല്പിച്ചനേരം കുററം ചോദിച്ചവൻ! 11
ദുഷ്ടനല്ലെങ്കിലിവനെയിവിടെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ സംഗതിയാകുമൊ" 12
ഇങ്ങിനെ യൂദർ പീലാത്തോസ്സുത്തരം:-
നിങ്ങടെ ന്യായത്തോടൊത്തീട്ടും യഥാ 13
ശിക്ഷിപ്പിനെന്നവൻ നിങ്ങൾക്ക തോന്നുമ്പോൾ
ശിക്ഷിപ്പാൻ കുററം കണ്ടില്ലിവന്ന ഞാൻ 14
പീലാത്തോസിങ്ങു ചൊന്നതിനുത്തരം
ആലോകരവനോടറിയിച്ചിതി 15
സാക്ഷാൽ ഞങ്ങൾക്ക ചിന്തിച്ചാൽ മുഷ്കരം
ശിക്ഷിപ്പാനില്ലെന്നിവനെ യൂദരും 16
രാജപുത്രനീശോയോടു ചോദിച്ചു:-
"രാജാവാകുന്നൊ നീ നേരു ചൊല്ലുക" 17
അന്നേരം നാഥൻ "രാജാവു ഞാൻതന്നെ
എന്നുടെ രാജ്യം ഭൂമിക്കടുത്തല്ല 18
ഞാൻ രാജാവാം" പിന്നെ പട്ടാങ്ങക്ക
ഞാൻ സാക്ഷിപ്പാനായ് ഭൂമിയിൽ വന്നിതു"" 19
ആ ലോകരോടധികാരി ചൊന്നപ്പോൾ
കൊലക്ക യോഗ്യം കണ്ടില്ലിയാൾക്ക ഞാൻ 20
ഗ്ലീലാക്കാരനീശോയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
പീലാത്തോസയച്ചുഹേറോദേശിൻ പക്കൽ 21
ഹേറോദേറ്റു പല പല ചോദ്യങ്ങൾ,
അറ്റപ്പെട്ടു നീചകൻ ചോദിച്ചു 22
മിശിഹായും മിണ്ടാതെനിന്നതാ
ഈശോയെയവൻ നിന്ദിച്ചു കശ്മലൻ 23
വെളുത്തൊരു കുപ്പായമിടുവിച്ചു
ഇളപ്പത്തോടയച്ചവൻ നാഥനെ 24
വീണ്ടും പീലാത്തോസിൻപക്കൽ നാഥനെ
കൊണ്ടുവന്ന ന്യായസഭയും 25
വൈപുണ്യത്താലെ ഈശോയെക്കൊല്ലുവാൻ
ആശ യൂദർക്കിണ്ടായധികാരിയും 26

ഈയാളെ രക്ഷിപ്പാനയപ്പാനും
ആയതിന്നു പീലാത്തോസു വേലയായ് 27
ഭാര്യയും ചൊല്ലിവിട്ടു തൽക്ഷണം:–
"നീയതിക്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ 28
ന്യായസമ്മതമുള്ളവൻ പുണ്യവാൻ,
നീയവനോടു നിഷ്ക്കൃപ ചെയ്യല്ലേ! 29
അവനെപ്രതിരാത്രി വലഞ്ഞു ഞാൻ
അവനോടുപദ്രവിപ്പാൻ പോകല്ലേ" 30
എന്നവൾ ചൊല്ലി വിട്ടതു കേട്ടപ്പോൾ
എന്നതുകൊണ്ടു ശങ്കിച്ചധികാരി 31
എന്നാലെന്താണുപായമിതിന്നെന്നു–
തന്നുള്ളിലവൻ ചിന്തിച്ചനേകവും 32
"മുന്നമെ പെരുന്നാൾ സമയത്തിന്നു്
അന്നൊരു പിടിയാളിയെ വിട്ടവൻ 33
ന്യായമുണ്ടല്ലോ യൂദർക്കതുകൊണ്ടു്
ആയതിന്നാൽ ഈശോയെ രക്ഷിപ്പാൻ 34
ഇന്നതിന്നൊഴിവുണ്ടാകുമിങ്ങനെ"
നന്നായുള്ളിലുറച്ചു തെളിഞ്ഞവൻ 35
അതുകൊണ്ടു പിഴയാത്ത നാഥനെ
ഘാതകനായ മറ്റു പാപിയേയും 36
വരുത്തി ലോകരോടവൻ ചോദിച്ചു:–
"ആരെയിപ്പോളയക്കേണം ചൊല്ലുവിൻ" 37
ശിഷ്ടനെ വേണ്ട–യയിപ്പോട്ടമെ,–
ദുഷ്ടനാം മഹാ പാപിയെ വീണ്ടവർ– 38
സ്വപ്നമതലണിയിയോടാളവർ
സദ്ഗുരുവിനെ ദ്രോഹിച്ചു രക്ഷിച്ചു 39
അന്നേരം യൂദന്മാരോടധികാരി–
എന്നാലീശോയെക്കൊണ്ടെന്തു വേണ്ടതു്? 40
ചൊല്ലിക്കൊള്ളുവിനെന്നു പീലാത്തോസു
ചൊല്ലി യൂദരധികാരിയോടവൻ 41
"കുരിശിലവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുക"
ആരവത്തോടെവരിതു ചൊന്നപ്പോൾ 42

കല്ലുപോലെയുറച്ച മനസ്സതിൽ
അല്പമൊന്നലിവു വരാത്തവൻ 43
കൊല്ലിപ്പിലാത്തോസതിന്നുപായമായ്
തല്ല കല്പിച്ചു; കെട്ടിച്ചു നാഥനെ 44
വൈരിപക്ഷത്തിലാകുന്ന സേവകർ
ശരീരമുള്ളൊന്നിട്ടുമാളെ നോക്കാതെ, 45
ചമ്മട്ടി, വടി, കോൽ, മുൾത്തുടലുകൾ
മാംസം ചീന്തുവാനാണികളൊക്കെയും 46
കൊള്ളുകൾ കൂട്ടി, കെട്ടിമുറുക്കിനാർ
കുപ്പായം നീക്കി, ലജ്ജയില്ലാത്തവർ 47
തല്ലീട്ടാലസ്യമുള്ളവർ നീങ്ങീട്ട
തല്ലി വൈരികൾ പിന്നെയും പിന്നെയും 48
ആളുകൾ പലവട്ടം പകർന്നിട്ട
പൂളിച്ചു തന്റെ മാംസവും ചോരയും 49
അന്തമറ്റ മഹാനിധി സ്വദേഹം
ചിന്തി വീഴുന്നതെന്തു പറയാവൂ! 50
തലതൊട്ടടിയോളവും നോക്കിയാൽ
തൊലിയില്ലാതെ സർവ്വം മുറിവുകൾ! 51
ഒഴുകുന്ന പുഴയെന്നതുപോലെ
ഒഴുകി ചോര മാംസഖണ്ഡങ്ങളാൽ 52
പുലിപോലെ തെളിഞ്ഞവരന്നേരം
പല പാടുകളേല്പിച്ച കാരണം 53
മരിക്കത്തക്ക ശിക്ഷ പലവട്ടം
ധീരതയോടു ചെയ്യുവതെങ്കിലും 54
മരണസ്ഥലമവിടെയല്ലാത്തു
മരിച്ചില്ല താനെന്നേ പറയാവൂ. 55
മുള്ളാലെ മുടി ചമച്ചു തലയിൽ
കൊള്ളുവാൻവെച്ചു തല്ലിയിറക്കിനാർ 56
ഭാവിച്ചു പിന്നെ രാജാവിനെപ്പോലെ
തൊഴുതു നിന്ദിച്ചോരോന്നു പറഞ്ഞവർ 57
ഈശോ താനൊരക്ഷരം മിണ്ടാതെ
ക്രൂരതയെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു ലോകപ്രീതി 58

മന്ത്രക്ഷരീതുകണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും
ഹീനരായ മഹാ ദുഷ്ടരെങ്കിലും 59
ഇങ്ങനെ പല പാടുകൾ ചെയ്തിട്ട്
അങ്ങു യൂദരെക്കൂട്ടി മ്ശിഹായെ 60
അങ്ങുകൊണ്ടവർ വൈരമൊഴിപ്പാനായ്
“ഇതാ മനുഷൻ” എന്നു ചൊന്നാനവർ 61
നാശസംശയം പോക്കുവാനെന്നപോൽ
ആശയപൂണ്ടു പീലാത്തോസു ചൊന്നപ്പോൾ: 62
ലേശാനുഗ്രഹം കൂടാതെ പിന്നെയും
നീചഘാതക യൂദർ ചൊല്ലിനാർ 63
“കുരിശിൽ തൂക്കുക”ന്നതിനന്തരം
കാരണം കണ്ടില്ലെന്നു പീലാത്തോസും 64
എന്നതുകേട്ടു യൂദരുരചെയ്തു:–
(അന്നേരം സകലേശനു കുറമായ്) 65
തമ്പുരാൻ പുത്രനാകുന്നിവനെന്ന്
തമ്പുരാനെ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞിവൻ 66
ഇമ്മഹാ നിന്ദവാക്കു പറകയാൽ
തൻകുലം മരണത്തിനു യോഗ്യനായ് 67
ഇങ്ങനെ യൂദർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അന്നു പീലാത്തോസേറ്റമുള്ളുകിച്ചവൻ 68
ഉത്തമമ്ശിഹായോടു ചോദിച്ചു:–
(ഉത്തരമൊന്നും കേട്ടില്ല തൽക്ഷണേ) 69
എന്നോടെന്തിപ്പോൾ നീ പറയാത്തതു്
നിന്നെക്കൊല്ലിപ്പാൻ മുഷ്കരൻ ഞാൻതന്നെ 70
വീണ്ടും നിന്നെയയപ്പാനും ശക്തൻ ഞാൻ
രണ്ടിനും മുഷ്കരമെനിക്കുണ്ടല്ലോ 71
എന്നറിഞ്ഞു നീ എന്നോടു നേരുകൾ
ചൊല്ലികൊള്ളുകയെന്നു പീലാത്തോസും 72
അന്നേരം മ്ശിഹായരുളിച്ചെയ്തു:–
“തന്നു മേൽനിന്നു നിനക്കു മുഷ്കരം 73
അല്ലെങ്കിലൊരു മുഷ്കരത്വംവരാ
എല്ലാം മുമ്പെയറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ 74

അതുകൊണ്ടെന്നെ ഏല്പിച്ചവനാടെ
വൃത്തിക്ക ദോഷമേറുമെന്നീശോ താൻ'' 75
കാര്യക്കാരനതപ്പോൾ മനസ്സതു"
വൈരികൾ കണ്ടു നിലവിളിച്ചതു":– 76
''കേസർ തന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടതും
അസംശയം നിനക്കുവരും ദൃഢം 77
അയാളല്ലാതെ രാജൻ നമുക്കില്ല
അയതകൃത്യമിവൻ വിരോധിച്ചു 78
താൻ രാജാവെന്നു നടത്തി ലോകരെ
നേരെ ചൊല്ലിക്കീഴാക്കിയവനിവൻ 79
കുരിശിന്മേൽ പതിക്ക മടിയാതെ''
കാര്യക്കാരനതുകേട്ടു ശങ്കിച്ചു 80
കുറ്റമില്ലാത്തവനാടെ ചോരയാൽ
കുറ്റമില്ലെനിക്കെന്നര ചൊല്ലുവാൻ 81
കൈകഴുകിക്കൊണ്ടു യൂദരതുകണ്ടു
പിഴയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കായിരിക്കട്ടെ 82
എന്നു യൂദന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അന്നേരം പീലാത്തോസു കാര്യക്കാരൻ 83
കുരിശിലിട്ടപ്പോളീശോയെ തൂക്കുവാൻ
വൈരികൾക്കനുവാദം കൊടുത്തവൻ 84
വലിയ തടിയായ കുരിശതു"
ബലഹീനനീശോയെയെടുപ്പിച്ച് 85
ഉന്തിത്തള്ളി നടത്തി മിശിഹായെ
കുത്തിപ്പുല്ലിലും പുല്ലു വാരത്തിനാൽ 86
ചത്തുപോയ മൃഗങ്ങളെ ശ്വാക്കൾപോൽ
എത്തി വൈരത്താൽ മാന്തുന്ന നുള്ളുന്ന 87
പാപികൾ ബഹുവിധം ക്രൂരങ്ങൾ
കൃപയറ്റവർ ചെയ്യുന്നനവധി 88
അതു കണ്ടിട്ടു സ്ത്രീകൾ മുറയിട്ടു
സ്വതാപമീശോ കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു 89
എന്തേ? നിങ്ങൾ കരയുന്ന സ്ത്രീകളേ!
സന്തതിനാശമോർത്തു കരഞ്ഞാലും 90

എന്റെ സങ്കടംകൊണ്ട് കരയേണ്ട
തന്റെ തന്റെ ദോഷങ്ങളെയോർത്തിട്ടും 91
നിങ്ങടെ പുത്രനാശത്തെ ചിന്തിച്ചും
നിങ്ങൾക്കേറിയ പീഡാവകാശം 92
ഒരു സ്ത്രീയപ്പോൾ ശീലയെടുത്തുടൻ
തിരുമുഖത്തിൽ ഒപ്പി വന്നതിനാൽ 93
ശീല പിന്നെ വിരിച്ചുടൻ കണ്ടപ്പോൾ
ശീലയിൽ തിരുമുഖരൂപമുണ്ട് 94
ഇതു കണ്ടവർ വിസ്മയം പൂണ്ടുടൻ
അതിന്റെശേഷം സർവ്വ ദയാപരൻ 95
വലഞ്ഞു വീണു ഗാഗുൽത്താമലയിൽ
ആലസ്യത്തോടെ ചെന്നു മിശിഹാ താൻ 96
കുപ്പായമുടൻ പറിച്ചു യൂദന്മാർ
അപ്പോളക്കുരിശിന്മേൽ മിശിഹായെ 97
ചരിച്ചു കിടത്തി നിഷ്ഠുരമായ്
കരം രണ്ടിലും കാലുകൾ രണ്ടിലും 98
ആണി തറച്ചുടൻ തൂക്കി മിശിഹായെ
നാണക്കേട് പറഞ്ഞു പലതരം 99
കുരിശിന്മേൽ കുറ്റത്തിന്റെ വാചകം
കാഴ്ചക്കായെഴുതിത്തറച്ചിതു:– 100
തദ്യഥാ"ഈശോ നസ്രായിലുള്ളവൻ
യൂദന്മാരുടെ രാജാവിതാണെന്നും" 101
ലത്തീനിൽ, യവനായിൽ എബ്രായിലും
ഇത്തരം മൂന്നു ഭാഷയെഴുതിതു 102
കുരിശും പൊക്കി നിറുത്തിപ്പാറയിൽ
(അന്യവലി ദുഃഖമൊപ്പിക്കാമോ?) 103
സൂര്യനന്നേരം മയങ്ങി ഉടനെ
ഇരുട്ടു മൂടിക്കറുത്തു രാത്രിപോൽ 104
ഉച്ചനേരത്തന്തിയെന്നു കണ്ട്
ആശ്ചര്യമൊരു നിഷ്ഠുരകർമ്മത്താൽ 105
ശത്രുമാനസ കാഠിന്യമേറുള്ള
അനുതാപത്താലുമനങ്ങിച്ചാരവർ, 106

നിന്ദവാക്കും പല പരിഹാസവും
സന്തോഷത്തോടു പ്രയോഗിച്ചാരവർ 107
മ്ശിഹാ താനും കാരുണ്യചിത്തനായ്
തൻ ശത്രുക്കളെ പ്രതി'യപേക്ഷിച്ചു:– 108
"ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നറിയുന്നില്ല
പിതാവെ! യത്ര പൊറുക്കയെന്നു താൻ" 109
ക്രൂശേ തൂങ്ങിയ കള്ളരിലൊരുത്തൻ
ദുഷ്ടൻ നിന്ദിച്ചു മ്ശിഹായെയവൻ 110
മറ്റവനപ്പോളെന്തു നീയിങ്ങനെ?
കുറ്റം ചെയ്യുവർ നമ്മൾ ക്ഷമിക്കുന്നു 111
ഇല്ലാതെയൊന്നൊരു കുറ്റം സർവ്വേശരാ
ഭയമില്ലായോ മരണകാലത്തും? 112
പിന്നെ മിശിഹായോടുണർത്തിച്ചവൻ
"എന്നെ നീ മറന്നീടല്ലെ നായകാ! 113
നിന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്കലെത്തിടുമ്പോൾ
എന്നോടു നീയനുഗ്രഹിക്കേണമെ 114
എന്നവനപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടാറെ
അന്നേരം തന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു താൻ 115
ഇന്നുതന്നെ നീ പറുദീസായതിൽ
എന്നോടു ചേരുമെന്നു മിശിഹാ താൻ 116
അമ്മകന്യക പുത്രദുഃഖമെല്ലാം
ആത്മാവിലുൾക്കൊണ്ടു സമീപെ നില്ക്കുന്ന– 117
അവരെ തൃക്കൺപാർത്തരുളിച്ചെയ്തു:–
അവരമ്മ യോഹന്നാനെന്നിങ്ങനെ 118
യോഹന്നാനവൾക്കു പുത്രനായതും
മഹാ ദുഃഖത്തിൽ തണുപ്പതാകുമോ? 119
തമ്പുരാനും യോഹന്നാനുമൊക്കുമോ?
താപത്തിൽ മഹാ താപമിതായത് 120
പിന്നെ രക്ഷകൻ മഹാ സ്വരത്തോടും
തന്നുടെ മനോദുഃഖമറിയിച്ചു:– 121
"എൻതമ്പുരാനെ! എന്റെ തമ്പുരാനെ!
എന്തുകൊണ്ടു നീ എന്നെക്കൈവിട്ടതോ! 122

അതിൻശേഷം ദാഹത്താൽ വലഞ്ഞു താൻ
ശത്രുക്കൾ ചൊറുക്കാ കുടിപ്പിച്ചുടൻ 123
അപ്പോളെല്ലാം തികഞ്ഞെന്നരുൾചെയ്തു
തമ്പുരാനരുൾചെയ്തപോൽ സർവ്വതും 124
ഉച്ചക്ക പിമ്പെയേഴര നാഴിക
മിശിഹാ യാത്ര കാലമറിഞ്ഞു താൻ 125
എൻപിതാവെ! നിൻകയ്യിലാത്മാവിനെ
ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നേനെന്നരുൾചെയ്തു 126
തലയും ചായ്ച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു-
തൻ പ്രാണനധോ ഭൂമിഗതനുമായ് 127
ആത്മാവും ദേഹംവിട്ടുവെന്നാകിലും
ആത്മാവിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും 128
ദൈവസ്വഭാവം വേർപെട്ടില്ല താനും,
അവരോടൊന്നിച്ചിരുന്നു സദാ 129
മന്ദിരത്തിൽ തിരശ്ശീല തൽക്ഷണം
ഭിന്നമായ്ത്തീർന്നി, ബോധായിക്കുമല്ലോ! 130
കലങ്ങി ഭൂമി കമ്പമായിതു-
കല്ലുകൾ പൊട്ടി ഹാ! ഹാ! ഭൂതം യഥാ 131
ആത്മാവും പല ശവങ്ങളിൽപുക്കു
ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പലർ 132
പ്രാണനില്ലാത്തവർകൂടെ ജീവിച്ചു-
പ്രാണനുള്ളവർക്കില്ലായനുഗ്രഹം 133
സൈനികേശനധികൃതനായവൻ
ഉന്നതത്തോടുള്ള മരണമിതു് 134
കണ്ടനേരത്തിയാൾ തമ്പുരാൻ പുത്രൻ
പട്ടാങ്ങയത്രേ കണ്ടവൻ തേറിനാൻ. 135
ചത്തുവെന്നതു കണ്ടോരു സേവകൻ
കുത്തി കുന്തംകൊണ്ടു തൻ വിലാവതിൽ 136
ചോരയും, നീരും ചിന്തിയവനുടെ
ഒരു കണ്ണിനു കാഴ്ചകൊടുത്തു താൻ 137
മനസ്സിങ്കലും വെളിവു കണ്ടവൻ
ലൊഞ്ചിനോസവൻ തേറി പിഴയാതെ 138

ഈശോനാഥൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷം
തൻ ശിഷ്യരിലൊരുത്തൻ യൗസേപ്പു താൻ 139
കാര്യക്കാരനെക്കണ്ടു മ്ശിഹാടെ
ശരീരം തരുവാനപേക്ഷിച്ചവൻ 140
പീലാത്തോസനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ
കാലംവൈകാതെ ശിഷ്യരും ചെന്നവൻ 141
കുരിശിൽനിന്നു ദേഹമിറക്കീട്ട്
ശരീരം പൂശിയടക്കി സാദരം 142
ദോഷികളന്നു പീലാത്തോസോടവൻ
വൈഷമ്യംചെന്നു കേൾപ്പിച്ചുചൊല്ലിനാർ 143
“മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാം ദിവസമവൻ
നിശ്ചയം ജീവിച്ചുയിർക്കുമെന്നു താൻ” 144
എന്നിക്കള്ളൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടു നാം
ഇന്നതിനൊരുപായം നീ ചെയ്യണം 145
കൽക്കുഴിയതിൽ കാവൽ കല്പിക്കണം
അല്ലെങ്കിൽ ശിഷ്യർ കട്ടിട്ടുമശ്ലവം 146
ഉയിർത്തുവെന്നു നീളെ നടത്തീടും
ആയതുകൊണ്ടു ചതിവും വളർന്നുപോം. 147
മുമ്പിലുള്ളതിൽ വൈഷമ്യമായ് വരും
നിന്മനസ്സിലിപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കതോർക്കണം 148
അപ്പോൾ പീലാത്തോസീശോയുടെ കല്ലുഴി
കാപ്പതിനാളെ ആക്കുവാൻ കല്പിച്ചു 149
കല്ലടപ്പിന്മേലൊപ്പു കുത്തിച്ചവർ
നല്ല കാവലും ചുറ്റിലുറപ്പിച്ചു 150
കല്പിച്ചപോലെ സാധിച്ചു കേവലം
മേല്പടുകാര്യതിനാൽ തെളിഞ്ഞുപോയി. 151

പതിനൊന്നാംപാദം സമാപ്തം.

പന്ത്രണ്ടാം പാദം

ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുലപ്രലാപം

അമ്മകന്യാമണിതന്റെ; നിർമ്മല ദുഃഖങ്ങളിപ്പോൾ
നന്മയാലെ മനസ്സാലെ കേട്ടുകൊണ്ടാലും
ദുഃഖമൊക്കെപ്പറവാനോ, വാക്കുപോരാ മാനുഷർക്ക്
ഉൾക്കനെ ചിന്തിച്ചുകൊൾവാൻ ബുദ്ധിയും പോരാ.
എന്മനോവാക്കിൻ വശമോ പറഞ്ഞാലൊക്കയുമില്ല
അമ്മകന്നിത്തുണയെങ്കിൽ പറയാമല്പം.
സർവ്വമാനുഷർക്കു വന്ന സർവ്വദോഷോത്തരത്തിന്നായ്
സർവ്വനാഥൻ മ്ശിഹായും മരിച്ചശേഷം
സർവ്വനന്മക്കടലോന്റെ, സർവ്വപങ്കപ്പാടുകണ്ടു
സർവ്വദുഃഖം നിറഞ്ഞമ്മ പുത്രനെ നോക്കി.
കന്തമ്മ്, വെടിമാറിൽ കൊണ്ടപോലെ മനംവാടി
തൻതിരുക്കാൽ കരങ്ങളും തളർന്നുപാരം.
ചിന്തവെന്തു കണ്ണിൽനിന്നു ചിന്തിവീഴും കണ്ണുനീരാൽ
എന്തുചൊല്ലാവതു ദുഃഖം പറഞ്ഞാലൊക്കാ.
അന്തമറ്റ സർവ്വനാഥൻ തൻ തിരുകല്പനയോർത്തു
ചിന്തയൊട്ടുറപ്പിച്ചു തുടങ്ങീ ദുഃഖം
എന്മകനെ! നിർമ്മലനെ! നന്മയെല്ലാം നിറഞ്ഞോനേ
ജന്മദോഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
പണ്ടുമുന്നോർ കടംകൊണ്ടു, കുടിയതു വീട്ടുവാനായ്
ആണ്ടവൻ നീ മകനായി പിറന്നോ പുത്രാ!
ആളമാകി നരവർഗ്ഗം നീതികൂടാതെ പിഴച്ചു
മേളുവതിനന്തരം നീ ചെയ്തിതോ പുത്രാ!
നന്ദനന്ദ നരകുല നന്ദിയത്രേ ചെയ്യുന്നു നീ
ഇന്നിവ ഞാൻ കാണുമാറു വിധിച്ചോ പുത്രാ!
മുന്നമേ ഞാൻ മരിച്ചിട്ടു പിന്നെ നീ ചെയ്തിവയെങ്കിൽ
നന്നിതല്ലോ മുന്നമേ നീ മരിച്ചോ പുത്രാ!

പാർത്തുമുമ്പേയറിയിച്ചു, യാത്ര നീയെന്നോടു ചൊല്ലി
ഗാത്രദത്തം മാനുഷർക്കു കൊടുത്തതോ പുത്രാ!
മാനുഷർക്കു നിൻ പിതാവു മനോഗുണം നല്കുവാനായ്
മനോസാദ്ധ്യമപേക്ഷിച്ചു കേണിതോ പുത്രാ!
ചിന്തയുറ്റങ്ങപേക്ഷിച്ചു ചിന്തയെന്ന സംഭ്രമത്താൽ
ചിന്തി ചോരവിയർത്തു നീ കുളിച്ചോ പുത്രാ!
വിണ്ണിലേക്കു നോക്കി നിന്റെ കണ്ണിലും നീ ചോര (ചിന്തി
മണ്ണുകൂടെ ചോരയാലെ നനച്ചോ പുത്രാ!
ഭൂമിയോർത്താൽ വലഞ്ഞതാം സ്വാമി നിന്റെ (ചോരയാലെ
ഭൂമിതന്റെ ശാപവും നീയൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
ഇങ്ങനെ മാനുഷർക്കു നീ മംഗലം വരുത്തുവാനായ്
തിങ്ങിന സന്താപമോടു ശ്രമിച്ചോ പുത്രാ!
വേല നീയിങ്ങനെ ചെയ്തു കൂലി സമ്മാനിപ്പതിന്നായ്
കാലമേ പാപികൾ നിന്നെ വളഞ്ഞതോ പുത്രാ!
ഒരുപോലെ ഓടി കള്ളൻ മുത്തി നിന്നെ കാട്ടിയ (പ്പോൾ
ഉത്തമനാം നിന്നെ നീചർ പിടിച്ചോ പുത്രാ!
എത്രനാളായ് നീയവനെ, വളർത്തുപാലിച്ചു നീചൻ
ശത്രുകയ്യിൽ വിറ്റുനിന്നെ കൊടുത്തതോ പുത്രാ!
നീചനിത്രകം വിനാശ മറിഞ്ഞതാലിതന്നിട്ടും
കാലുനൽകായിതന്നയ്യോ ചതിച്ചോ പുത്രാ!
ചോരനെപ്പോലെപിടിച്ചു, ക്രൂരമോടെ കരംകെട്ടി
ധീരതയോടവർ നിന്നെയടിച്ചോ പുത്രാ!
പിന്നെ ഹന്നാൻ തന്റെമുമ്പിൽ വെച്ചു നിന്റെ ക (വിളിനൽ
മന്നിലേല്ലു നീചപാപിയടിച്ചോ പുത്രാ!
പിന്നനാദൂഷണം പറയിപ്പിച്ചുടൻ കയ്യപ്പാസെ (മുമ്പിൽ
നിന്ദചെയ്തു നിന്നെ നീചൻ വിധിച്ചോ പുത്രാ!

സർവ്വരേയും വിധിക്കുന്ന, സർവ്വസൃഷ്ടി സ്ഥിതിനാഥ
സർവ്വനീചനവൻ നിന്നെ വിധിച്ചല്ലോ പുത്ര!
കാരണം കൂടാതെ നിന്നെ കൊലചെയ്യാൻ വൈരി
(വൃന്ദം
കാരിയക്കാരുടെ പക്കൽ, കൊടുത്തോ പുത്ര!
പിന്നെ ഹേറോദേസുപക്കൽ, നിന്നെയവർകൊണ്ടു
(ചെന്നു
നിന്ദചെയ്തു പരിഹസിച്ചയച്ചോ പുത്ര!
പിന്നെയധികാരിപക്കൽ നിന്നെയവർകൊണ്ടു
(ചെന്നു
നിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു കുറ്റം പറഞ്ഞോ പുത്ര!
എങ്കിലും നീയൊരുത്തർക്കും സങ്കടം ചെയ്തില്ല നൂനം
നിങ്കലിത്ര വൈരമിവർക്കെന്തിതു പുത്ര!
പ്രാണനാളെന്നോ ചിന്തിതെ, സ്മരിക്കാതെ വൈര
(മോടെ
തൂണതിന്മേൽ കെട്ടിനിന്നെ യടിച്ചോ പുത്ര!
അളവററിയടിച്ചല്ലോ! പൂമെ നിന്റെ ദേഹമെല്ലാം
ചീളപെട്ടു മുറിഞ്ഞു നീ വലഞ്ഞോ പുത്ര!
ഉള്ളിലുള്ള വൈരമോടെ, യൂദർ നിന്റെ തലയി
(ന്മേൽ
മുള്ളുകൊണ്ടു മുടിവെച്ചു തറച്ചോ പുത്ര!
തലയെല്ലാം മുറിഞ്ഞല്ലോ! ഒലിക്കുന്ന ചോര കണ്ടാൽ
അലസിയെന്നുള്ളിലെന്തു പറവൂ പുത്ര!
തലതൊട്ടടിയോളം തൊലിയില്ല മുറിവല്ലോ!
പുലിപോലെ നിന്റെ ദേഹം മുറിച്ചോ പുത്ര!
നിൻതിരുമേനിയിൽ ചോര,കുടിപ്പാനായ് വൈരികൾക്കു
എന്തുകൊണ്ടു ദാഹമിത്ര വളർന്നു പുത്ര!
നിൻ തിരുമുഖത്തു തുപ്പി നിന്ദചെയ്തു തൊഴുതല്ലോ
ആരുവോടിങ്ങനെകഷ്ടം ചെയ്യുമോ പുത്ര!
നിന്ദവാക്കു പരിഹാസം, പലപല ദൂഷികളും
പിന്നെയാക്ഷേപിച്ചു ദോഷിച്ചെന്തിനു പുത്ര!

ബലഹീനനായ നിന്നെ, വലിയൊരു കുരിശതു
ബലംചെയ്തെടുപ്പിച്ചു നടത്തി പുത്രാ!
തള്ളി, നുള്ളി, യടിച്ചുന്തി, തൊഴിച്ചു, വീഴിച്ചിഴച്ചു
അല്ലലോരോ വരുത്തി നീ വലഞ്ഞോ പുത്രാ!
ചണ്ഡപോരാളുകശപാകരൊളുത്തിയുള്ള പറിക്കുമ്പോൾ
കുത്തിനിന്റെ പുണ്ണിലും പുണ്ണാകിയോ പുത്രാ!
ഉള്ളതെന്നാകിലും കണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും മാനുഷർക്കു
ഒട്ടുമേയില്ലനുഗ്രഹമിവർക്കു പുത്രാ!
ഈയതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്വാൻ നീയവരോടെന്തു ചെയ്തു
നീയനന്തമായല്ലോ ചെയ്തതു പുത്രാ!
ഈ മഹാ പാപികൾ ചെയ്ത മഹാനിഷ്ഠൂരകൃത്യം
നീ മഹാകാരുണ്യമോടു ക്ഷമിച്ചോ പുത്രാ!
ഭൂമി മാനുഷർക്കുവന്ന മഹാദോഷം പൊറുപ്പാൻ
ഭൂമിയെക്കാൾ ക്ഷമിച്ചു നീ സഹിച്ചോ പുത്രാ!
ക്രൂരമായ ശിക്ഷചെയ്തു പരിഹസിച്ചവർ നിന്നെ
ജരുസലം നഗരിയിലെ നടത്തി പുത്രാ!
വലഞ്ഞുവീണെഴുന്നേറ്റു, കുരിശും ചുമന്നല്ലോ
കാലമലമുകളിൽ നീയണഞ്ഞോ പുത്രാ!
ചോരയാൽനിൻശരീരത്തിൽ പറ്റിയ കുപ്പായമപ്പോൾ
ക്രൂരമോടെ വലിച്ചവർ പറിച്ചോ പുത്രാ!
ആദമെന്ന പിതാവിന്റെ തലയിൽ വന്നതിന്നിൽ
ആണിനാഥ കുരിശിൽ നീ തൂങ്ങിയോ പുത്രാ!
ആണിയിന്മേൽതൂങ്ങിനിന്റെ, മെയ്യെല്ലാംവലിയുന്ന
പ്രാണവേദന സകലം സഹിച്ചോ പുത്രാ!
ആണികൊണ്ടു നിന്റെദേഹം തുളച്ചതിൽ ചെയ്തമല്ലോ
നാണക്കേടുപറഞ്ഞതിന്നളവോ പുത്രാ!
വൈരികൾക്ക് മാനസത്തിലെരുക്കനെക്കുറിച്ചുള്ളോ
ഒരു ദയ ഒരിക്കലുമില്ലയോ പുത്രാ!
അരിയ കേസരികളെ, നിങ്ങൾപോയ ഞായറിലെൻ
തിരുമകൻ മുമ്പിൽവന്നാചരിച്ചു പുത്രാ!
അരികളൂന്നിനു നിങ്ങൾ, സ്തുതിച്ചു ശരണവും ചൊല്ലി
പരിചിൽകെഞ്ചാകിയൊരാധിയ്ക്കുമേ പുത്രാ!

അതിൽപ്പിന്നെയെന്തുകുറ്റം ചെയ്തതെന്റെ പുത്ര
നല്ലോ
അതിക്രമംചെയ്തുകൊൾവാനെന്തിതു പുത്രാ!
ഓമനയേറുന്ന നിന്റെ തിരുമുഖമംഗികണ്ടാൽ
ഈ മഹാപാപികൾക്കിതു തോന്നുമോ പുത്രാ!
ഉണ്ണി നിന്റെ തിരുമുഖം, തിരുമേനി മംഗികണ്ടാൽ
കണ്ണിനാനന്ദവും ഭാഗ്യസ്വഭാവേ പുത്രാ!
കണ്ണിനാനന്ദകരനാമുണ്ണിനിന്റെ തിരുമേനി
മണ്ണുവെട്ടികിളയ്ക്കുംപോൽ മുറിച്ചോ പുത്രാ!
കണ്ണുപോയ ക്രൂരരല്ലോ, ദണ്ഡമേറ്റം ചെയ്തുചെയ്തു
പുണ്ണുപോലെ നിന്റെ ദേഹം ചമച്ചോ പുത്രാ!
അടിയേറ്റുടലിദേഹം, കടുകിടയിലയില്ല
കഠിനമായ് മുറിവല്ലോ വരുത്തിയോ പുത്രാ!
നിന്റെ ചങ്കിൽ ചാവളത്താൽ കൊണ്ടകുത്തുടൻ ലോ ,
(ലന്യ,
യെന്റെ നെഞ്ചിൽക്കൊണ്ടു ചങ്കുപിളർന്നോ പുത്രാ!
മാനുഷന്റെ മരണത്തെക്കാനിന്റെ മരണത്താൽ
മാനുഷർക്കു മാനഹാനിയൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
സൂര്യനംപോയ് മറഞ്ഞല്ലോ! ഇരുട്ടായി ഉച്ചനേരം
വീഴ്ച്ചവാനെ നീ മരിച്ച ഭീതിയോ പുത്രാ!
ഭൂമിയിൽനിന്നേറിയൊരു ശവങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു
ഭൂമിനാഥ ദുഃഖമോടെ ദുഃഖമേ പുത്രാ!
പ്രാണനില്ലാത്തവർക്കൂടെ ദുഃഖമോടെ പുറപ്പെട്ടു
പ്രാണനുള്ളോർക്കില്ല ദുഃഖമെന്തിതു പുത്രാ!
കല്ലുകളും മരങ്ങളും പൊട്ടി നാദം മുഴക്കീട്ടു
അല്ലലോടു ദുഃഖമെന്നു പറവു പുത്രാ!
കല്ലിനേക്കാളുറപ്പേറും യൂദർ തന്റെ മനസ്സല്ലോ
തെല്ലുകൂടെയലിവില്ലാതെന്തിതു പുത്രാ!
സർവ്വലോകനാഥനായ നിന്മരണം കണ്ടനേരം
സർവ്വദുഃഖം! മഹാദുഃഖം! സർവ്വത്തും ദുഃഖം!
സർവ്വദുഃഖക്കടലിന്റെ നടുവിൽ ഞാൻ വീണുതാണു
സർവ്വസന്താപങ്ങളെന്തു പറവു പുത്രാ!

നിന്മരണത്തോടുകൂടെയെന്നെയും നീ മരിപ്പിക്കിൽ
ഇമ്മഹാദുഃഖങ്ങളൊട്ടു തണുക്കും പുത്രാ!
നിന്മനസ്സിനിഷ്ടമെല്ലാം സമ്മതിപ്പാനാം ഞാൻ
എന്മനസ്സിൽ തണുപ്പില്ല നിർമ്മലപുത്രാ!
വൈരികൾക്കു മാനസത്തിൽ വൈരമല്ലാതില്ലയേതും
വൈരാദിനപ്രിയമല്ലോ നിനക്കു പുത്രാ!
നിൻമരണം ചോരയാകും തൻശിരസ്സിലൊഴുകിച്ചു
വൻചതിയാൽ വന്നദോഷമൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
മരത്താലെ വന്നദോഷം മരത്താലെയൊഴിപ്പാനായ്
മരത്തിന്മേൽ ഇന്നിനീയും മരിച്ചോ പുത്രാ!
നാരികയ്യാൽ ഫലം തിന്ന നരർക്കു വന്നദോഷം
നാരിയാംമേഫലമായ് നീയൊഴിച്ചോ പുത്രാ!
ചങ്കിലും ഞരമ്പിലുള്ള ചോർത്തുകൾവാൻപ്രിയം
(നിന്റെ
ചങ്കുകൂടെ മാനുഷർക്കു തുറന്നോ പുത്രാ!
ഉള്ളിലേതും ചതിവില്ലാതുള്ള കൂറെന്നറിയിപ്പാൻ
ഉള്ളുകൂടെ തുറന്നു നീ കാട്ടിയോ പുത്രാ!
ആദിദോഷംകൊണ്ടടച്ച സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നു നീ
ആദിനാഥാ! മോക്ഷവഴി തെളിച്ചോ പുത്രാ!
അൻപുകൊണ്ട കടമെല്ലാം വീട്ടിമേലിൽ വീട്ടുവാനായ്
അൻപിനോടു ധനം നേടിവച്ചിതോ പുത്രാ!
പള്ളിതന്റെയുള്ളകത്തുവെച്ചു നിന്റെ ധനമെല്ലാം
കള്ളരില്ലാതുറപ്പുള്ള സ്ഥലത്തു പുത്രാ!
പള്ളിയകത്തുള്ളവർക്കു വലയുമ്പോൾ കൊടുപ്പാനായ്
പള്ളിയധികാരനേയും വിധിച്ചോ പുത്രാ!
ഇങ്ങനെ മനുഷർക്കു നീ, മംഗലമാംവെളിവതി
തിങ്ങിനതാം കൽപിച്ചു മരിച്ചോ പുത്രാ!
അമ്മയിനി നിന്റെ ദുഃഖം പാടിവാനിപ്പോളിച്ഛിച്ചു
എന്മനോതാപം കളഞ്ഞു തെളിക്കണമേ!
നിന്മകന്റെ ചോരയാലെയെന്മനോദോഷം കഴുകി
വെൺമ നൽകീടേണമെന്നിൽ നിർമ്മലതായേ!

നിന്മകന്റെ മരണത്താലെന്റയാത്മമരണത്തെ
നിൎമ്മലാംഗി നീക്കി നീ കൈക്കൊള്ളുകതായേ!
നിന്മകൻ കാലണച്ചെന്നെ, നിൎമ്മലമോക്ഷം നിറച്ച്
അമ്മ നീ മല്പിതാവീശോ ഭവിക്ക തസ്മാൽ.

പന്ത്രണ്ടാംപാഠം സമാപ്തം.

പതിമൂന്നാം പാഠം

കൎത്താവുയിൎത്തതും, ആദ്യം തന്റെ മാതാവിനു കാണപ്പെട്ടതും, ഉയിൎപ്പിന്റെ പട്ടാങ്ങ മറപ്പാൻവേണ്ടി യൂദന്മാരും മേല്പട്ടക്കാരും മാറും വേലചെയ്തതും, മഗ്ദലേനാ കല്ക്കുഴി കണ്ട വിവരം കേപ്പാക്കും യോഹന്നാനോടും അറിയിപ്പാറെ നേരെന്നറിഞ്ഞ കേപ്പാ കല്ക്കുഴി നോക്കിക്കണ്ടതും, മഗ്ദലെനായ്ക്കു കൎത്താവു കാണപ്പെട്ടതും, ആയത് ശിഷ്യരോടു ചൊല്ലിയതും, കഴിമാടത്തിങ്കൽവെച്ചു സ്ത്രീകൾക്കു മാലാകാ കാണപ്പെട്ടതും, അവർ ഗ്ലീലായിൽ പോകുംവഴി കൎത്താവിനെ കണ്ടു കുമ്പിട്ടതും, ശിഷ്യരോടു അറിയിപ്പാൻ കല്പിച്ചതും, അമ്മാവൂസാ എന്ന കോട്ടകൽപോകുന്ന രണ്ടു ശിഷ്യൎക്കു താൻ കാണപ്പെട്ടു അവരോടു ഉയിൎപ്പിന്റെ പട്ടാങ്ങ സാക്ഷിപ്പെടുത്തിച്ചതും, അപ്പംവാഴ്ത്തി അവൎക്കു കൊടുത്തശേഷം താൻ മറഞ്ഞതും, കേപ്പാക്കു താൻ കാണപ്പെട്ട വിവരം അവരോടും ശേഷം ശിഷ്യരും തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മുറിയിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ വാതിൽ തുറക്കാതെ താൻ കാണപ്പെട്ടു സമാധാനം ചൊല്ലിയതും തിരുകരങ്ങളും കാലുകളും അവരെ കാണിച്ച് അവരുടെ ഇടയിൽ ഭക്ഷിച്ച് അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചതും, തോമ്മായുടെ സംശയം തീൎപ്പാൻവേണ്ടി പിന്നെയും, വീട്ടിന്നുള്ളിൽ ശിഷ്യൎക്കു കാണപ്പെട്ടു അവരോ

ളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചതും, കടലിൽ വലയിട്ടിരുന്ന കേപ്പാസ്സും യോഹന്നാനും കാണപ്പെട്ട് അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചതും, അതിന്റെശേഷം എന്നെ നീ സ്നേഹിക്കുന്നോ എന്ന മൂന്നുരം കേപ്പായോട് കല്പിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ജ്ഞാന ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയിക്കുന്നതിന് അയാളെ ഏല്പിച്ചതും, യോഹന്നാന്റെ കാര്യത്തിന് ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തതും.

ശനിയാഴ്ച കഴിഞ്ഞാരനന്തരം
അന്ധകാരമകന്ന പ്രഭാതമായ് 1
സൂര്യനുദിച്ചീടുന്നതിൻമുമ്പെ
ഉയിർത്തു സ്വദേഹത്തെ ജീവിപ്പിച്ച് 2
പ്രത്യക്ഷങ്ങളും കാരണമുള്ളവൻ
പ്രതാപത്തോടു കൂടെ രക്ഷാകരൻ 3
സ്വപുത്ര ദുഃഖമോർത്ത് കന്യാമണി
മുമ്പിൽ താല്പര്യവേഗേന പോകിനാൻ 4
സ്വരൂപം മഹാ സുന്ദരദൃഷ്ടിയാൽ
പൂർണ്ണസന്തോഷം മനം കന്യക 5
"മാതാവേ"യെന്നരുൾചെയ്തു രക്ഷകൻ
"പ്രതാപത്തിന താപം മുമ്പായതു 6
ആയിരോഹണം മമ സ്തുതിയോടെ
ആയിപിതാവിനിക്ക കല്പിതമ് 7
മോക്ഷത്തിന്നുടെ വിഷമിക്കുവാൻ
ഔഷധം കൈച്ചുവെങ്കിലും സേവിച്ചേൻ 8
എത്ര ഭാരംകൊണ്ട് വലഞ്ഞു ഞാൻ
കഷ്ടഭാരമിറക്കിനാനിപ്പോൾ 9
ദുഃഖംപോക്കുക നിർമ്മലമാതാവേ!
സുഖംമേലിലിനിക്കുണ്ട് സന്തതം 10
എനിക്കുള്ള ദുഃഖംകൊണ്ടമ്മയുടെ
മനോസന്താപമതിരിക്കുന്ന ഞാൻ 11
എനിക്കുള്ള ദുഃഖത്താൽ വലഞ്ഞപോൽ
എന്റെ സുഖംകൊണ്ട് തെളിഞ്ഞാലും 12

കഴിഞ്ഞവർഷം വേനലിതായതു്
മഴയുംപോയി കാലം തെളിഞ്ഞിതു് 13
താൻ കല്പിച്ചപോലൊക്കെത്തികച്ചു ഞാൻ
തൻകരങ്ങളെന്മൗലിയിൽ പതിച്ചാരെ 14
അതുപോലെന്നെ സമ്മതിക്കുമുടൻ”
മാതാവന്നേരം സാദരം ചൊല്ലിയാൾ 15
“പുത്രാ നിനക്കു സ്തുതിയുണ്ടാകേണം
നിൻതിരുവടി സന്തോഷം വാഴേണം 16
അതിനാൽ മമ ചിത്തസംപൂർണ്ണത
അതല്ലാതൊരു ശ്രദ്ധയെനിക്കില്ല 17
ഞാൻ നശിക്കിലും നീ സ്വസ്ഥനെങ്കിലൊ
ആ നാശത്തിലുമനാശയാകും ഞാൻ” 18
ഇതമ്മയുണർത്തിച്ചു സന്തോഷിച്ചു
പുത്രനെപ്പിന്നെക്കണ്ടു പലവട്ടം 19
പുലർകാലത്തിൽ കല്പടി മുതലും
മാലാകാരന്മാർ തേടിയിടുന്നേരം 20
നന്മുല്ലപ്പൂ മിന്നുന്നതുപോലെ
നിർമ്മല വെളുപ്പുള്ള കുപ്പായവും 21
കമ്പിളിയുടെ തൊപ്പി നീക്കുമ്പോൾ
മെല്ലെപ്പിന്നീടെയിരുന്ന കാരാഗാര 22
കാവൽക്കാരനതിനാൽ ഭയപ്പെട്ടു
ജീവൻ പോയ്പോകമിപ്പോളെന്നപോലെ 23
അവിടന്നു പുറത്തിറങ്ങിയാലെ
അവസ്ഥ പട്ടക്കാരോടറിയിച്ചു 24
അവർകൂടി വിചാരിച്ചുവെച്ചുടൻ
കാവൽക്കാർക്കു ദ്രവ്യം കൊടുത്തിട്ടു് 25
അവസ്ഥയിതു മിണ്ടരുതെന്നവർ
അപേക്ഷിച്ചതിൻതാല്പര്യം ചൊന്നിതു്:- 26
അന്നു നിങ്ങളുറങ്ങുംസമയത്തിൽ
വന്നു ശിഷ്യർ ശവം കട്ടുകൊണ്ടുപോയ്‌ 27
എന്നു ലോകരോടൊക്കെപ്പറയണം
എന്നപോലവർ നടത്തി വേലസം 28

കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലിരുന്ന ശരീരത്തെ
കല്ലിൻമീതവർ കാത്തിരിക്കും വിധൗ 29
കള്ളന്മാരതു കട്ടെന്നു ചൊല്ലിയാൽ
ഉള്ളതെന്നു കേൾക്കുന്നോർക്കു തോന്നുമോ? 30
മഗ്ദലെനത്താ പുലരുന്നതിൻമുമ്പെ
എത്തി കല്ലുഴി നോക്കുന്ന തൽക്ഷണം 31
കല്ലടപ്പു നീക്കിയതു കണ്ടപ്പോൾ
കാലം വൈകാതെയോടിപ്പോയാനവൾ 32
വാർത്ത കേപ്പായോടും യോഹന്നാനോടും
കീർത്തിച്ചപ്പോളായവരും വന്നുടൻ 33
കേപ്പാ കല്ലുഴിപുക്കു സൂക്ഷിച്ചു
അപ്പോളുയിർത്തുവെന്നു വിശ്വാസമായ് 34
മഗ്ദലെനത്തായുന്നിൻ പിരിയാതെ
പാർത്തു കല്ലുഴി നോക്കിക്കരഞ്ഞവൾ 35
വെള്ളയുള്ള കുപ്പായധാരികളായ്
ബാല്യരിരുവരിരിക്കുന്നതു കണ്ടുടൻ 36
അവർ ചോദി"ച്ചെന്തേ കരയുന്നു നീ?"
അവരോടുരചെയ്തു പുണ്യവതി:– 37
എന്റെ നാഥനെയെവിടെക്കൊണ്ടുപോയ്
തന്റെ ദേഹം വെച്ചെന്നതറിഞ്ഞില്ല 38
പിന്തിരിഞ്ഞുടൻ നോക്കിയൊരുത്തനെ
കണ്ടു തോട്ടം നോക്കുന്നവനെന്നപോൽ 39
അയ്യാൾ ചൊല്ലി"സ്ത്രീയെന്തു കരയുന്നു
നീയാരെത്തിരയുന്നതു ചൊല്ലുക" 40
അവളന്നേരം "നീയെടുത്തെങ്കിലോ
എവിടെവെച്ചീശോദേഹം ചൊല്ലുക 41
നാഥന്റെ ദേഹം ഞാനെടുക്കുന്നുണ്ട്"
നാഥനപ്പോളവളോടരുൾചെയ്തു:– 42
"മറിയ"മെന്നു കേട്ടവൾ നാഥനെ
അറിഞ്ഞു "ഗുരുവെ"യെന്നണത്തിച്ച 43
"പിതാവിനുടെ സമീപെ പോയില്ല
അതുകൊണ്ടെന്നെത്തൊടല്ലെ ഇക്കാലം 44

എന്റെ ശിഷ്യരോടിതറിയിക്ക നീ
നിങ്ങൾക്കു മിനിക്കുള്ള നാഥനാം 45
തമ്പുരാൻ പക്കൽപോകുന്നു ഞാനിതാ"
ഇപ്രകാരമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ 46
മഗ്ദലൈനായിതൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചു
അതു നേരെന്നോർത്തില്ല ശിഷ്യർ 47
പല നാരികൾ പോയവിടെപ്പിന്നെ
മാലാകാരെക്കണ്ടു കല്ക്കുഴിയതിൽ 48
ഉൾക്കനിവോടവർ നിന്നു പേടിയാൽ
അക്കാലം ദിവ്യൻ ചൊല്ലിയവരോടു 49
"ഇങ്ങിവിടത്തിലീശോയെക്കാൺമാനായി
നിങ്ങൾ വന്നതു കാര്യമറിഞ്ഞു ഞാൻ; 50
നിങ്ങൾ പേടിച്ചിടേണ്ട മാലാഖാ ഞാൻ
നിങ്ങടെ മനോശ്രമായതുപോലെ 51
ഉയിർത്തി വന്നിങ്ങു നോക്കിക്കാൺമിൻ,
അദ്ദേഹമീസ്ഥലത്തില്ല, ജീവിച്ചു 52
ഗ്ലീലായിൽ നിങ്ങളെല്ലാരെക്കണ്ടിടും
ചെല്ലുവിൻ നിങ്ങൾ സത്യമറിഞ്ഞീടാം" 53
അക്കാലമവിടെന്നു നാരിമാർ
പോകുന്നവഴി കണ്ടു മിശിഹായെ 54
സത്യമായതൽ കേട്ടറിഞ്ഞാരവർ
ആ സ്ത്രീകൾ തൃക്കാൽ നമസ്കരിച്ചുടൻ 55
അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു "ഗ്ലീലായിൽ
ചെന്നറിയിപ്പിനെന്റെ ശിഷ്യരോടും 56
അവിടെയെന്നെക്കണ്ടിടും നിർണ്ണയം"
അവരായതു ചെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ– 57
"ഭ്രാന്തു ചൊന്നിവരെന്നു ശിഷ്യർ ചൊല്ലി
മാനസത്തിലും വിശ്വാസം പുക്കില്ല" 58
അന്നു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
ചെന്നുകൊള്ളുവാനെമ്മാവോസ്കോട്ടയ്ക്കൽ 59
പോകുന്നേരം മിശിഹാതാൻ വന്നവർ
ഒരുമിക്കങ്ങളിലെത്തി വഴിയതിൽ 60

അന്നേരം മിശിഹാ വഴിപോക്കനായ്
ചെന്നവരോടുകൂടെ നടന്നു താൻ 61
ചോദിച്ചു—"നിങ്ങളെന്തു പറയുന്നു
ഖേദവും നിങ്ങൾക്കെന്തെന്നു ചൊല്ലുവിൻ 62
എന്നു നാഥനരുളിയനന്തരം
ചൊന്നു— "താനറിഞ്ഞില്ലയോ വാർത്തകൾ 63
ഈശോയെന്നൊരാൾ നസറായക്കാരൻ,
ആശ്ചര്യവാക്കു സുവൃത്തിയുള്ളവൻ 64
കൈപ്പുണ്യജനം തൂക്കി കുരിശതിൽ
മിശിഹായിവനാണെന്നു നാം പാർത്തിതു 65
താനീലോകരെ രക്ഷിക്കുമെന്നൊരു
മാനസാഗ്രഹം പൂക്ക വഴിപോലെ 66
മൂന്നാംനാളിൽ മരിച്ചാലുയിർക്കും താൻ
എന്നുള്ളാൾ പറഞ്ഞതായും കണ്ടില്ല. 67
കാലത്തു ചില നാരികൾ ചെന്നവർ
മാലാഖമാരെ കണ്ടവരെന്നതും 68
അങ്ങു നാഥനായിത്തന്നെ കണ്ടെന്നും
ഞങ്ങൾക്കായതിനാൽ പല ചിന്തയായ് 69
എന്നവരുണർത്തിച്ചതിനന്തരം
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു:– 70
"ഇന്നു നിങ്ങൾ പകച്ചതെന്തിങ്ങിനെ
മന്ദമാനസമുള്ള മൂഢന്മാരെ 71
മുമ്പിൽ നിവ്യന്മാർ ചൊന്നതു ചിന്തിപ്പിൻ
ഇമ്പമുണ്ടോ വരത്തിയെഴ്വാളതിൽ 72
ഇങ്ങിനെയീശോ പാടുപെടുമെന്നും,
അങ്ങയാളതെല്ലാം ക്ഷമിക്കുമെന്നും, 73
സത്യംമുമ്പറിവാളരെഴുതിയ
ശാസ്ത്രത്തിൻ സിദ്ധമില്ലയൊ നിങ്ങൾക്ക് 74
ശാസ്ത്രത്തിന്നകൈ പൊരുൾ തിരിച്ചു താൻ
സത്യമങ്ങു ബോധിപ്പിച്ചുപ്രോചിതം 75
പകലസ്തമിച്ചീടുന്ന കാലത്തിൽ
അക്കാലം പിരിഞ്ഞീടുവാൻ ഭാവിച്ചു 76

അവരതു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു താൻ
ദിവസംപോയി രാത്രിയുമായല്ലൊ 77
പാർത്തുകൊള്ളുക കർത്താവെയെന്നവർ,
ആർത്തിപൂണ്ടാരെന്നറിയാതെ ചൊന്നിതു 78
അപ്പോളീശോതാൻ പാർത്തു പിന്നതിൽ
അപ്പം വാഴ്ത്തിയവർക്കു കൊടുത്തു താൻ 79
മിശിഹായെയറിഞ്ഞു ശിഷ്യരാരും
ഈശോ താനപ്പോൾ മാഞ്ഞു മിന്നൽപോലെ 80
അവിടെന്നവരോടിയുടൻ ചെന്ന്
അവസ്ഥ ശിഷ്യരോടറിയിച്ചപ്പോൾ 81
ഇങ്ങിനെയവർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
ഞങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചെന്നിവരോടവർ 82
കർത്താവുയിർത്തു, ശെമോൻ കേപ്പായിക്ക്
പ്രത്യക്ഷനായെന്നവർ പറഞ്ഞാറെ 83
ഇതു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കവെയീശൊ
പ്രത്യക്ഷനായി വാതിൽ തുറക്കാതെ 84
അടച്ച വീട്ടിന്നുള്ളിൽ ശിഷ്യരുടെ
നടുവിൽ ചെന്നുനിന്ന മ്ശിഹാ താൻ 85
സ്വസ്ഥം ചൊല്ലി ശിഷ്യർക്ക് ഗുരുത്തമൻ
“ചിത്തഭീതി നീക്കിടുവിൻ, ഞാൻതന്നെ 86
കയ്യും, കാലും, ശരീരവും, നോക്കുവിൻ
അന്നതിനാലും വിശ്വാസം പുക്കില്ല 87
അന്നേരമീശോ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു,
അന്ന തേൻകൂടും മീൻനുറുക്കുമീശോ 88
തിന്നു ശിഷ്യർക്കു വരുത്തി വിശ്വാസം
പിന്നെ ദൈവവാക്കിന്നുടെ സത്യവും 89
കാട്ടി വിശ്വാസമാക്കിയവർകളെ
കേട്ടു കണ്ടവർ സമ്മതിച്ചാരതാൽ 90
തോമ്മായന്നവിടില്ലാഞ്ഞ കാരണം
തന്മനസ്സിങ്കൽ സംശയം തീർന്നില്ല, 91
ഇതു ശിഷ്യരു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ
അതിനുത്തരം ചൊല്ലിയവരോട്”– 92

"എന്റെ നാഥനെ ഞാൻതന്നെ കാണേണം
തന്റെ മെയ്യാവിലാവിൻ മുറിവതിൽ 93
എന്റെ കൈവിരൽ തൊട്ടൊഴിഞ്ഞെന്നിയെ
എന്റെ സംശയം തീരുകയില്ലഹോ" 94
എന്ന തോമാ പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞാറെ
പിന്നെയെട്ടാം നാൾ ചെന്ന ഞായർവാരെ 95
വീട്ടകത്തു ശിഷ്യജനമെല്ലാവരും
പൂട്ടി വാതില്ക്കകത്തിരിക്കുന്നപ്പോൾ 96
അവരിലുള്ളിലെഴുന്നള്ളി തമ്പുരാൻ
പ്രത്യക്ഷനായരുൾചെയ്തു സത്വരം 97
"തോമ്മാ! വാ! നീ മുറിവതിൽ തൊട്ടുകൊൾ
നിന്മനസ്സിലെ സംശയം തീർക്കെടൊ" 98
ചെന്നു കൈവിരലാൽതൊട്ടു മുറിവതിൽ
തീർന്നു സംശയം വിശ്വസിച്ചാനവൻ 99
തന്റാത്മാവാൽ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചുടൻ
"എന്റെ നാഥനും, തമ്പുരാനും, നീയെ!" 100
എന്ന തോമാ പറഞ്ഞപ്പോൾ നായകൻ:–
"ഇന്നു നീയെന്നെ കണ്ടു വിശ്വാസമായ്" 101
എന്നെക്കാണാതെ കേട്ടുള്ളഴിവോരെ
എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ" 102
മീൻപിടിപ്പാനായകാലം ശിഷ്യരിൽ
കേപ്പാ, യോഹന്നാൻ പോയി കടലതിൽ 103
ആ രാത്രിയൊരു മീനും ലഭിച്ചില്ല
നേരവും വെളുത്തിടുന്ന കാലത്തു 104
കടൽതൻകരെ നിന്നു മിശിഹാ താൻ
കൂട്ടുവാൻ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ 105
അളവറിയാതെയില്ലെന്നു ചൊന്നവർ
വളരെ വേലചെയ്തു ലഭിച്ചില്ല 106
അവരിങ്ങനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അവരോടരുൾചെയ്തു മിശിഹാ താൻ:– 107
"തോണിക്കു വലഭാഗത്തു വീശുവിൻ
കാണും മത്സ്യങ്ങൾ കിട്ടു"മെന്നിങ്ങനെ 108

കല്പന കേട്ടു വീശി വലയിലാ-
നല്പം മീനം നിറഞ്ഞതാനന്തരം 109
അദ്ഭുതമായവ ചൊല്ലുവാൻ ബന്ധമായ്
കേപ്പാ നാഥനീയാളെന്നറിഞ്ഞുടൻ 110
ചാടി തോണിയിൽനിന്നു കടലതിൽ
ഉടൻ നീന്തിയണഞ്ഞു കരക്കപ്പോൾ 111
കരക്കെല്ലാരും വന്നണഞ്ഞക്ഷണം
ആരെന്നെല്ലാരും ചിന്തിച്ചു മാനസേ 112
അന്നേരമപ്പം തീക്കനൽ മീനുമായ്
വന്ന ശിഷ്യർ ഭക്ഷിച്ചനന്തരം 113
മീനുമപ്പവും പകുത്തു തിന്നാനായ്
താനവർക്കു കൊടുത്തു കരുണയാൽ 114
ഭക്തപ്രിയൻ പരൻ കരുണാകരൻ
ഭക്തവാത്സല്യമിങ്ങനെ കാട്ടിനാൻ 115
തിൻകഴിഞ്ഞു കേപ്പായോട് ചോദിച്ചു:–
“കേൾക്ക കേപ്പാ! നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നോ” 116
“കർത്താവെയതു നീയറിയുന്നല്ലോ”
ഉത്തരമതുകേട്ടു മ്ശിഹാ താൻ 117
“എന്റെ ആടുകൾ മേയ്ക്ക നീയെന്നവൻ”
പിന്നെയുമതു ചോദിച്ചു കേട്ടിതു 118
മൂന്നാമതും ചോദിച്ചു കാരണം
മനസ്സംഭ്രമത്തോടുണർത്തിച്ചപ്പോൾ:– 119
“നിന്റെ കണ്ണിനു രഹസ്യമില്ലല്ലോ?
നിന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ. 120
അന്നേരമീശോ “കേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾ
എന്റെയാടുകൾ മേയ്ക്ക വഴിപോലെ 121
ബാല്യമുള്ളപ്പോൾ പോം നിന്മനസ്സുപോൽ
കാലം വന്നീടുമന്നു മറ്റൊരുത്തൻ 122
നിന്നെക്കെട്ടീടും നീട്ടും നീ കൈകളും
എന്നെയോർത്തു ക്ഷമിക്കും നീയാകയും 123
മുമ്പേ ചൊടിക്കുമെന്നരുൾചെയ്തപ്പോൾ
ഇപ്പോൾ തന്നെപ്രതി മരിക്കുമെന്നും 124

ഈശോവല്ലഭനരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ
ശെമോനൊട്ടത്തിപ്പിഴച്ച കേപ്പാ താൻ 125
"ഇവൻ യോഹന്നാനെന്തെന്നൊ" എന്നപ്പോൾ
"ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കെ"ന്നിങ്ങനെ 126
നിനക്കെന്തിനാലെന്നരുൾചെയ്തു
അവനിതു ചൊല്ലിച്ചതു കേട്ടവൻ 127
എന്നതുകൊണ്ടിരിക്കും മരിക്കാതെ
എന്നൊരു ബോധം ശിഷ്യർക്കു തോന്നിപ്പോയ് 128
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്തില്ലതാനും
ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കെന്നേയുള്ളൂ. 129

പതിമൂന്നാം പാദം സമാപ്തം.



പതിന്നാലാം പാദം

കർത്താവു തന്റെ മരണാനന്തരം ശിഷ്യർക്കു ഒക്കെ കാണപ്പെട്ട തന്റെ മോക്ഷാരോഹണവും റൂഹാദ്ക്കുദശായെ യാത്രയാക്കുന്ന വിവരവും, ശിഷ്യർക്കു വരുന്ന സങ്കടങ്ങളിൽ അവരെ സഹായിക്കേണമെന്നും മറ്റും അരുളിച്ചെയ്തതും, അവരുടെ മുമ്പാകെ കർത്താവു മോക്ഷത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയതും, പന്തക്കുസ്താനാൾ റൂഹാദ്ക്കുദശാ ഇറങ്ങിയതും, തന്റെ ശിഷ്യരിൽ റൂഹാദ്ക്കുദശായുടെ തെളിവു പ്രകാശിച്ചതും, ശ്ലീഹന്മാർ പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നതിനെ കേട്ട് എല്ലാ ജനങ്ങളും അത്ഭുതപ്പെട്ടതും, കേപ്പാ പ്രസംഗിച്ചതിന്മേൽ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞ് അനുഗ്രഹപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവരിൽ മൂവായിരം ജനങ്ങൾ സത്യത്തെ അനുസരിച്ച മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടതും, ശ്ലീഹന്മാർ സത്യവേദം അറിയിപ്പാനായി എല്ലാദിക്കിലേക്ക തിരിഞ്ഞതും.

"ഇനി വാസമിനിക്കില്ല ഭൂമിയിൽ
എന്നമ്മയോടും ശിഷ്യജനത്തോടും 1
എൻപിതാവെന്നെ പാർത്തുവിളിക്കുന്നു
ഞാൻ പോവാൻ വട്ടംകൂട്ടുന്നു കന്യകേ! 2
ഞാൻ പോയാലുമമ്മേ! നിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ
മാനസത്തിലും പാർക്കുന്നല്ലോ സദാ 3
സൂര്യൻ കണ്ണാടിയിലെന്നതുപോലെ
ആര്യൻ നിന്റെയാത്മാവിൽ വിളങ്ങുന്നു 4
എന്നാകിലമ്മേ നിനക്കു വാഴ്വിക്കിലോ,
ഞാൻ സമീപത്തുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും 5
സർവ്വ മംഗലപ്രാപ്തിക്ക് കാലമായ്
സർവ്വ സ്വർലോകരൊന്നായിക്കണ്ടിതു" 6
സ്വർലോകം പ്രതി പുറപ്പെടുന്ന ഞാൻ
ആ ലോകർക്കിന്നൊരാശ്രയിക്കുന്നിത് 7
നിന്നെക്കൂടവേ കൊണ്ടുപോയിടുവാൻ
ഇന്ന ബാവാടെ കല്പനയില്ലല്ലോ 8
സന്നിധി നിനക്കിന്നിയും കൂടുവാൻ
നിർവൃത്തി ഫലമിതല്ലോ കന്യകേ! 9
ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളിൽ
സംഗതിയതിനെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ 10
ഭാഗ്യലോകേ സുഖമേമേയുള്ള
ഭാഗ്യകാരണമായവയെല്ലാ നേടുക 11
ഈ ലോകത്തിലെയതിനുള്ളതൊന്നും
ആലോകത്തിലാനന്ദിച്ചുവാഴുവാൻ 12
ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരൊന്നിച്ചു വാഴുമ്പോൾ
മന്ദം ഭൂമിയിൽ കൃഷിയുണ്ടായ് വരും 13
മാതാപിതാക്കളൊന്നിച്ചു വാഴിയാൽ
പുത്രന്മാർക്കപ്പോളുള്ളതു തങ്കപ്പുള്ള! 14
ഞാൻ ഫലവൃക്ഷം നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു,
നിന്റെ മനസ്സാകും പുരത്തിലും 15
എന്തുവേണ്ടുവതൊക്കെയും ചെയ്ക നീ?
അതുപോലെ ഞാൻ കല്പിപ്പാൻ സർവ്വരും, 16

പോയാൽ ഞാൻ പിന്നെ വരാതെയെന്നല്ലൻ
അല്ലാൽ നിന്നോടുമൊക്കെ വേർപിരിക്കണം 17
നിന്നിൽ വാസമുള്ളോർക്കറിഞ്ഞുമൊത്തം
തൻതിരുമനസ്സുവിധമായത് 18
അപരിച്ഛേദ്യമുള്ളവനോടെ ഞാൻ
സമ്പൂർണ്ണം നിനക്കുള്ളത് ചെയ്തീടും 19
നിന്നെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോവതിന്നു ഞാൻ
പിന്നെയും വരുമെന്നറിഞ്ഞാലും 20
എന്റെ സ്ലീഹാക്കളെന്റെ ശിഷ്യന്മാരും
എനിക്കുള്ളവരെന്നറിവല്ലോ 21
അവർക്കുണ്ണം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കേണം
ഞാൻ വൃഥാ നിന്നോടെന്തു പറയുന്നു? 22
ഞാൻ ചൊല്ലാത്തതാലും നീയതു ചൊല്ലീടും
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും 23
എന്നാൽ ചെയ്യുമല്ലോ പിതാവിതിനെന്നെ
നിന്നോടു കല്പിച്ചെന്നറിഞ്ഞാലും 24
നിന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ തീർന്ന് മമ സുഖ
ജനനിയേ! വാഴ്കേണം ഭൂമിയിൽ 25
എനിക്കെപ്പോലെയെന്നുമേ നീ
സന്തോഷം വാഴ്ക എൻപ്രിയ കന്യകേ! 26
“പുത്രാ! പോക നീ” എന്ന നാരീമണി
‘യാത്രി നിനക്കു യോഗ്യമാകെല്ലാ 27
ആകാശത്തിലെ സ്വർഗ്ഗവാസികൾ
ഉൾക്കൃഷ്ട ജയവന്ദനം ചൊല്ലുന്ന 28
സ്രാപ്പേയാദി മാലാഖമാർ ഘോഷമായ്
സ്വപുത്രനിന്നനുഗ്രഹിച്ചീടുന്ന 29
പോക ത്രിലോകനാഥനും വാണീടുക
സർവ്വലോകേശനിന്നുമതി 30
എന്റെ കാര്യം നിനക്കറിഞ്ഞിടുംപോലെ
എന്നെന്നു നീ കല്പിക്കുമ്പോൾ സമ്മാ 31
നിന്റെ ദാസി ഞാനെന്നോരനുഗ്രഹം
നിനക്കുള്ളതെനിക്കുമതി–മതി. 32

നീപോയാൽ, മമ പ്രാണൈകനായക
നിൻപരിശ്രമം മറന്നുപോകല്ലേ 33
നിൻഘോര വിലയാലെ നീ കൊണ്ടു"
നിൻകാരുണ്യത്താൽ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക 34
ബലഹീനജനമെന്നറിയല്ലോ
ബാലരെപ്പോലെ താങ്ങി നടത്തുക 35
കണ്ണയയ്ക്കുമ്പോൾ വീണിടും ബാലർ
നായകാ! നീയറിഞ്ഞതല്ലയോ? 36
നീ തുടങ്ങിയ വൃത്തി തികയ്ക്കുവോ
സന്തതമവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കട്ടെ" 37
ഇത്തരമീയാചനയെയുമപ്പോൾ
തൻ്റെകാൽ മുത്തിത്തഴുകി പുത്രനെ 38
സന്തോഷത്തിൻ്റെ മഴയും കണ്ണിനാൽ
വീഴ്ത്തി മ്ശിഹാതാനമെഴുന്നള്ളി 39
പിന്നെയുമീശോ ഭൂമിരക്ഷാകരൻ
ഉടനെ ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്തു. 40
"എൻ്റെ പുത്രരെ! ഭയശങ്കയെന്യേ
നിങ്ങൾ പാർക്കേണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു 41
പിതാവൊത്തപോലെയവിടെ റൂഹാടെ
ശക്തി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്നിട്ടു 42
ഞാൻ പിതാവിൻ്റെ പക്കൽ പോകുന്നിതു"
എന്നരുൾചെയ്തനേരത്തു ശിഷ്യരും:– 43
"അന്നേരം യൂദന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ
നന്നാക്കുന്നതെപ്പോളെ"ന്നു ചോദിച്ചു 44
"അവരോടിപ്പോളതറിഞ്ഞിടുവാൻ
ആവശ്യമില്ല നിങ്ങൾക്കടുത്തില്ല 45
താതൻ കല്പിക്കുംപോൽ കാലം സർവ്വവും
അതറിഞ്ഞിട്ടു കാര്യം നിങ്ങൾക്കെന്തു? 46
റൂഹാദക്കുദശായിറങ്ങുന്നേരം
സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും, ശക്തിയും 47
എനിക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകണം
എൻ്റെ ബോധവും നീളെ നടത്തണം. 48

വിശ്വസിച്ചവർ രക്ഷ ലഭിച്ചീടും,
വിശ്വസിക്കാത്തോർക്കൊക്കെ ശിക്ഷയും 49
വൻപതകളെയും രാജാക്കൾ തങ്ങളെ
മുമ്പിലും കൊണ്ടുപോയിടും നിങ്ങളെ 50
നിങ്ങളെ ശാസിക്കും ഭയം നീക്കുവിൻ
നിങ്ങടെ ദേഹത്തോടെയാവുള്ളൂ 51
നിങ്ങളെ ആത്മാവോടാവതില്ലല്ലോ
നിങ്ങളിൽ റൂഹാ പറഞ്ഞിടും തദാ 52
വേദനേരിന്ന പ്രത്യക്ഷം കാട്ടുവാൻ
ഞാൻ ദാനംചെയ്യാൻ നിങ്ങളാൽ പ്രാർത്ഥിതം 53
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നതെല്ലാം തോന്നിപ്പാൻ
നിങ്ങളിന്ന പറയുന്നോരല്ലഹോ 54
ദുഃഖങ്ങളൊക്കെയും സഹിച്ചീടുവിൻ
സമ്മാനം പിന്നെ കല്പിച്ചു നൽകുവാൻ 55
ഇപ്രകാരം മിശിഹാ അരുൾചെയ്തു
തൻപ്രതാപയാത്രയ്ക്കു സമയമായ് 56
സ്വയിത്തന്ന ഒലിവിലെഴുന്നള്ളി,
മാതാവിനോടെ ശിഷ്യരും വിശിച്ചു 57
പർവ്വതാഗ്രേ താൻ പ്രാപിച്ചനന്തരം
അവിടെനിന്ന യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ 58
തൃക്കൈയ്യുംപൊക്കിയാശീർവ്വാദം ചെയ്തു
തൃക്കൺപാർക്കയും മാതൃശിഷ്യരേയും 59
ത്രിലോകം വിളങ്ങുന്ന പ്രഭാവത്താൽ
ത്രിലോകപ്രസിദ്ധമീ രക്ഷാകരൻ 60
മന്ദസ്മിതം ദയാമോദത്തോടു താൻ
മന്ദംമന്ദം പൊങ്ങി തന്റെ ശക്തിയാൽ 61
തൻശിഷ്യർക്ക് കണ്ണെത്തുവോളമിവ
മന്നതിങ്കൽനിന്നനന്തരം 62
തേർപോലെ മേഘമെടുത്തുപൊക്കിച്ചു
താൻ പിന്നെ ദ്രുതം സ്വദേശം പ്രാപിച്ചു 63
സ്വർഗ്ഗേശൻ സിംഹാസനാപൃക്തദേശം
സർവ്വമംഗളമോക്ഷമനവധി 64

വെളുത്തുള്ള കുപ്പായത്താലന്നേരം
ആളുകൾ രണ്ടിറങ്ങിപ്പറഞ്ഞിതു്:— 65
ഗ്ലീലാക്കാരെ! നിങ്ങളെന്തിങ്ങനെ
മേല്പോട്ടുനോക്കി നില്ക്കുന്നു മക്കളേ 66
സ്വർല്ലോകത്തിലെഴുന്നള്ളി നായകൻ
വരും പിന്നെയുമെന്നറിഞ്ഞാലും 67
സ്വർല്ലോകത്തിലെ സജ്ജനഘോഷവും
നരവർഗ്ഗത്തിന്നുപകാരവും 68
വാക്കിനാൽ വിഷയമല്ല നിർണ്ണയം
സകലേശനാം പിതാവും നൽകിനാൻ, 69
ഇത്ര കേവലം പറയാം ശേഷവും
ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിപ്പാനവകാശം 70
ഏറെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാകിലും
ഏറെ ചിന്തിച്ചാൽ ശേഷിക്കും പിന്നെയും 71
സർവ്വേശനാം കൊടുത്തതു കേൾക്കുമ്പോൾ
ദേവപുത്രനിതുമെന്നതികിലും 72
സ്വഭാവത്താലതുണ്ടായി സന്തതം,
പ്രീതനാം നിനക്കും സ്വഭാവ്യമുള്ളതും 73
താൻ മോക്ഷസമ്പാദ്യത്തിന്നതു്,
തമ്പുരാൻ കൊടുത്തെന്നറിവാനത്രേ 74
ദക്ഷിണമായ ബോധകം താനതു
രക്ഷകനിരിക്കുന്ന ചൊന്നതു് 75
അവിടെനിന്നു പത്താംനാൾ പുലർകാലെ
സുവിശേഷികൾ ശ്ലീഹാജനങ്ങളും 76
കൂടിയെല്ലാവരും പാർക്കുന്ന ശാലയിൽ
കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വരവിതെന്നപോൽ 77
സ്വരംകേൾക്കയായി വീടുനിറച്ചിതു്
തീരൂപത്തിലും നാവുകൾ കാണായി 78
ശീതളംപോക്കും നല്ലനിറമാണ
ചേതസിദയവോടു ശോഭിക്കുന്ന 79
പാവനം വരുത്തീടുമക്കാരണം
പാവകരൂപത്തിങ്കലിറങ്ങിനാൻ 80

ഓരോരൊ ജനൻമേലിതന്ന കൃപയാൽ
സർവ്വജനവും നിറഞ്ഞു റൂഹായാൽ 81
ബാവാ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചനന്തരം
ദേവജൻ രക്ഷിച്ചു റൂഹായെ നൽകി 82
ഇന്നു റൂഹായിറങ്ങിയ കാരണം
സർവ്വലോകരുമാനന്ദിച്ചീടുവിൻ 83
തിന്മനീക്കാനും നന്മനിറപ്പാനും
നിഷ്കളമനസ്സവർക്കുണ്ടാവാനും 84
പേടിപോക്കുവാൻ കേടുകൾ തീർപ്പാനും
നാടെല്ലാം ഭയം നീക്കി നടപ്പാനും, 85
ഇപ്പോൾ റൂഹാദക്കുദശാതമ്പുരാൻ
കല്പനമാനസത്തിങ്കൽ വാസമായ്* 86
മുമ്പിൽ മ്ശിഹാ ചൊന്നപോൽ വന്നിതു*
തമ്പുരാൻ പുത്രനായി കല്പിച്ചതു് 87
സ്വാമിതന്നുടെ മോറഗുണവഴി
ഭൂമിയിൽ നീളെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ 88
മെയ്യും ക്ഷയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകേണം
തൻമൂലം തീനാവായിട്ടിറങ്ങി താൻ 89
അങ്ങുന്നുള്ളിൽ തോന്നിച്ചതപ്പൊതൈ
അന്നെല്ലാവരും ചൊല്ലിമടിയാതെ 90
മുമ്പിൽ സ്ത്രീയുടെ വാക്കിനാൽ പേടിച്ച
കേപ്പാ താനപ്പോൾ സംഭ്രമം നീക്കിനാൻ 91
വമ്പരാമവരെ സമക്ഷത്തിങ്കലും
തമ്പുരാൻ മിശിഹായെയറിയിച്ചു 92
പലഭാഷകളിവർ പഠിക്കാതെ
നല്ലപോലെ പറയുന്നതത്ഭുതം! 93
മാനുഷർക്കറിയാത്ത പ്രവൃത്തികൾ
അനേകവിധം ചെയ്തുമാകയും 64
ആശ്ചര്യംകണ്ടു നേരിനെ ബോധിച്ചു
മിശിഹായെ വിശ്വസിച്ചു തേറിനാർ 95
ചിലർ ചൊല്ലുന്നു പാനമത്താലിവർ
വിലസിച്ചു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 96

ശെമോൻ കേപ്പായന്നേരമുരചെയ്തു:—
"ഇജ്ജനങ്ങളിലെന്തിതു തോന്നുവാൻ 97
പാനത്താൽ പല ഭാഷപറയുമോ?
മുമ്പിലാരിതു കണ്ടതും കേട്ടതും; 98
അതല്ല, ദിനമിപ്പോളുദിച്ചതു്
മത്തന്മാരുടെ സംസാരമല്ലിതു 99
നിങ്ങൾ കൊല്ലിച്ച മിശിഹാ തമ്പുരാൻ
തന്റെ റൂഹായെ ഇപ്പോളിറക്കി താൻ 100
നിവ്യന്മാരിതു മുമ്പിലറിയിച്ചു;
അവർകളുടെ വാചകം നോക്കുവിൻ; 101
ഇപ്പോൾ വന്നിപ്പോൾ വിസ്മയം കാട്ടുന്ന
പ്രിയത്തോടു മിശിഹായെത്തേറുവിൻ 102
കണ്ടുതന്നു കനിഞ്ഞീടുവാൻ കാലമായ്
ചെയ്യുതമിപ്പോഴുപ്പുകളേലുവിൻ 103
കാരുണ്യത്തിന്റെ കാലമിപ്പോളുണ്ട്
നിരുപകാരമതു കളയല്ലേ" 104
ഇതു കേട്ടിട്ടു മൂവായിരം ജനം
സത്യവേദവും ബോധിച്ചു സത്വരം 105
ശ്ലീഹന്മാർ സത്യവേദം നടത്തുവാൻ
മഹിയേറവും നടന്നു പലവഴി. 106

പതിന്നാലാംപാഠം സമാപ്തം.

ദേവമാതാവിൻ വ്യാകുലപ്രബന്ധം

അനന്തമഹിമാവം ഉണ്ണസർവ്വേശം
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതിമാർഗ്ഗമായതാൽ 1
പിറന്ന ദീനധരയിൽ നടന്ന
നടത്തിലേശം ദുരിതങ്കളഞ്ഞു. 2
മുപ്പത്തിമൂന്ന വരിഷം കഴിഞ്ഞതി–
ട്ടിലോകരക്ഷോത്തരവും കഴിച്ചു 3
കുരിശിലേറി തന്ദുഃഖമേറ്റം
സ്വതീർത്ഥിവഴിനം ബദ്ധസങ്കടത്താൽ 4
ഈ ദുഃഖമെല്ലാം മനസ്സാ സഹിച്ചു
സ്വപ്രാണയാത്രാ സമയം ഭവിച്ചു 5
കുരിശടുക്കത്തനയാന്തികത്തിൽ
ദുഃഖാബ്ധിയിൽ താണമ്മപ്രവിശിച്ചു 6
കോപിച്ചുകാറ്റോളവുമേറി കപ്പൽ
പറന്നപോലെ കടലിൽ കളിക്കും 7
താഴ്ത്തും തിരപൊങ്ങുമെന്നും ക്ഷണേന
പായുംപറിക്കും മരവും തകർക്കും 8
അപ്പോലെയുമായതു കാലമായി
ഉള്ളിൽ ധരിച്ചോരുവിശ്വാസമായി 9
പകൽ മറിച്ചിട്ടി വർഷമോടും
സമന്തമാ പത്തിളു കണ്ണുനീര്. 10
ശോകമേറ്റും ജഗദ്മേഖ–
പാശാല്പതാ കൺപ്രഭയൊക്കെമൂടി 11
മിന്നൽപിണർപോലൊരുനേരമമ്മ
സ്വപുത്രനെനോക്കി വിഷാദമോടും 12
അകാര്യയാലും സന്ദേഹാവിരിക്കാൽ
ഒഴുക്കകൊണ്ടാക്രമമെന്നപോലെ 13
ദുഃഖത്ദുഃഖം ഉള്ളപാകമിട്ടി
ജീവൻനില ചഞ്ചലതാം ധരിച്ചു 14

എന്നാല്പിതാവൊക്കെയോ നിസ്സ്വീകാരം
കല്പിച്ചതെന്നെന്നുമോർത്തനേരം 15
സമുദ്രമദ്ധ്യേ മലയെന്നപോലെ
ഉറച്ചുനിന്ന സമാധാനവിത്താമേ 16
നിത്യപ്രണാമാഗനിയതം ഭവിച്ച
തിരിച്ചുതച്ചിത്തഗതം സമസ്തം 17
മിണ്ടാതെസാരം സ്വരസപ്രകാരം
കേൾപ്പിച്ചു ദുഃഖം സുതദുഃഖമൂലം 18
എന്നാത്മനാഥാ! പ്രിയമേകമെന്തേ
സുഖപ്രദേശാൽ പരദേശിയായി! 19
സൽപുത്ര! നീ ഹിംസകരുമിപ്പോഴ്
ദയാവിഹീനം ശ്രമനീതനായി! 20
ലോകാന്തമിച്ഛിച്ചു പിതാമഹന്മാർ
സർവ്വേശ നിന്റെ വരവാഗ്രഹിച്ചു 21
തത്സന്തതിക്കും തവ വൈരമായി
അതിക്രമിച്ചു പ്രതിഘാതകന്മാർ 22
സദ്ഗുണപൂർണ്ണം കരുണാപ്രകാശം
അത്ഭുതപൂർണ്ണം കരുണാതിരേകം 23
അനുഗ്രഹം രശ്മികളേറെ വീശി
അന്ധതമസ്സാഗരവും ചമച്ചു 24
കഴിഞ്ഞകാലത്തിലത്ഭുതമായ
നിന്റെ ദയയീസമയം വിളങ്ങി 25
നിനക്കു പുത്ര! പ്രതിയോഗി ഭാഗ്യാൽ
പ്രിയാവകാശം പ്രിയനാശമാക്കി 26
ബഹുല്പ്രമാണികളും കഴിഞ്ഞു
അന്ധത്തിനാരും വരമെന്നുമില്ല 27
പോരായ്കതെല്ലാം തവ വൈരിമോഹം
നിൻചോരയാൽ തീർപ്പതിനുള്ളുറച്ചു 28
നിന്നെയുമെന്നാത്മജ! നീ കൊടുത്തു
ബഹുല്പ്രമന്മാരിലതുല്യനീശോ 29
ആ! ചെയ്യതിനാത്തരമെന്തു പിന്നെ
കൈക്കണ്ടുമല്ലോ ഹൃദയം ഇളച്ചു. 30

മഹാശ്രമത്താൽ കൃഷിചെയ്യുവരു;
വിത്തിൻവിശേഷം ഉവിനിവിതച്ചു 31
വിനഷ്ടബീജാൽ ഫലിതം രസോനം
ദൃഢമുള്ളം ചരണത്തിലൊരു 32
നിന്റെ നിലം വാഴ്‌വതിനാൽവരത്തി
കൊടുത്തുവെച്ചും നിലവും പ്രഭുത്വം 33
അതിൻഫലം സർവ്വമവർക്കുമാണം
ചെയ്തു പ്രിയാനന്ദനം ഭവിച്ചു 34
ആ സ്വാമിയെ കത്തികളഞ്ഞു നീചർ
അന്നായവർ കാര്യപരച്ചതിക്കു 35
മുതൽ പഠിച്ചു പ്രത്യാഹിനസമയത്തും
വിശിഷ്ടരാജ്യം പരാധീനമാകി 36
നി ശിക്ഷകൻ ശാസ്ത്രരഹസ്യമാകെ
ലോകം പഠിപ്പിച്ചിതല്ലും കളഞ്ഞു 37
ശിഷ്യർ പ്രശസ്തമെടുത്തു ശത്രു
ഭാവം ധരിച്ചുവർ ഗുരുവാശ്രമത്തിൽ 38
നളച്ചിണ്ണ കീഴ്ന്നവചസ്സുകെട്ടു്
വാളും കയറി ബദ്ധബന്ധമാകി 39
തമഞ്ജലി ശ്രേഷ്ഠകപോലമാഗേ
അടിപ്രദാനം സ്തുതിഭാഷണങ്ങൾ 40
തപസ്വിശ്രേഷ്ഠൻ തപസാ ഭജിതീയൻ
നിർക്ലേശമേകം മനസാഗ്രഹിതം 41
ചക്ഷുസ്സുകൾക്കാരമൃതമ ഭണ്ഡം
മനോഗതമ്പൂർണ്ണമിതം വചസ്സാൽ; 42
സ്വരൂപപുഷ്ടം ഉവനപ്രകാരം
ഹാലിതപുത്രം ക്ഷമയാപവിത്രം 43
പ്രസൂനജാതം മധുവണ്ടപോലെ
നിൻമേഹരകം തിപ്പ പീതമായോ! 44
പൊന്നെന്നപോലെ തപനം സഹിച്ചു
അഭേദ്യമേനാംകൊണ്ടുജനാവാൻ നീ 45
നിന്റെ സ്വരൂപം ലേഖിനമല്ലൊ
സമസ്തരൂപം പൂർണ്ണതരമാകെ 46

ഉദ്ധതാത്മകൻ ശിശുമേഷതുല്യൻ
അത്യന്തശുദ്ധൻ മമ ചിത്തലോലുപൻ 47
നിന്റെ ശരീരം അടിയാലെ ചിന്തി
അതിക്രമത്താൽ ശിഥിലീകരിച്ചു 48
പ്രഭാകരൻ സൂക്ഷ്മനിലേറിശോ
അനന്തലോകം ഭിന്നമാവാറിടും 49
ഭയങ്കരം തൽഗ്രഹണം സ്വകയ്യും
എന്തിങ്ങനെ നിൻപ്രയത്നമിച്ഛ 50
ആകാശമിപ്പോൾ സഹപീഡയെപ്പോൾ
കറുത്തവസ്ത്രം സഹിതം ധരിച്ചു 51
ധരാങ്കിതപം സഹിയാത്തവണ്ണം
ചലതയേറെ വെറുൾക്ഷമിച്ചു 52
പൊളിഞ്ഞു കല്ലും മലയും പിളിച്ചു
അജ്ഞാനസൃഷ്ടികളുധിപ്പുണ്ട 53
ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ജനവും ശിലാതുല
പ്രാപിച്ചുറച്ചും കരുണാവഹതപാൽ 54
നീ മണ്ണിപോൽ ചെന്ന കൊടുത്തുബോധം
നീ ബന്ധുപോലാധികളഞ്ഞുപോക്കി, 55
പിതാവുപോൽ നീതിയിതം വളർത്തി
മാതാവുപോൽ നീ ലളിതവാനായ്" 56
മനുഷ്യരും ബുദ്ധി വെളിവാക്കിച്ചു
വിശപ്പു ബന്ധുതയൊഴിച്ചുപിന്നെ 57
പുത്രസ്വഭാവം ദുരിതാഗ്രഹത്താൽ
കഴിച്ചു ദുഷ്ടൻ സമനുഷ്യഭാവം 58
ഭയോന്മത്തരൂപപ്രകൃതിപ്രവൃത്തി
ഏശുനിന്റെ രുധിരം ധരിച്ചു 59
ക്ഷമിച്ചു നീ ഗുരുമാർത്തിപ്പെട്ട
നാശേനാമെനാത്രയുമത്രേതേമേ 60
ആകാശദീപപ്രളയം വരാതെ
വെളിവു നൽകുന്നിതിനെന്തുമൂലം? 61
കോപിച്ച മേഘസ്വനിതം ചിന്തി
പ്രാപിച്ചതില്ലപ്പളികാന്തരങ്ങ്" 62

ആയുസ്സുതന്ന സ്വാധീശനെന്ന്
ആയുസ്സു പാപികൾക്കിടയിൽ കളഞ്ഞു 63
ഒരു മോഷണം ദുഷ്കൃതമെന്നോർപ്പാൻ
തത്സാമ്യമെന്തശ്രുതമേറ്റുകാലം 64
അനന്തമേവ പ്രതിഷ്ഠാതകത്തി–
ന്നിന്നതമോഷം സമരസ്യബന്ധം 65
ഇവ മൂന്ന കൂട്ടം കൃതനിർവ്വികാരം
നിരൂപിയാതെ പൂണ്ടിനം തികച്ചു 66
മനുഷ്യതാക്രിയകളെടുക്കയോ
നിന്നോടുകാട്ടി സ്ഥിരമുള്ളമായാൽ 67
മേലേവെകപ്പുറ കണ്മയാനട്ടേവം
മാലാഖമാരെ പരാപിൻ സ്വരാഗം 68
എന്റെ സുഖം ജീവനമുള്ളന്നോം
ഇവശോതൽപ്ര്യം പറയുന്നേതം 69
ഇത്തന്നേത്തും ബലമറിനാലേവം
നിന്നോടുകൂടെയുള്ളമാറം ഉടനി 70
എന്റെ സുഖം നീ ചാതനാൽ മനസ്സിൽ
അനന്തലമെം മെ ചെയ്യുമില്ല 71
നിൻജീവനില്ലേൽ മരണം വരില്ല
തായംപിനാ ഞാൻ ശവമായ് കണ്ടു 72
എല്ലാംകൊടുത്താൻ പിതാവാലഭ്യം
മേച്ചുനീ പന്നികൾ പോരാതാൽ 73
വലഞ്ഞു ഞാൻ ദേഹവും മനസ്സും
ദുർവിധം തല്ലരമെത്രതച്ചു! 74
നിൻകല്പന സർവ്വവശ സ്വതിരോ
മാലാഖമാർ നിൻപ്രിയമൈന്നോക്കം! 75
എന്തിനിതൊക്കെ സുത! നീ ക്ഷമിച്ചു
ഒരു കരമതുകൊണ്ടില്ല മാറുമല്ലോ 76
ദോഷംകണ്ടിട്ടും പൊറുക്കുവതിന് ചികിത്സ
ചെയ്യാൻ സമർത്ഥൻ ഞാനിതിയെ പ്രസവിക്കുൻ 77
നിന്റെ ശരീരം സകലം മുറിഞ്ഞു
തളർച്ചയും ദുർബലവും കൂഴഞ്ഞു 78

നിന്റെ ക്ഷതംകൊണ്ടു ക്ഷതം ശമിക്കും
നിന്റെ ക്ഷയത്താൽ ക്ഷയവും ക്ഷയിക്കും 79
കൊള്ളുമരിൻ ലാഭഫലം രസിക്കും
ആ മനുഷർ വൈരികളെന്നസത്യം 80
ഭൂലോകദോഷം കഴുകീടുവാനായ്
നിന്റെ ശരീരം രുധിരം കൊടുത്തു 81
നിന്റെ ശ്രമം പാപിയ്ക്കുനന്നാ
കുളിക്കമേച്ചാറിലാപ്പുറത്തു 82
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതി പിതൃലാഭം
നിന്റെ വിനാശം ഫലവും സുഖവും 83
പാപങ്കളഞ്ഞു പ്രിയ മാനസങ്ങൾ
നന്നാകമെന്നോമനസിൽ ഗ്രഹിച്ച് 84
എല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടറിയാത്തപോലെ
സ്നേഹം ഭവിപ്പാൻ പരിതാപമേറ 85
പാപികളെക്കൊണ്ടു വിടുവാനും
ചോരന്റെയോ ദുഷ്കൃതപാത്രമായി 86
നിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ സമസ്തമാകെ
പതിത്തിയാലും ഫലമൊപ്പമോ ചൊൽ 87
ഉന്നതലോകം നരവർഗ്ഗമാകെ
പക്ഷം സമസ്തം മണിനേരവും നീ 88
നിൻദർശനം സ്നേഹതമസ്സു നീകി
കൈകകളി നിന്റെ ചമയം പറിച്ചു 89
നിൻസേപദവും ചോരയുണക്കിയഴിച്ചു
സുതാപവും സുശ്രമവും പതിത്തി 90
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ ചമയം വിശേഷം
കാണുംവിധം കഷ്ടമതെന്നുന്നാം 91
പട്ടംതലപ്പിള്ളവരുമുള്ളതെന്നും
വസ്ത്രംശരീരത്തിനടിക്കൊണ്ടുനീലം 92
കൈകരണ്ടുമാണിത്തുളയാൽ മുറിഞ്ഞു
സർവ്വാംഗമൊക്കെ ക്ഷതമായ് ചമഞ്ഞു 93
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ നിലയെഴുതുവാനോ
വിലാവു കുന്തം മുനയാൽത്തുറന്നു 94

നീയോടിപ്പോമെന്നൊരു ശങ്കയാലോ
ഇന്നുനിന്റെ പാദണേ താഴ്ച്ച 95
നിർവ്വഹണസാമർത്ഥ്യം തീരെ ബോദ്ധ്യമാകെ
കഴിച്ചതെല്ലാമനുകൂലമായി 96
മഹാ തലക്കെട്ടു നിർവ്വികല്പം
വന്നതിതൊരു നിയതം വിചാരം 97
ഈ തത്ത്വത്തിനാൽ ദുഷ്കൃതമകലെപ്പോകും
ധർമ്മം പരത്തം ഗുണവും ഭവിക്കും 98
മനോജ്ഞനേത്രം തമസ്സാവിത്രം
കടാക്ഷമൊന്നു പ്രഭയോടുകൂടെ 99
നീനോക്കുമെങ്കിൽ നയനം തെളിഞ്ഞു
കാണുംഗുണം ദുഷ്കൃതവും സ്വഭാവം 100
അറ്റുമെല്ലാം ദുരിതാന്ധകാരം
കണ്ണീരുകൾകൊണ്ടു പാദം വിളങ്ങി 101
തല്പാദങ്ങളിൽ ശിഷ്യനവിടെത്തെഴു
സ്വദുഷ്കൃതം കണ്ടു കരഞ്ഞുപോയി 102
സർവ്വം ഭവിപ്പാൻ വരമുള്ള നാഥ
മിണ്ടാതെയെന്നുത്തരമെന്നു ചൊൽക 103
മോക്ഷം പൊറുക്ക നരന്മാർക്കുഞാൻ
എല്ലാമൊഴിപ്പാൻ മതിയാക പ്രമാണം 104
നിൻവാക്ക് ജീവൻ ഗുണവാഹമായ
സർവ്വാശ്രയം സദ്ഗുണ കാരണം നീ 105
മിണ്ടാതെതന്നെ ക്ഷയകാലമായി
നിന്നാല്പപായം ഉപന്നാദികൾക്ക 106
മിണ്ടാത്തനേരം കൃതകർമ്മമോർത്തു
മിണ്ടുംവിധം തൽഭയവും ധരിച്ചു 107
പാപംക്ഷമിച്ചു ച്ചൃതമെത്ര രാത്രി
ഉൾക്കൊണ്ടു വേഗം വരവിൻ സമീപേ 108
പാപീഭയം നീക്കിയടുത്തുകൊൾക
ഗുരുതാമുണ്ടെന്നു ബോധമേകി 109
തട്ടിൻഗുണംപോൽ സ്വഗുരുസ്വഭാവം
കണ്ടെത്തുമിപ്പോൾ കഠിനം സ്വഗുരു 110

വിശ്വാസസത്യം മനസി ഗ്രഹിക്ക
ചൊന്നാലുമിപ്പോൾ കരുണാവകാശം 111
സിംഹം യഥാ ശങ്കിതനാകുമീയാൾ
ഭയത്തിനാൽ നീയുമതേ വരാഞ്ഞാൽ 112
ഇന്നും തഥാ പാപ് പ്പുനരാലമോടും
നീ ചെയ്തതെല്ലാം ദയയാൽ പൊറുക്കും 113
കഴിഞ്ഞ ചിന്തം വരിക പ്രിയത്താൽ
നിൻവൃത്തികൾക്കുത്തരമെന്തു കാൺക 114
കൺകൊണ്ടുപാർക്കും തൊഴുകും വരുമ്പോൾ
ആരെന്റെ പ്രിയം കണ്ടൊഴിച്ചതെന്തേ? 115
ഉള്ളം തുറന്ന പതിയോടുമില്ല
തൻചങ്കിലും ചേർപ്പതിനാശയുണ്ട് 116
അതിന്നു യോഗ്യക്രിയകൾ നിനക്കു-
മില്ലെന്നതോർത്താൽ ചരണം പിടിക്ക 117
ഇക്കാൽ ഗ്രഹിച്ചാൽ കഴുകും പുത്രൻ നിൻ
കറയതിൽനിന്നു വരുന്ന രക്തം 118
ദേവാത്മ സിംഹാസന പുണ്യദേഹം
മുത്തുന്ന ഞാൻ സർവ്വമനഃപ്രിയത്താൽ 119
നിൻചോരയാൽ ഇനി നനഞ്ഞ കാലം
ഭയം പോകിലും സുകൃതം ഫലിക്കും 120
നിന്റെ രക്തം മിന്നുന്ന പത്മരാഗം
ശ്രേഷ്ഠാമിൻ മനത്തിൽ സുഖമാവഹിക്കും 121
ആദിത്യനേക്കാൾ ബഹുരശ്മിയാലും
അറ്റംവരാതെ സതതം വിളങ്ങും 122
ചെയ്തോൻ സുതന്റെ മുടിയാൽ മുറിഞ്ഞു
തൻമൃത്യുവാലും മരണം വരിച്ചു 123
രണ്ടിൻബലം കെട്ടതിതിൻസഹായം
മോക്ഷത്തിലെ വാതിലും നീ തുറന്നു 124
ഞങ്ങൾക്കുമേലിൽ സുഖലാഭമാവാൻ
ഈവണ്ണമിക്ക പ്രിയമോടു ചൊന്നാൽ 125
ആ രണ്ടു ഭേദം നിയതം മനസ്സിൽ
നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചരുളേണമമ്മേ. 126

അകാരാദി



അകക്കാമ്പു = ബുദ്ധി, ശക്തി, മനസ്സ്. അത്യുഗ്രം = ഉഗ്രതയുള്ള. അഖിലപാലകൻ = എല്ലാം പാലിക്കുന്നവൻ. അഖിലേശ്വരൻ = സകലത്തിന്നും നാഥനായ കർത്താവ്. അഗതി = ദരിദ്രൻ. അഗാധം = നിലയില്ലാത്തത്. അഗാധാബ്ധി = നിലയില്ലാത്ത സമുദ്രം. അഗോചരം = ബുദ്ധിയിൽ അടങ്ങാത്തത്. അഗ്രഹിതം = ഗ്രഹിക്കപ്പെടുവാൻ വശമല്ലാത്തത്. അഗ്രേസരൻ = മുൻപിൽ നടക്കുന്നവൻ, പ്രധാനി. അഘം = പാപം. അങ്കം = തുട്. അഞ്ജലി = കൈകൂപ്പുക. അടവി = കാട്. അതീന്ദ്രിയം = അനനുഭവ്യമായുള്ളത്. അതുലം = തുല്യമില്ലാത്ത. അതുല്യൻ = സദൃശമില്ലാത്തവൻ. അത്യന്തോത്സവം = അധിക സന്തോഷം. അദൃഷ്ടപൂർവ്വം = പൂർവ്വത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തത്. അദ്രി = പർവ്വതം. അദ്വയനാഥൻ = ഏകദൈവം. അദ്വിതീയൻ = ദൈവം. അധിപൻ = രാജാവ്. അധോഭൂമി = നരകം. അനഘം = പാപരഹിതം. അനന്തം = അവസാനമില്ലാത്ത. അനന്തരം = അതിന്റെശേഷം. അനവൻ = അളവില്ലാത്തവൻ. അനാഗതൻ = ഉണ്ടാകാത്തവൻ. അനാതുരൻ = നിരുജൻ. അനാശ = ആശയില്ലാത്തവൾ. അന്തം = നാശം, ഒടുക്കം. അന്തരം = നടുവിലെയിടം, നടുവ്, വ്യത്യാസം. അന്തർവ്വികാരം = മനോവികാരം, മനോചാഞ്ചലം. അന്തികേ = അടുക്കെ. അനന്താനേശൻ = അന്തമില്ലാത്ത ദൈവം. അന്ധതമം = ഇരുളാവൃതമായുള്ളത്. അന്ധതാപാശ = അജ്ഞാനത്തിലുള്ള ആശ. അപരിച്ഛേദ്യം = പരിച്ഛേദിച്ചുകൂടാത്തത്. അപായം = മരണം. അപ്രിയഭാജനം = അപ്രിയത്തിന്റെ പാത്രം. അബ്ധി = സമുദ്രം. അബല = ബലമില്ലാത്തവൾ. അഭേദ്യം = ഭേദിക്കപ്പെടാത്തത്. അമിതം = വളരെ. അമേയൻ = അളവില്ലാത്തവൻ, അപരിച്ഛേദ്യൻ. അംബരം = ആകാശം, വസ്ത്രം. അംബുധി = സമുദ്രം. അംഭോജം = ഇതൾപ്പാടി. അരണ്യം = കാട്. അരിയ = പ്രയാസമുള്ള,

കഠിനമുള്ള. അരൂപാരൂപം = അരൂപവും രൂപവും, അരൂപമായ ബുദ്ധിയിൽ അറിവാൻതക്ക രൂപം. അർക്കൻ = സൂര്യൻ. അർച്ച = പൂജ. അർച്ച്യശ്രേഷ്ഠ = വിശേഷമായി പൂജിപ്പാൻതക്ക, വിശേഷാൽ ബഹുമാനിപ്പാൻതക്ക. അർദ്ധം = അര, പാതി. അലഭ്യം = ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യമല്ലാത്തത്. അലംകൃതം = അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത്. അലങ്കാരവർത്തകൻ = അലങ്കാരമായ പ്രവൃത്തിയോടുകൂടിയുള്ളവൻ. അലസി = ദുഃഖം. അല്ലൽ ആപത്ത്. അസ്താരം = താമസം. അസമം = അതുല്യം. അസമേശൻ = അതുല്യപ്രഭൻ, ദൈവം. അസരോര = പിള്ളക്കച്ച. അസി = വാൾ. അസ്തം = നാശം, അടയ്ക്കപ്പെട്ടത്. അസ്തമഹത്വം = മഹത്വമില്ലാത്തത്. അഹസ്സ് = പകൽ. അക്ഷയം = നാശമില്ലാത്ത. അക്ഷി = കണ്ണ്. അക്ഷിഗോചരം = കണ്ണാൽ അറിവാൻതക്ക രൂപം. അക്ഷോഭം = സ്ഥിതി, ഇളക്കമില്ലാത്ത. അറാവുത്ത = (സുറിയാനിഭാഷയിൽ) വെള്ളിയാഴ്ച. അറായ = ഇല്ലാത്ത ഭയ.

ആ

ആകാശമഹാപ്രളയം = സൂര്യാദി ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളുടെ നാശം, ആര്യ = പോത്. ആബൂക്കൾ = (ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ) ഗുരുപിതാക്കന്മാർ. ആണ്ടവൻ = ദൈവം. ആത്മജൻ = പുത്രൻ. ആത്മനാഥൻ = തനിക്കുള്ളുടയവൻ. ആദരം = ബഹുമാനം. ആദ്യന്തം = ഏറ്റവും വലിപ്പം, ഏറ്റവും സ്ഥിരം. ആനനം = മുഖം. ആമയം = വ്യാധി, ദുഃഖം. ആമ്രേഡം = പൂരിക്കുക. ആരാധിക്ക = പൂജിക്കുക. ആവാസം = കുടിയിരിപ്പ്, ഭവനം. ആവേഗം = വേഗം. ആശ്രമം = മുനികളുടെ വാസസ്ഥലം, ആഹതൻ = അടിക്കപ്പെട്ടവൻ. ആഹതം = അടിക്കപ്പെട്ടത്.

ഇ

ഇത്ഥം = ഇവ്വ, ഇപ്രകാരം. ഇഷ്ടാപാലനം = ഭക്തിപ്രിയം. ഇഹ = ഇവിടെ. ഇഹലോകിതാവ് = ഇഹലോകരാജാവ്.

ഈ

ഈശലിംഗം = ഒരുവക സുഗന്ധം. ഈശത്വമുള്ളവൻ = അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ. ഈഷൽ = അല്പം, സംശയം.

ഉ

ഉഗ്രം = കോപം. ഉജ്ജ്വലനം = ശോഭ. ഉത്തമൻ = വലിയവൻ, നല്ലവൻ, പുണ്യവാൻ. ഉത്തരലോകം = മേലോകം, വടക്കേലോകം. ഉദ്ധരണം = മേല്പോട്ടുയർത്തുക, ഛർദ്ദി. ഉമ്പരം = ആകാശം, ഉയരം. ഉപമാനൻ = തുല്യവാൻ. ഉപമാനം = ഉപമ. ഉർവ്വീലോകം = ഭൂലോകം. ഉൽകൃഷ്ടം = ഉത്തമം, വലിയതു്. ഉഴറുക = വ്യസനപ്പെടുക, ദ്രവിക. ഉൽകനം = ധൈര്യം, ഇനിവു്. ഉൾക്കാമ്പ് = മനസ്സ്, ഹൃദയം. ഉൾക്കൃപ = ഹൃദയദ്രവം.

ഊ

ഊനം = കുറവ്, വേർപാട്. ഊഴി = ഭൂമി.

ഏ

ഏകമാന്യം = ഒന്നായിട്ടുള്ളതു്. എണ്ണം = വിചാരം, കണക്ക്.

ക

കടൽഭൂമി സകലേശൻ = കടലുംഭൂമി മുതലി സകലത്തിനുമീശൻ. കർണ്ണം = ചെവി. കപോലം = കവിൾ. കരുണാവകാശം = കരുണാകരം. കല്മഷം = പാപം, കളങ്കം. കശ്മലൻ = ദുഷ്ടൻ, മോഹിപ്പവൻ, വൃത്തിഹീനൻ. കഷ്ടം = ശരീരപീഡ, [illegible], അഴുക്ക്. കറ്റവർ = അറിവുള്ളവർ. കാഞ്ചനം = പൊന്നു്. പൊൻനാണ്യം, അനാദരവം. കാര്യജ്ഞൻ = മേശക്കാരൻ. കാമ്യം = മോഹിപ്പാൻ യോഗ്യമുള്ള. കുക്കുടം = കോഴി. കുടിലം = [illegible]. കുഷ്ഠം = ശരീരപീഡ. കൃതം = ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. കൃതകർമ്മം = ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി. കേണ = ദുഃഖം, കരച്ചിൽ. കേഴ = ദുഃഖം. കേസരി = സിംഹം, കുതിര.

ഖ

ഖണ്ഡം = കഷണം, ഭാഗം. ഖലൻ = കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവൻ, സൂചകൻ. ഖേദാവശ്യം = പോവാൻ വശമില്ലാത്ത ഖേദം.

ഗ

ഗണം = കൂട്ടം, ജാതി, സേനാമുഖം. ഗതൻ = പോയവൻ, അറിയപ്പെട്ടവൻ, പ്രാപ്തൻ. ഗമനം = നടപ്പ്, പോക്ക്. ഗാഢം = അധികം, ദൃഢം. ഗാത്രമാത്രം = ശരീരമാത്രം, ഗാത്രം = ശരീരം. ഗാംഗേയം = പൊന്ന്. ഗുണഗണശാലിനി = ഗുണസമൂഹമുള്ളവൾ. ഗുണാവഹം = ഗുണത്തെ വരുത്തുന്ന വാക്ക്. ഗുണാന്വിതൻ = ഗുണത്തോടുകൂടിയവൻ. ഗുരുവരൻ = ഗുരുശ്രേഷ്ഠൻ. ഗുരുത്തമൻ = നല്ലഗുരു, ശ്രേഷ്ഠഗുരു. ഗോത്രികൾ = ഗോത്രമുള്ളവർ. ഗോസ്ഥാനം = തൊഴുത്ത്. ഗ്രഹണം = എടുക്ക, സ്വീകരിക്ക, അറിവ്, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ ഗ്രഹണം.

ഘ

ഘാതകൻ = കൊലചെയ്യുന്നവൻ. ഘൃണ = കരുണ. ഘൃതം = നെയ്യ്.

ച

ചക്രം = രാജ്യം, കൂട്ടം. ചഞ്ചലത = ഇളക്കം. ചന്തം = മനോഹരം, സുന്ദരം. ശയനം = നിദ്രചെയ്യുന്ന സ്ഥലം. ചരണം = പാദം, സഞ്ചാരം, മര്യാദ, ചുവട്. ചലനാത്മം = ഇളക്കമായിട്ടുള്ളത്. ചലനം = ഇളക്കം. ചവളം = കനം. ചക്ഷുസ്സ് = കണ്ണ്. ചാപം = ചാപലം, ധനുശ്ശാല. ചിന്താമാല്യൻ = മനോസന്തോഷത്തിനായോഗ്യൻ. ചിന്താപഹരം = മനോഹരം. ചിന്തയാ = വിചാരം കൊണ്ട്. ചിത്പുരുഷൻ = ബോധജ്ഞാനമുള്ളവൻ. ചിഹ്നം = അടയാളം. ചീള് = മരത്തിൻതൊക്ക്. ചേതസി = മനസ്സിങ്കൽ. ചേതസ്താപം = മനസ്താപം. ചൊല്കൊണ്ടവൻ = വാക്കാൽ പരിച്ഛേദ്യൻ. ച്യുതമത്ത്വൻ = ഹീനമനസ്കൻ. ഛലിതം = കപടം, കൈതവം, ചതി.

ജ

ജഗൽത്രയം = മൂന്നു ലോകം. ജനകൻ = പിതാവു്. ജനകി = അമ്മ. ജനനി = അമ്മ. ജഘനി = ജഘനമുള്ളവൾ. ജലഗർഭമേഘം = വെള്ളത്തെ ഉള്ളിൽകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേഘം. ജലതലം = ഭൂതലം. ജീർണ്ണവാസസ്സ് = പഴയ വസ്ത്രം. ജീവനം = വെള്ളം. ജ്ഞാനദൃശാ = ജ്ഞാനക്കണ്ണാൽ, ജ്ഞാനക്കണ്ണുകൊണ്ടു്.

ത

തല്പ = താല്പ. തത്വജ്ഞാനം = ദിവ്യജ്ഞാനം, പരമാത്മജ്ഞാനം. തഥാ = അപ്രകാരം. തദർത്ഥം = അതിന്റെ അർത്ഥം, അതിനായ്ക്കൊണ്ടു്. തദാ = അപ്പോൾ. തദ്ദിനം = ആ ദിവസം. തനു = ശരീരം. തപനം = ചൂടു്, വെയിൽ. തപസ്വിനി = തപസ്സുള്ളവൾ. തമസ്സ് = ഇരുട്ടു്. തരു = വൃക്ഷം. തൽകൃതം = ആ പ്രവൃത്തി. തല്പരം = അതിന്റെശേഷം, അവിടെനിന്നു്. തസ്മാൽ = അതിനാൽ. താഡനം = തല്ലു്, അടി. താം = അവളെ. താരകം = നക്ഷത്രം. തീക്ഷ്ണസന്താപം = നിറഞ്ഞ ദുഃഖം. തുമ്പം = ദുഃഖം. തുഷ്ടി = സന്തോഷം. തേ = നിന്റെ, അവർ, നിനക്കായിട്ടു്. തേജസ്സ് = പ്രകാശം. കീർത്തി = പ്രഭാവം. തോഷണം = സന്തോഷം. ത്രാണം = രക്ഷ. ത്രാണേശൻ = രക്ഷനാഥൻ. ത്രിംശതി = മുപ്പതു്. ത്വയാ = നിന്നാൽ, നിന്നെ.

ദ

ദണ്ഡ് = വടി. ദയാപരൻ = ദയയിൽ അതുല്യൻ. ദരം = ഭയം, കുഴി, അല്പം. ദക്ഷിണം = വലത്തുഭാഗം, തെക്കു്. ദിവ്യം = ആകാശസംബന്ധമുള്ളതു്, സ്വർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു്. ദ്യുദീപ്തി = പ്രകാശം. ദുഃഖാസി = ദുഃഖമായിരിക്കുന്ന വാൾ, ദുരാത്മാവു് = ദുഷ്ടൻ. ദുർഗ്ഗതി = നരകം. ദുർമ്മതം = ദുർമ്മനസ്സു്. ദുർല്ലോകം = നരകം. ദുഷ്കൃതം = പാപം. ദുസ്സഹ്യം = സഹിപ്പാൻകൂടാ

ത്തു്. ദൌത്യം = ദൂതനാൽ ഭവിച്ചതു്. ദൃക് = കണ്ണു്. ദൃകിൻഗോചരം = കണ്ണിന്റെ വിഷയം, രൂപം. ദ്യോവു = ആകാശം. ദ്വാദശം = പന്ത്രണ്ടു്. ദ്വിതീയൻ = രണ്ടാമൻ.

ധ

ധാത്രി = ഭൂമി. ധാര = പെരുമഴ. ധീ = ബുദ്ധി. ധൃഷ്ടത = ധീരത, സാമർത്ഥ്യം.

ന

ന = ഇല്ല, അല്ല. നീരസം = രസമില്ല, ഇഷ്ടമില്ലായ്മ. നരാധമൻ = മനുഷ്യനാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവൻ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ. നശ്വരം = നാശമുള്ളതു്. നാശശൂന്യം = നാശമില്ലാത്തതു്. നാസ്തി = ഇല്ല, ഭവിക്കുന്നില്ല. നിന്ദാഭാജനം = നിന്ദയ്ക്കു പാത്രമായവൻ. നിയതം = നിശ്ചയം, അടക്കപ്പെട്ടതു്, എപ്പോഴും, നിരന്തരം, അന്തമില്ലാത്തതു്. നിരുപമം = ഉപമയില്ലാത്തതു്. നിർഭയം = ഭയമില്ലായ്മ. നിർമ്മോഹൻ = മോഹമില്ലാത്തവൻ. നിർമ്മലാംഗി = കളങ്കമറ്റ ദേഹമുള്ളവൾ. നിർവ്വാസം = വസിക്കാത്തതു്, പാർക്കാത്തതു്. നിർവ്വികല്പൻ = ഭേദമില്ലാത്തവൻ. നിർവ്വൈഷമ്യം = വൈഷമ്യമില്ലാത്തതു്, ഏറ്റവും വിഷമമില്ലാത്തതു്. നിശ്വാസം = നെടുവീർപ്പ്, ആശ്വാസമില്ലാത്തതു്. നീചകം = നീചമായുള്ളതു്, ഹീനമായുള്ളതു്, താണതു്. നൃ = മനുഷ്യൻ. നൃലോകം = മനുഷ്യലോകം. നേത്രഗോചരം = കണ്ണിനറിയത്തക്ക രൂപം. നൈർമ്മല്യം = നിർമ്മലമായിട്ടുള്ളതു്.

പ

പങ്കം = ചെളി, പാപം. പത്തനം = പട്ടണം, നഗരം. പത്തി = സേനാഭേദം, കാലാൾഗമനം. പരകൃതം = അന്യന്റെ ദുഷ്കൃതം. പരിയങ്കം = കട്ടിൽ, കിടക്ക, തുട. പള്ളം = കുഴി, അഗാധം. പലലം = മാംസം. പാവകൻ = അഗ്നി. പീതം = പാനം, മഞ്ഞനിറം, കുടിക്കപ്പെട്ടതു്, പുഷ്പരാഗം. പുണ്യവാസം = പുണ്യത്തോടുകൂടിയുള്ളവാസം. പുരം = നഗരി. പുരോഗാമി = മുമ്പിൽ

നല്കുന്നവൻ. പൂജ്യം = പൂജിപ്പാൻ യോഗ്യമുള്ളത്. പൂർവ്വകൃതം = മുമ്പിൽ ഉണ്ടാകപ്പെട്ടത്. പൂർവ്വംദൃഷ്ട്വാ = കീഴ്ക്കണ്ടിട്ട്. പൈ = പിശാച്, തുമ്പില്ലാത്ത. പ്രകാശയുക്തം = വെളിച്ചത്തോടുകൂടിയത്. പ്രതിഘാതകൻ = കൊലപാതകൻ. പ്രതിശ്രുതി = മാറൊലി. പ്രത്യർത്ഥി = പ്രതിവാദി, ശത്രു. പ്രത്യൂഷം = ഉഷഃകാലം, പുലർകാലം, പ്രഭാതകാലം. പ്രദൻ = ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ, കൊടുക്കുന്നവൻ. പ്രഭൂതം = വളരെ, ഉണ്ടായത്, സംഭവിച്ചത്. പ്രവിഷ്ടൻ = പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടവൻ. പ്രസൂനജാതം = പുഷ്പത്തിലുണ്ടാകപ്പെട്ടത്. പ്രാണപ്രാണൻ = ജീവന്റെ ജീവൻ. പ്രിയാനുസരണം = നന്ദിവിചാരണ, നന്ദിയറിഞ്ഞുള്ള നിരൂപണം. പ്രീതൻ = സന്തോഷമുള്ളവൻ, സന്തുഷ്ടൻ.

ബ

ബാല = പെൺതൈയ്യൽ. ബാലം = ബാലത, ബലമുള്ളത്. ബാഹു = കൈ, കരം. ബീജം = വിത്ത്, സന്തതി, ആദിമൂലം, വീര്യം. ബ്രഹ്മചര്യൻ = വിരക്തൻ, സന്ന്യാസി, തപസ്വി.

ഭ

ഭക്ത്യാ = ഭക്തികൊണ്ട്. ഭദ്രം = ഭാഗം, സുഖം, നല്ലത്. ഭത്സനം = ഭീഷണി, നിന്ദവാക്ക്. ഭവ്യം = ഭാഗ്യം, നന്മ, യോഗ്യം, വരുവാനുള്ളത്, ശുഭം. ഭക്ഷ്യം = തിന്മാനുള്ളത്, ഭക്ഷണം. ഭാജനം = പാത്രം, യോഗ്യം. ഭീതലോകം = ഭയംപൂണ്ടിരുന്ന ലോകം.

മ

മനിഷം = അടിയാൻ, ഭൃത്യൻ, വേലക്കാരൻ. മനോവചകം = ബുദ്ധിയുടെ ഉതൽ. മർത്ത്യകൂറ് = മനുഷ്യാംശം. മിത്രൻ = സൂര്യൻ. മുരൾ = മരിച്ച ദേഹങ്ങൾക്കു പൂശുവാൻതക്ക സുഗന്ധതൈലം. മിന്നല്പിണർ = കൊള്ളിമീൻമിന്നൽ.

യ

യുക്തം = യോജിക്കപ്പെട്ടത്. യുഗം = ഇരട്ട, കാലാവസാനം.

ര

രക്താസ്വാദം = ചോരവീഴ്ച്ച്. രന്ധ്രം = ദ്വാരം. രസനാലം = മുള്ളി, നാസകേറ്റ്. രുചിഭേദവാൻ = രുചിയെ മാറ്റം ചെയ്യുന്നവൻ.

ല

ലഘുത്വം = അല്പത, ചെറുപ്പം. ലോകാതിച്ഛ = ലോകത്തിൽ മികച്ച.

വ

വധൂത്തമ = സ്ത്രീകളിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളവൾ. വാസസ്സ് = വസ്ത്രം. വിൺ = ആകാശം. വിപത്രം = ഇലകൊഴിഞ്ഞത്. വില്പഞ്ചവിംശതി = ധനുമാസം 25-ാംതീ. വൃഷലൻ = നീചൻ. വൈശസം = കള്ളം. വൃജിനം = പാപം, രോഗം, വളവ്, ഉപതാപം.

ശ

ശതപത്രി = നൂറുപത്രയാളി. ശിരസ്ത്രകം = കണ്ണതാട്.

സ

സതി = നല്ലവൾ. സമ്യഗവിച്ഛിന്നം = അവസാനമില്ലാത്ത. സൂതിമാസം = പ്രസവമാസം. സ്തനിതം = ഇടിമുഴക്കം. സ്നേഹാലയൻ = ക്ഷയമില്ലാത്ത സ്നേഹമുള്ളവൻ, സ്നേഹത്തിന്റെ മൂലമായുള്ളവൻ. സ്വാന്തം = സമാധാനം. സ്വരധീശൻ = സ്വർഗ്ഗനാഥൻ, ദൈവം. സന്നിധി = മോക്ഷത്തിനടുത്ത നികേതം. സ്വസ്ഥൻ = രോഗാദിയില്ലാത്തവൻ, ഭാഗ്യവാൻ. സ്വാലയം = തന്റെ ഭവനം.

ഹ

ഹ = അയ്യോ. ഹനിച്ചു = നശിപ്പിച്ചു. ഹിംസകഭൂമി = കൊലക്കളം, കൊലചെയ്യുന്ന ഭൂമി. ഹരതാൽ — ഹനിക.

ക്ഷ

ക്ഷതം = മുറിവ്. ക്ഷാളനം = കഴുകുക. ക്ഷുത്ത് = വിശപ്പ്.

(പുത്തൻപാന സമാപ്തം.)